

1879. 875

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ
Κ|ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

ΥΠΟ

Χ. ΚΑΡΜΙΤΣΗ

ΕΝ ΧΑΛΚΗ

1879

Λιθογραφία Σχολής.

Α΄

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

I

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἡ πόλις αὕτη τό πάλαι ἐκαλεῖτο **Βυζάντιον**, ἀπὸ τοῦ **Βύζαντος**, ἀρχηγοῦ ἀποικίας **Μεγαρέων**, ἡ ὁποία ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα τῷ 667 π.Χρ. κατὰ τινα χρ. π. μόνον, ὃν ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ἐν **Δελφοῖς** καντεῖον τοῦ **Ἀπόλλωνος**. Βραδύτερον ἢ 328 μ.Χρ. ὠνομάσθη **Νέα Ῥώμη** καὶ **Κ/πολις** ἀπὸ τοῦ τέτο ἰδρυτοῦ αὐτῆς **Μεγάλου Κωνσταντίνου**, αὐτοκράτορος τῶν **Ρωμαίων**, ὅστις μετέστησεν ἐν ταῦθα τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐκ **Ῥώμης**. Ἀπὸ τῶν ἡμῶν δὲ τοῦ **Μεγάλου Θεοδοσίου** ἡ **Κ/πολις** κατέστη ἡ ἑστὴς τοῦ **Βυζαντινοῦ** κράτους, ὅπερ ἀπετέλεσε τὴν καλουμένην **Βυζαντινὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν**. Τῷ 1204 κυριευθῆσα ὑπὸ τοῦ σταυροφόρου **Βαλδουίνου** τοῦ **Φλανδρινῶν** ἐγένετο ἡ πρωτεύουσα τῆς **Λατινικῆς αὐτοκρατορίας**. Ταύτην κατέλυσεν τῷ 1453 **Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος**, αὐτοκράτωρ τῆς **Νικαίας**, εἰς ἣν ἔχει μετενεχθῇ ἡ ἐδρα τῆς **Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας**. Καὶ τέλος τῷ 1453 (29 Μαΐου) κατακτηθεῖσα ἡ **Κ/πολις** ὑπὸ **Μεῆν** τοῦ **Β.** ἀπετέλεσε τὴν πρωτεύουσάν τῆς **Ὀθωμανικῆς**

κῆς αὐτοκρατορίας καὶ διατελεῖ ἄχρι τοῦδε τοιαύτη.

II

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

Α. ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ

α'. Θέσις. Ἡ καθ'αυτὴ Κίππολις ἢ τὸ Σταμπούλ
κείται ἐπὶ θρωτηρίου ὑπὸ τὴν 41° , $6'$, $16''$ Β. πλάτους καὶ
τὴν 26° , $38'$, $50''$ Α. μήκους τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Παρισίων
ἐστὶ σχήματι τριγώνου τοῦ ὁποίου ἡ βᾶσις εἶναι πρὸς Δ.
Τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς, περιεχόμενον ἐντὸς τοῦ περιτει-
χίσματος, ἀποτελοῦσιν ὡς καὶ τὸ τῆς Ρώμης 7 λόφοι,
ἐξ ὧν καὶ ἐπτὰ λοφος καλεῖται. Διακρίνομεν δὲ τὸν ἐ-
πὶ τῷ ὅλῳ λόφους ὡς ἑξῆς. ὁ α' εἶναι ὁ περιέχων τὸ Σε-
ραγιὸν τὴν Ἀγίαν Σοφίαν (μέ 4 μιναρέδαις), ὁ β' τὸ τέ-
μενος Νοῦρι Ὀσμάν (μέ 2 μιναρέδες) καὶ τὸ Γενί ἢ
Γ]. Τὰ τεῖχη τῆς Κίππολις κτισθέντα ἐπὶ Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου, ἐπεσμενᾶσθαι ἐπὶ Θεοδοσίου καὶ ἐπε-
ξετάσθαι ἐπὶ Ἡρακλείου. Καὶ ἡ μὲν Ν. πλευρὰ τοῦ ὅλου
περιτειχίσματος κατὰ μήκος τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῆς ἁγίας
τοῦ Σεραγίου μέχρι τοῦ ἐπὶ τῷ ὅλῳ καὶ ἐξ Α. πρὸς Δ. εἶναι
8-9 χιλιόμετρα καὶ ἔχει 9 πύλας. Ἡ δὲ ΒΔ πλευρὰ αὐ-
τοῦ ἀρχομένη ἐκ τοῦ ἐπὶ τῷ ὅλῳ ἐκτείνεται ΒΑ πρὸς τὸ
μέρος τοῦ ὄρους μέχρι τοῦ Ἐγίουμπε εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Κε-

Βασιδὲ Σουλτάνας (μέ 2 μιναρédαις), ὁ γ' τὸ ἔσσι Σα-
ραϊ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸ μέγιστον
τέμενος Σουλείμάν τοῦ Νομοθέτου (μέ 4 μιναρédαις),
ὁ δ' τὸ τέμενος Μεχμέτ τοῦ ματακτητοῦ (μέ 2 μιναρéd-
δαις), ὁ ε' τὸ Σελιμιέ (μέ 2 μιναρédαις) καὶ τὸ Φανάρι,
ὁ 5' τὰ ἐρείπια τοῦ Τεμπρ Σεραγίου ὑπὲρ τὸν Μπαλα-
τάν, ὁ 6' τὸ Ἀθρίτ-Παῖάρ (γυναιμοπάϊαρον), τὸ Χασι-
κῆ Ἰσμί καὶ τοὺς κήπους τῆς Βλάγκας. Δυνάμεθα δέ
γὰ διακρίνωμεν τούτους καλῶς ἀπὸ τοῦ πύργου τῶ Γαλα-
τᾶ ἢ τὸν Οὐ-μεϊντάν.

Κατὰ τὸ βάθος τοῦ Κερατίου κόλπου ἐνθῶται τὸ Βυζάν-
τιον μετὰ τῆς Περσίας, κατὰ δὲ τὸ μῆκος αὐτοῦ συγχοινω-
γῶσιν ἀμφότερα ταῦτα τὰ κέρη διὰ δύο γεφυρῶν. Τούτων
ἡ μεσημβρινή καὶ νεωτέρα ἢ ἔξω καλουμένη, ἥτις ἔ-
χεται καὶ ἡ φορολογουμένη, ὑπάρχει ξυλῖτη καὶ κεῖται
μεταξὺ τοῦ κατὰ τὸ Βυζάντιον Γεπὶ Ἰσμίον καὶ τοῦ κα-
τὰ τὸν Γαλατᾶν Μπαλὸνκ-παῖαρίου, καλεῖται δὲ γέ-
φυρα καρά-κιοῦ. Ἡ βορ. καὶ παλαιὰ ἢ ἔσω, ὁ-
νομαζομένη καὶ κεῖται μεταξὺ τοῦ κατὰ τὸ Βυζάντιον
Οὐν-καπάν-Ἰσμίον καὶ τοῦ κατὰ τὸν Γαλατᾶν Ἀῖαπ-
—καπίου παρὰ τὸ νεκροταφεῖον, καλεῖται δὲ γέφυ-
ρα τοῦ Μεχμούτ.

β'. Κλίμα. Ἡ Κί πολις μετὰ τοῦ Βοσπόρου ὡς τῶν
ρατίου κόλπου εἰς μῆκος 6½ χιλιομέτρων καὶ ἔχει 6 πύ-
λας. Ἡ δὲ Α. αὐτοῦ πλευρὰ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Ἐγιοῦμπ
ἐκτείνεται μέχρι τῆς αἰρας τοῦ Σεραγίου, ὅθεν ἀνεχω-
ρήσαμεν παραλλήλως τοῦ Κερατίου κόλπου εἰς μῆκος 5χι-
λιομέτρων καὶ ἔχει 16 πύλας.

Ποικιλοπνηθῶν ἔχει ἀτμόσφαιραν συχνὰ ἀνταεω-
μένην καὶ διὰ τοῦτο λίαν καθαράν καὶ δρασερῆν.
Τὸ κλίμα της ἀρα εἶναι εὐπαραέστατον, διότι οὐτε τὸ
ψυχὸς εἶναι συνήθως κατωτέρω τοῦ 0, ὅτε ὁ καὶ εὐ-
ὕπὲρ τοῦ 26°, καὶ λίαν ὑγρῶν, εἰ καὶ ἐπάρκη ἐν
αὐτῇ πολλή ὑγρασία. Τῶν θυετῶν μεσοῦντος γίνε-
ται τὸ λεγόμενον μινυρὸν καλοκαίρι· τὸν Νοέμ-
βριον καὶ Δεκέμβριον ἐπικρατοῦσιν ὁμίχλη καὶ
θύελλαι· ὁ χειμὼν ἀρχεται κυρίως περὶ τὰς 20-24
Δεκεμβρίου καὶ διαρκεῖ μέχρις Ἀπριλίου πολλὰς
δὲ καὶ μέχρι Μαΐου, ὁ δὲ Φεβρουάριος, καθ' ὃν ἐπιυρα-
σινοὶ νότιοι ἀνεμοί, εἶναι συνήθως βροχερὸς καὶ ἀπο-
βαίνει ὁ χειρότερος καὶ νοσηδέστερος μῆν τῶν ἔτους. Τὸ
θέρος ἀρχεται ἀπὸ Μαΐου. Μετὰ τὸν Ιούλιον σπανίως βρέ-
χει. Καὶ οἱ μὲν βόρειοι ἀνεμοί, ἐπικρατοῦντες ὑπὲρ
τὰ 2/3 τοῦ ἔτους, πνέουσι διαρκεῶς σχεδὸν ἀπὸ τοῦ
Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ μετριάθουσι τὴν
καύσωνα· οἱ δὲ ΒΑ. ἢ ἑτησίαι (μελέτμια) ἐπικρα-
τοῦσι κυρίως ἀπὸ 15 Ιουλίου μέχρι τέλους Ιουλίου ἐ-
πὶ 40-50 ἡμέρας δροσίθοντες καὶ καθαρίθοντες τὴν
ἀτμόσφαιραν, πνέουσι δὲ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς
δύσεως τοῦ ἡλίου. Οἱ νότιοι, πάντοτε ὑγροὶ καὶ ἐνίο-
τε θυελλώδεις ἐπικρατοῦντες τὸν Φεβρουάριον, συγ-
κρινῶσι τὸ ψυχὸς τοῦ χειμῶνος. οἱ δὲ ΝΔ καὶ ΒΔ
πνέουσι τὸν χειμῶνα ψυχρότατοι. Ἐν γένει δὲ αἱ με-
τεωρολογικαὶ μεταβολαί, εἰς αἷς ὑπόκειται ἡ Κ/πο-
λις δι' ὅλον τὸ ἔτος εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ὡς ἔρχεται

1) Βροχεραὶ	·	ἡμέραι	64
2) Χειονώδεις	·	·	5
3) Ομιχλώδεις	·	·	5
4) Συγγεφώδεις	·	·	20
5) Θυελλώδεις	·	·	15
6) Ἀνατάστατοι	·	·	36
7) Αἰθρῆαι	·	·	220
			365

γ'. Προϊόντα.

α'. Ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. 1. Ἄκαρ-
πα. Ἡ πλάτανος, ἡ κιννάμωδος, καλύπτουσα διὰ τῆς
μελαγχολικῆς σκιᾶς τῆς λόφους ὁλοκληροῦς μηνιμά-
του εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως, κωνοφορα καπ. 2. Καρ-
ποφόρα. Ἐγγίγει τῶν καρπῶν τοῦ Βυζαντίου τὸ μέγε-
θος καὶ τὸ κάλλος, ἰδίως δὲ τῶν λαχανικῶν τοῦ Βελιγρα-
δίου καὶ τοῦ ἑπταπυργίου ἡ ἡδύτης εἶναι ἐξ ἀρχαίων χρό-
νων περιθρυλούμενα. Αἱ φράουλας τῆς Κι πόλεως εἶ-
ναι καὶ ἀφθοοὶ καὶ περιζήτητοι. 3. Κηπεύα. Ἐν
τοῖς κήποις καλλιεργοῦνται τὰ διενδρόια, οἱ γάρκιοι-
δοι, οἱ δάκινθοι, τὰ ἱερίνα, τὰ εὐανθῆ βατράχια, τὸ
ρόδοι, τὸ καρνοφύλλον, τὸ Περσικὸν λεῖριον (λαλές),
τὸ ἰόν, τὰ κρινά καὶ αἱ γαζίαι. Καθόλου δὲ εἰπεῖν
ἔλαρχουσι 900 εἰσὴ φυτῶν.

β'. Ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου οἱ ἰχθύες
προπάντων εἶναι ποικιλώτατοι καὶ ἀφθοοι, οἷον κά-
ραβοι, κτένες, ἀστακοί, μύδια, κέφαλοι, οἱ ἀριστοι
τοῦ γένους αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐξάγεται τὸ ψοτάρικον.

Ἀλλ' ὁ κυριώτατος πλοῦτος εἶναι ὁ ἀπὸ τῆς ἀλκίας τῶν ἀγελαίων ἰχθύων καὶ μάλιστα οὐπὸ τῆς θυνγοθηρίας, ἥτοι τῶν σιδόμβρων καὶ τῶν πηλαμύδων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ δελφῖνες πολλοί, φῶναι καὶ καρχαρίαί.

γ. Ἐκ τοῦ δρυκτοῦ βασιλείου σχεδὸν οὐδὲν παραίεται, διότι ἡ βιομηχανία εἶναι ἐντελῶς παρημελημένη. Παρὰ τὸν Βόσπορον ἀνωθεν τοῦ Βουγιοῦκ-δερὲ εὐρίσκεται χαλκός.

Β. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΩΨΙΣ

Ι. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Α. ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κυριώτατα διαμερίσματα ἡ συνοικίαι τοῦ Βυζαντίου, περιέχοντος 28,140 περίπου οἰκίων, πληθὸς εὐαμίων, ἐκκλησιῶν, κινεσεργιῶν, κρηνῶν, τάφων καὶ ἄλλων μνημείων ἀρχαίων ἑλληνικῶν Ῥωμαίων, Βυζαντιακῶν κλπ. εἶναι αἱ ἑξῆς.

1 Τὸ Σερράγιον εἶναι ἔρημον οἰκίων, κληθὲν οὕτω ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ Σεραγίου. Τὸ Σερράγιον εἶναι σύμπλεγμα διαφορῶν οἰκοδομημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ Μεχμέτ τοῦ Β' προσέθηκαν 24 κατὰ σειράν Σουλτᾶνοι κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἀρέσκειαν ἐν διαστήματι 380 ἐτῶν, καὶ κεῖται περὶ τὴν θέσιν τοῦ Μεγάλου παλατίου τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων. Μέχρι τοῦ Σουλτάνου Ἀμπιτούλ Μετζίτ, πατρὸς τοῦ βασιλέωντος, ὅστις μετέ-

στήσε τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὰ νέα ανάκτορα τοῦ Πολ-
μὰ-Βαχσέ, ἐνταῦθα ἦσαν τὰ ανάκτορα τῶν Σουλτάνων.
Κατὰ τὴν τῷ 1865 συμβᾶσαν πυρκαϊάν, ἥτις διήρκεσεν
ἐπὶ 22 ὥρας καὶ κατέστρεψε πλέον θῶι 8000 οἰκιῶν,
τὸ περισσότερον μέρος τοῦ Σεραγίου ἐμῇ. Ἐν τῇ δια-
μερίσματι τούτῳ εἶναι ἡ παλαιὰ, χρησιμεύουσα γυνὼς
ὑπουργ. θῶι ἐμπορίου, καὶ ἡ νέα ὑψηλὴ πύλη, ἥτις περιέχῃ
τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν· ἐν αὐτῷ
καὶ τὸ Νομισματοκοπεῖον, ὁ Γκιούλ-Χανές, ὅπου τῷ 1839 ἀ-
νεκνήρυχθη τὸ Χατί-σερίφ, τοῦ Γκιούλ-Χανέ ἐπιβλήθην,
ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Μεττίτ, ἐν γρατιωτικὸν νοσοκο-
μεῖον, ὁ στρατῶν τοῦ ἵππικου καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐν-
ταῦθα ὑπάρχει καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἰδρυθεὶς ὑ-
πὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ χρησιμεύων σήμε-
ρον ὡς ἀποθήκη ἀρχαιοτήτων, ὅσον ἀγάλματων μινυ-
μαρίνων, ἐπιγραφῶν, λύχνων, κατόπτρων διαφόρων
ἐποχῶν, ὀπλων, ἐν οἷς καὶ ἡ σπαθή Μεχμέτ τοῦ Β', εἰς
βραχιονοθήκῃ τοῦ Ταμερλάνου, τὸ ξίφος τοῦ Σκειδέρβεῦ
σημαῖαι κλπ. Ἐνταῦθα καὶ ὁ Χαδνές (τὸ θησαυροφυ-
λάκιον), ἐν ᾧ πλὴν ἄλλων ἀντικειμένων, ὅσον τόξων καὶ
ἄλλων πολεμικῶν ὀπλῶν ἀρχαίων, σκευῶν ἵππων κλπ.
διατηροῦνθαι καὶ τὰ ἱερὰ μειμήλια τῶν Οθωμανῶν,
ἐν οἷς καὶ τὸ σαντζάκ-σερίφ ἢ ἡ ἱερὰ σημαία τοῦ Προ-
φήτου κλπ.

2. Ἡ Ἀγία Σοφία, συνοικία Τουρμακλή, κληθεῖσα
οὕτω ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τοσούτῳ περιόξου γαυρῆς τῆς Ἀγίας
Σοφίας. Τὸν ναὸν τοῦτον ἐκτίσε Κωνσ. ὁ Μέγας τῷ Κ'
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπ' ὀνοματι τῆς "τοῦ Θεοῦ

ἀγίας σοφίας, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Κώνστας ἐπνύθησεν αὐ-
τόν. Τῷ 404 ἐπὶ Ἀρκαδίου μέρος αὐτοῦ καὶν κατὰ τινὰ
στάσιν ἐγερεῖσαν ἕνεκα τῆς ἐξορίας Ἰω. τοῦ Χρυσό-
στόμου ἀνέκτισε Θεοδοσίος ὁ Β'. τῷ 415. Βραδύτε-
ρον πυρποληθέντα καὶ αὖθις ἐπὶ τῇ στάσει τοῦ
Νίκαι¹ ἀνωκοδόμησεν ἐν θεμελίῳ ὁ Ἰουστινιανὸς 9^η
23 Φεβρουαρίου 532 διὰ 9^{ων} τότε διαπρεπόντων Ἑλλή-
νῳ ἀρχιτεκτόνῳ Ανθεμίου τῷ Τραλλειανῷ καὶ Ἰ-
σιδώρου τοῦ Μιλησίου καὶ τοῦ μεγίστου Ἰγνατίου,
δαπανήσας πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἑλιγώ-
τεροι πιθανοὺς ὑπολογισμοὺς 3000 κεκτηνάρια χρυ-
σίου ἥτοι 360,000,000 σημερινῶν δραχμῶν. Εἰρνώθη-
σαν δὲ 10 χιλιάδ. ἐργατῶν καὶ ἐπερατώθη ὁ ναὸς μετὰ
5^{ου} ἐτη, 11 μῆνας καὶ 10 ἡμέρας (24 Δεκεμβρίου 537).
Ἐσωτερικῶς ἐφωτίσθητο μεγαλοπρεπῶς ἀπὸ 3,000 πα-
λυνάβηλα καὶ βαγάγια, περιεῖχε δὲ 800 κληρικὸν με-
τὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ 100 ἀδούσας. Ὁ θόλος αὐτοῦ ὅστις
καταπεσὼν τῷ 558 ἢ 559 ἦτοι μετὰ 26 ἐτη ἐν σεισμῷ
ἀνηγέρθη τὸ β' ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ διὰ τοῦ Ἰσιδώρου
τοῦ νεωτέρου, ἀνεψίου τοῦ πρώτου, ἔχει μῆκος 75^μ. 64,
ἀνὰ τῆς ἀψίδος, καὶ πλάτος 70^μ. 00· ἀριθμοῦνται δὲ
σήμερον οἱ κίονες τοῦ ναοῦ εἰς 107, ὧν 8 εἶναι πορφυ-
ροί, 48 πράσινοι, 31 ἐξ Αἰγυπτιακοῦ γρανίτου καὶ 20
ἐξ Ἰασπίδος. Ἐν γένει εἰπεῖν ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας ἡστρά-
1 Ἡστάσις αὕτη ἐκλήθη οὕτω πιθανῶς ἐν τῇ κραυγῇ, δι'
ἧσα ὑποδορυμναὶ φατρίαι παρώτρυνον τοὺς ἑαυτῶν ἀρ-
μανητάς ἐπὶ τὴν νίκην. Διήρκεσε δὲ ἕξ ὁλοκληρὸς
ἡμέρας ἀρξαμένη ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου ἐπὶ Ἰουστι-
νιανῷ.

πενδολος ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, ἦτο δὲ ὁ μεγαλο-
πρεπέστατος καὶ πολυτελέστατος ναὸς ἐξ ὧν ποτὲ
ἀνῆγειρεν ὁ Χριστιανισμός. Τοῦτο συναισθανόμενος ὁ
Ίουστινιανὸς λέγεται ὅτι εὐθὺς ὡς ἀβῆλθεν εἰς τὸν ναὸν
κατὰ τὰ ἑγμαῖνα αὐτοῦ εὐχαριστήτας τῷ Θεῷ, ὅστις
ἠξίωσε γὰρ συμπληρῶσαι τὸ ἔργον τοῦτο, ἐπέφωνε "γενέ-
κημάσε Σολομῶν!" Μεχμέτ ὁ κατακτητὴς μετέβα-
λεν αὐτὸν εἰς τῶνάριον, διατηρούμενον ἄχρι τούτου τοιοῦτον
καὶ ἔχον 4 κιναρῆδαις, ἕκαστος τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ
2 περίβαθρα. Παρ' αὐτὴν δείκνυται ὁ τάφος τοῦ Ἀβδούλ-
Χαμίτ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μουσταφᾶ τοῦ Δ'. ὀλίγον δὲ
ἀπώτερον περὶ τὸ πέρασ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ τάφος Σελιμ τῆ Γ'.

3. **Η ΣΟΥΛΚΙΑ Ἀχμετιέ**, Τουρκικὴ ἐπίσης, κρη-
θεῖσα οὕτω ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τεμένου **Ἀχμέτ** τοῦ **Α'**. Τὸ
τέμενος τοῦτο κεῖμενον πρὸς **Ν.** τῇ Ἀγ. Σοφίας καὶ ἀνε-
γερθεῖν τῷ 1600 ὑπὸ τοῦ εἰρημένου τρυφηλοῦ Σουλτάνου, ἔ-
χει 5 θόλους καὶ 6 κιναρῆδαις, ὥς οἱ μὲν 4 ἔχουσιν ἀνὰ 3,
οἱ δὲ δύο τελευταῖον ἀνὰ 2 περίβαθρα (σεριφί). Καθ' ὅσον
δὲ εἰπῇ τὸ Ἀχμετιέ εἶναι τὸ ἀριστούργημα τῇ Ἀσιατι-
κῇ ἀρχιτεκτονικῇ καὶ ἡ προσωποποίησις τῆς ποιήσεως
τῆς. Παρ' αὐτὸ εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἱδρυτοῦ. Μεταξὺ Ἀ-
Σοφίας καὶ Ἀχμετιέ ἔκειτο ὁ ἱππόδρομος, ἐν ᾧ εἰ-
σεν ὁ αὐτοκράτωρ Σεβῆρος, ἐκαλλώπισεν δὲ ὁ **Μέγας**
Κωνσταντῖνος. Τοῦ παλαιοῦ σχήματος οὗτο ἔχον δια-
σώζει πλέον, ἡ δὲ σημερινὴ πλατεῖα τοῦ Ἀτ-Μεϊδάν
εἶναι ἐπίπεδον ἐκτεταμένον, ἔχον ἐνθεν μὲν τὰ ἀνωτέ-
ρω περικαλλῆς τέμενος τοῦ **Ἀχμέτ**, ἐνθεν δὲ οἰκήματα.
Ἐν μέσῳ τῷ ἱπποδρόμῳ ἵσταται ὁ μέγας τετραγώ-
νικὸς ὀβελίσκος (τουρκ. **Ανιλλή-τασσί**),

ὅστις εἶναι μονόλιθος ἐκ Θηβαίου (Αἰγυπτιακοῦ) γρα-
 ρίστου λίθου, πεπληρωμένος ἀπὸ ἀνω ἕως κατωτέρω
 τεσσάρων αὐτοῦ πλευρῶν μετ' ἐρογχοφικοῦς χαρα-
 κτήρας καὶ ἔχων ὕψος 24 πήχεων. Αἱ ἵπποδρομῖαι
 ἐτελοῦντο συνήθως τὸν Μάιον. 100 τέθριππα διαιρούμε-
 να εἰς 4 χρώματα (μέρη, φαρτίαι) ἀνὰ 25 καθ' ἕνα.
 ἡ ἐπὶ αὐτῇ διατρέψαι τὸν ἵπποδρομον εἰς 25 συ-
 νήθως δρόμους ὑνάστοτε ἀνὰ 4. Ἡ κατάστασις δὲ οὐ-
 διατῶν κατ' ἔτος διοριζομένων ὑπάτων δὲν ἐπῆρκει
 πρὸς χορηγίαν τῆς δαπάνης μιᾶς ἵπποδρομίας. Πλὴν τοῦ
 ἀγῶνος τῶν ἵππων λέγεται ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορίας τοῦ
 Ιουστινιανοῦ ἀφείθησαν εἰς τὸ θέατρον καὶ 20 λέον-
 τες, 30 παρδάλεις καὶ ἄλλα ἄγρια θηρία. Ἐνταῦθα
 πρὸς μὲν αὐτὴν κατὰ μήκος διεύθυνσιν τοῦ ἵπποδρόμου
 εἰσέεται σήμερον τὸ 1/2 μόνον μέρος χαλκοῦ τινος κίονος,
 ἐλικοειδὸς σχηματιζομένου ἐν εἰς 3 ὀφειων συνεστραμ-
 μένῳ. Ἐπ' αὐτῇ ἴσότητος μετακομισθὲς ὑπὸ τοῦ Μ. Κων-
 σταντίνου ὁ χρυσοῦς τρίπους ὁ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἀνατεθείς μετὰ τὰ Μηδικά. Οἱ Τούρκοι κα-
 λῶσι τὴν στήλην ταύτην ὀφειώδη (Πιλανλῆ-τασό).

4. Τὸ Κοντοσκάλιον, συνοικία ἀποτελουμένη
 ἐξ Ἀρμενίων τὸ πλεῖστον καὶ ὀλίγων Ἑλλήνων.
 Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ τὸ Ἀρμενικὸν πατριαρχεῖον.

5. Ἡ Βλάγγκα συνοικία ἐπ' ἴσης ἐξ Ἀρμενίων
 καὶ Ἑλλήνων, συστάσα ἐπὶ Σουλτάνου Μουσταφᾶ
 τοῦ Γ' κατὰ τὸν Βυζάντιον παρ' αὐτὴν εἶναι καὶ τὸ Ἀκ-
 σαράϊ συνοικία τουρκική.

6. Τὰ Ψωμαθεῖα ἢ Ὑψωμαθεῖα, συνοικία
 κατὰ τὸ πλεῖστον Ἑλληνική. Ἐν αὐτῇ ἐπῆρχεν ἄλ-

λοτε ἡ μονὴ τῶν Γαστρίων, κληθεῖσα. Βραδύτερον οὖ-
 γινε τοῦτο, ὅτι ἡ ἁγία **Ελένη**, ὅτε, μετακομίσασα τὸν
 τέμιον σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἐξ Ἱεροσολύμων, εἰδήγα-
 γεν αὐτὸν ἐν τῇ πόλιν διὰ τῇ τοῦ ψαμάθου πόλης, "τὰ
 εὐρεθέντα ἀνωθεν τοῦ σταυροῦ κρίνατε καὶ βασιλικά
 καὶ θριανθάφυλλα καὶ σάμψιχα καὶ κότσους καὶ βάλ-
 σαμα ἐφύτευσε ἐν γὰστρας πρὸς τὸ διασωθαι".
**Τὰς γάστρας δὲ ταύτας ἔθεσεν αὐτὴν μονὴν ταύτην, γυ-
 ραικείαν, ὡς φαίνεται, ἢ αὐτὴ ἐκτίσεν ἐπονομάσασα
 μονὴν τῇ "Βιθλεεμ".**

7. **Ἐπτάπυργον** (Γεδί-κουλέ), συνοικία τουρ-
 κικὴ, κατέχουσα τὴν εἰσοδὸν τῇ **Κ** πόλει ἐν **Δ**.
Εὐλήθη δ' οὕτως ἀπὸ τῶν τοῦ περιτειχίσματος γιγρύ-
 γων, οἵτινες ὑπῆρχον ἐνταῦθα, καὶ τὸν σήμερον ὥδονται
 4 μόνον καὶ οὗτοι τεθειμένοι ἐν ἀχρηστίαν. Βραδύτε-
 ρον ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐχρησίμευσεν τὸ φρούριον τοῦτο
 ἡ φυλακὴ τῶν Σουλτάνων, οὓς οἱ πανίσχυροι Γενίταροι
 ἐξεθρόνισον, τῶν **Βεδρῶν** τῶν **Ἡγεμόνων** τῇ **Βλαχομορ-
 δακίᾳ** καὶ συγγενῶν καὶ ἀδικοματικῶν αὐτῶν, ὡς καὶ
 αὐτῶν τῶν πρέσβεων τῶν ἐυρωπαϊκῶν **Δυνάμεων**, πρὸς
 αἷμα εὐρίσκετο εἰς πόλεμον. Οὕτως ἐνταῦθα ἀπέθα-
 νον γ' **Σουλτάνου**, ὁ δὲ **Ὀσμάν** δ' **Β'** ἐν αὐτῇ τῇ νεο-
 τητος του (18 ἐτῶν) ἔλαβε τὸν διὰ βρόχου θάνατον.
Εὐφρακίσθη δὲ ὁ πρεσβευτὴς τῆς **Γαλλίας** **Ρουφίνο**,
 ὅστις ἐκαλεῖτο **Νέστωρ** τῆς ἐν τῇ **Ανατολῇ** ἐυρω-
 παϊκῇ **Διπλωματίας**, τῇ 2 Ἀυγούστου τοῦ 1798.

8. **Τὸ Ἐγιοῦ π.** προάστειον τῆς **Κ** πόλεως

τουρκικῶν ἐκ τῶς τοῦ περιτειχίσματος καίμενοι· ἐ-
 κλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ μεγαλοπρεποῦ τ' αἰμίου,
 ὅπερ ἀνήγειρεν **Μεχμέτ δ Β'** εἰς τιμὴν τοῦ ἐνταῦθα
 φανευθέντος καὶ ταφέντος τῷ 668 ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν **Α-**
ράβων ἐπταετοῦς πολιουρκίας τῆς **Κ** πόλεως, **Ἐμπου-**
-ἔγιουπ (Ἰώβ), ἐνός τῶν **Χαλιδ-** ἐνσαρῇ (βοηθῶν καὶ
 ὁπαδῶν τοῦ **Μωάμεθ** τοῦ προφήτου)· ὁ τάφος αὐτοῦ κεί-
 ται ὑπὸ μεγαλοπρεπέστατον θόλον, κεκαλυμμένος μὲ
 πολῦτιμον ὕφασμα καὶ φωτιζόμενος ὑπὸ γο καὶ ἐπί-
 μαινα ἀκοιμήτων λύχνων. Θεωρεῖται δὲ θαυματουργ-
 ῶς ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, εἰς ὃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος φε-
 ρὼν ἀλλοθρήσιους γίνεται ἡ τελετὴ ἡ λεγομένη **Τα-**
κλίτυ-σερίφ, καθ' ἣν θ' ἡ 6-9 ἡμέραν μετὰ θ' ἡ ἀνα-
 γόρευσις τῶν **Σουλτάνων** Ἰωγγίνοι αὐτοὺς πανηγυρικῶς
 τὸ ἱερόν ἕως σέχης τῶν **Μεβλεβήδων** ἐρχόμενος ἐξ **Ἰου-**
νίου. Ὑπάρχει δὲ πρὸς τοῦτο κατασκευασμένη ἐξ ἰδρα-
 γῶς μαρμαρίνης ὑπὸ θόλον ἐστηριζόμενον ἐπὶ 4 καύων
 ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς. Πλὴν ὑπὸ τὰφου τούτου ὑπάρ-
 χουσι καὶ ἄλλοι μεγαλοπρεπεῖς τὰφοι ἢ μινωικῶν
 (τουρμπέδαις), ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς περιφέρειας ἐκ **Γεωργίας**
Ελληνίδος μητρὸς τοῦ **Σουλτάνου** **Σελίμ** τοῦ **Γ'**

9. **Ὁ Μπαλατὰς**, εὐνομιὰ κατὰ τὸ πλεῖ-
 στον Ἰουδαϊκῇ πλὴν τῆς ἐμπορίας τοῦ **Αγ. Δημη-**
τρίου, τὴν ὅποιαν οἰκοῦσιν Ἕλληνες. Ἐν ταύτῃ καὶ
 αὐτὸ **Βλαχέρναι**, ἐκ τοῦ πολυθρύλητου τῶν ὁποίων
 τοῦ μίαν μόνη αἴψα μένει σήμερον μετὰ τινων χρό-
 νῶν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνασφύζει τὸ ἀγίασμα. Ἐν ταύτῃ

καὶ τὸ Γεωφύρ-σεράϊ, ἔχον σχῆμα τετραγώνου
ἐπιμήκους (ὀρθογωνίου) 12 πῆχ. μήκους καὶ 9 πλά-
τος. Τὸ παλαιότερον τούτο εἶναι τριώροφον μετὰ τριπλῆς
σειρᾶς παραθύρων καὶ μαρμαρίνων διασωμάτων, τὸ
δὲ πλεῖστον μέρος τῶν ὑποστηρίξοντων αὐτὸ κινόνων
καὶ ὧν ἔβλεπεν ἀφ' ὧν εἶναι συγκεχωρμένον. Ἐκ-
θὰ δὲ σάτω κατὰ τινὰς ἐκ παραφθορᾶς τοῦ "Κυρίου",
τίτλου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον οἱ Ὀθωμανοὶ πρὸ 9ῆς αἰῶς ἐκ
τῆς Κων/πόλεως ὠνόμαζον τοὺς αὐτοκράτορας αὐτοῦ,
καὶ ὄχι ἀπὸ τοῦ Ἀρμενικοῦ Ταυαβέρ τίτλου κυ-
ριωτικῆς ἐπ' ὅσων τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Ἀρμε-
νίας, καὶ κατ' ἄλλους ἀπὸ τοῦ Κύρου, ἀνανεώσαντος
τὰ ὑπὸ τὸν σισμὸν καταβληθέντα τείχη τῆς πόλεως.
10 Τὸ Φανάρι, ἑλληνικὴ συναιμία, ἦν κατὰ τὴν
ἄλλοτε ἡ ἀριστοκρατία τῆς Κ/πόλεως. Ἐν αὐτῇ ὑπάρ-
χει τὸ ὀρθόδοξον πατριαρχεῖον, ἡ Μεγάλη ἐκκλησία
κληθεῖσα οὕτως εἰς ἀνάγκη αὐτοῦ μεγίστου τῶν ὀντο-
νίου 9ῆς Αγ. Σοφίας, πλησίον τῆς ὁποίας ἔκειτο ἄλλο-
τε ὁ οἶκος τοῦ πατριάρχου. Ταύτης τὸν τόπον ἐπέχει
σήμερον ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅστις κατ' ἀρχὰς
ἦτο γυναικεῖον μοναστήριον, καὶ ἐνῶ σώζονται 3
λείψαντα τοῦ τῆς Αγ. Εὐφροσύνης Σολομονῆς καὶ Θεοφα-
νοῦς, τὸ ἡμίτονον τοῦ μαρμαρίνου κίονος; εἰς ὃν προσδε-
θέν ἐφραγγελώθη ὁ Χριστὸς καὶ 2 εἰκόνες ἐκ κου-
βείου, ὧν ἡ μία τῆς θεοτόκου. Τὸ κτίριον τούτο πεπα-
λαιωμένον ὁ νῦν πατριάρχης Ἰωαννὴς ὁ Γ' ἐπεσκεύα-
σε πῶς ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον. Ἐν αὐτῷ συνεδρεῖν

καὶ ἡ ἐν **Κ**/πόλει Σύνοδος τῶν ἀρχιερέων, οἵτινες διὰ τοῦτο καλοῦνται ἰδίως **Γέροντες** καὶ **Συνοδικοί**, διαβάζοντες ἐπιτροπικῶς καὶ τὰς τῶν λοιπῶν ἀπανταχ' τοῦ κράτους μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν ὑποθέσεις, τὰς ἀφορώσας ὡς τὸ κοινὸν τοῦ **Γένους** καὶ τὰς μετὰ τοῦ πατριάρχου σχέσεις. Ἐνταῦθα καὶ πατριαρχικῇ **Μεγάλῃ** τοῦ **Γένους** **Σχολῇ** καλουμένη, ἐν ἣ ἡδίδαξαν ἄλλοτε ὁ **Φ**ώτιος, ὁ **Εὐγενίος**, ὁ ἐξ ἀπορρήτων **Μαυροκορδάτος**, ὁ **Ἀδαμάντιος Ῥύσιος** (πάππος τοῦ **Κοραῆ**) καὶ ἡ λοιπὴ σεβαστὴ χορεία τῶν μεγάλων τοῦ γένους διδασκάλων.

11. Τὸ Τζουμπαλῆ, συνοικία, ἥς τὸ μὲν ἐκτὸς τῶν τείχους πρὸς τὴν παραλίαν μέρος κατέχουσιν οἱ Ἕλλη-
νες, τὸ δὲ ἐκτὸς οἱ **Τούρκοι**. Ἐκτὸς τοῦ τείχους ὑπάρχει τὸ **Γκιουλ-Τζαμί** ἢ τοι τέμενος τῶν **Ῥόδων**, ὡς τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι μετεβλήθη ὁ ναὸς τῆς **Ἀγ. δειομάρτυρος Θεοδοσίας** τῆς **Κων/πολίτιδος**, ἀθλησάσης τῷ 716 ἐπὶ **Λέοντος** τοῦ **Ισαύρου** καὶ ἐορταζομένης τῇ 29 **Μαΐου**.

12. Τὸ Σουλεϊμανιέ, συνοικία **τουρκικὴ** κληθεῖ-
σα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ὁμωνύμου τεμένου τοῦ **Σουχτάν**.
Τὸ τέμενος τοῦτο κατέχον τὸ δροπέδιον τοῦ ν. λόφου κα-
τὰ τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς πόλεως ἐν μέσῳ κυπαρίσσω
καὶ πηγατάνων, ἰδρύθη τῷ 1550 ἀποπερατωθὲν τῷ 1556
ὑπὸ τοῦ **Σουλτάνου Σουλεϊμάνου** τοῦ **Ἀ** ὁστις ἐπεκλή-
θη **Κανουή** ἢ τοι **Νομοθέτης** ἢ **Μέγας** μετὰ ἡγήσα-
ταυλισιν τῆς **Ῥόδου** καὶ τοῦ **Βαγδατίου** διὰ τῶν ὁθω-
μαντῶν ἀρχιερέων **Σινάν**. Ἐχει 4 μιν αρέσους, ὧν οἱ

οἱ μὲν δύο οἱ ὑψηλότεροι ἔχουσιν ἀνὰ τρία περίβα-
θρα, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἀνὰ 2, καὶ ὁ θόλος αὐτοῦ εἶναι
μὲν μειρότερος ἀλλὰ ὑψηλότερος τοῦ τῆς Ἀγίας Σο-
φίας. Πρὸς κατασκευὴν τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου κτι-
ρίου λέγεται ὅτι ἐδαπανήθησαν 700,000 φλωρίων. Οἱ
δὲ Ὀθωμανοὶ ἐπιδεικνύουσιν αὐτὸ μετ' ἐθνικῆς ὑπερη-
φανίας εἰς τοὺς γένους. Παρ' αὐτὸ ὑπάρχει τὸ μαω-
λεῖον τοῦ ἱδρυτοῦ, τῶν δύο διαδόχων αὐτοῦ Σουλεῦμάν
τὸν Β' καὶ Ἀχμέτ τοῦ Β'.

13 Τὸ Γενὲ ἢ Βαλιδέ-τσαμί, συνοικία τουρ-
κιυῆ κατὰ τὸ πλεῖστον κληθεῖσα οὕτω ἀπὸ τοῦ ὀνόμα-
τος τῆς ἱδρυτρίας αὐτοῦ. Τὸ τέμενος τοῦτο κείμενον
ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ Κερατίου κόλπου ἱδρῦθη ὑπὸ τῆς
Βαλιδέ τερχάν Σουλτάνης, μητρὸς Μεχμέτ τοῦ Δ',
ἣτις ἔκτισεν ἐπ' ἴσους τὸ μέγα χάνιον τῆς Βαλιδέ ἐπι-
κληθὲν καὶ ἐν τέμενος εἰς Σιούταρην. Διακρίνεται
ἐκ τοῦτο ἐκ τῶν δύο μιναρέδων του, οἵτινες εἶναι ῥαβδω-
τοὶ (αἰδλακωτοὶ), φέροντες ἕκαστος ἀνὰ 3 περίβα-
θρα, καὶ ἐν τῷ θόλῳ του ἐπιστηριζόμενον εἰς 4 ἡμιθάλια
καὶ πολλοὺς ἄλλους δευτερεύοντας θολίσκους. Ἐνταῦθα
πλὴν τοῦ μεγαλοπρεποῦς μαωλεῖου τῆς ἱδρυτρίας ὑ-
πάρχουσιν καὶ οἱ τάφοι Μεχμέτ τοῦ Δ' (1687), Μουστα-
φᾶ τοῦ Β' (1703), Ἀχμέτ τοῦ Γ' (1730), Μαχμούτ τοῦ
Α' (1754) καὶ Ὁσμάν τοῦ Γ' (1757).

14. Τὸ Νοῦρι-Ὁσμανιέ (= Φῶς τοῦ Ὁσμάν),
συνοικία τουρκιυῆ, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ
ὀμνυμένου τεμένους τοῦ Σουλτάνου. Τὸ τέμενος τοῦτο

ιδρυμένον ἐπὶ τοῦ Β' Λόφου διακρίνεται εὐτὼς δύο μι-
ναρέδων του, ἕκαστος τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ δύο περίβαρα
καὶ ἐκ τοῦ μοναδικοῦ θέλου του ἀνευ δευτερευόντων
θόλων. Ἐν τῷ περιόλῳ αὐτοῦ παραληρείται εἰς μέ-
γας σαρμοφάγος ἐκ πορφυρίτου ἐρυθροῦ, ὅστις ἐπόλαμ-
βάτεται ὡς ὁ τάφος τοῦ **Μ. Κωνσταντίνου**.
Μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ Σαρασιεράτου τὸ παζάριον
καὶ τὰ **Βεδεστένια** ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ Β' τούτου λό-
φου, ἐφ' οὗ κοῦται τὸ **Νοῦρι-Θεμανιέ** κατὰ τὸ **Ταουκ-**
Παζάρ = ὀρθοπαζαροῦ καὶ τὰ **βαφέια** ὑπάρχει ὁ κο-
λοσιαιῖος πορφυροῦς κίων (Τσεμπερλί-τάς,
= στεφανάδετος γήλη καὶ **Γιανμίς-τάς** = κεκαυμένη γή-
λη) ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ **Μ. Κωνσταντίνου**.

15. Τὸ **Βαγιαζήτ** συνοικία τουρκικὴ κληθεῖ-
σα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τεμένους τοῦ **Βαγιαζήτ**.
Τὸ παμμέγεθες τοῦτο τέμενος κατέχον τὴν κορυφὴν
τοῦ γ' Λόφου ἰδρυθὲν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου **Σουλτάτου** τῷ
1498-1505 κατὰ μήνησιν τῶν ναῶν τῆς **Αἱ. Σοφίας**,
τῆς οἰκοδομίας αὐτοῦ διαρκεσάσης 9 ἔτη. Ἐχει δύο
μιναρέδαις, ἕκαστος τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ 1 περί-
βαθρον. Ἐνταῦθα καὶ ὁ τουρμπές τοῦ ἰδρυτοῦ.

16. Τὸ **Σαχζαδὲ** (= υἱὸς τοῦ **Σουλτάνου**) συνοικία
τουρκικὴ, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τεμένους,
ὅπερ ἰδρυσεν **Σουλεῦμάν** ὁ **Νομοθέτης** εἰς τιμὴν τοῦ πρω-
τοτόκου υἱοῦ του **Μεχμέτ**, ὅστις ἐνταῦθα μετὰ τὸν ἀ-
δελφόν του **Μουσταφᾶ** ἐτάφη. τὸ τέμενος τοῦτο καί-
μενον παρὰ τὸ τοῦ **Βαγιαζήτ** ἔχει 2 μιναρέδαις, ἕκα-
στος, τῶν ὁποίων φέρει, ἀνὰ 2 περίβαρα.

17. Τὸ **Φετιχίε** μεγίστη πασῶν τῶν τουρκικῶν

συνοικίων κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τεμένους τῷ
 4^ῳ ἐτίλξη (= πορθητὸν) **Μεχμέτ**. Τὸ μέγιστον τοῦτο τέμε-
 νος κείμενον ἐπὶ τοῦ τετάρτου λόφου ἰδρῦθη τῷ 1469 ὑπὸ
 τοῦ **Μωάμεθ** τοῦ κατακτητοῦ διὰ τοῦ **Ἑλληνος** ἀρχιτέκτο-
 νος **Χριστοδούλου**, ἀλλὰ καταπεσὸν ὑπὸ σεισμοῦ τῷ 1763
 ἀνωκοδομήθη ὑπὸ **Μουσταφᾶ** τοῦ **Γ'**. Ἐχει δύο μιναρέδαις,
 ὅτι ἕκαστος φέρει ἀνά 2 περιβάθρα, καὶ εὐρὴν θόλον· εἶναι
 δὲ τὸ μᾶλλον προσοδοφόρον πάντων τῶν **ὀθωμανικῶν** τεμε-
 νῶν. Ἐν αὐτῷ ἀνεγείρεται μεγαλοπρεπὲς ὁ τουρμπές τοῦ
 ἰδρυτοῦ ὡς καὶ ὁ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **Σουλτάνης Ἀλιμέ** ἢ **Α-**
σολιμᾶς τῆς **Σοφῆς** καὶ ὁ τῆς μητρὸς **Μαχμούτ** τοῦ **Δ'**.
 Ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ συνοικίᾳ συμπεριλαμβάνεται καὶ
 ἡ μικρὰ **Ἑλλ.** συνοικία **Σαρμασικίου** καὶ ἡ τῆς **Πύλης**
 τῆς **Αδριανουπόλεως**, ἥτις εἶναι **Τουρκικὴ** πλὴν μιᾶς
 μικρᾶς **Ἑλλ.** ἐνορίας.

18 Τὸ **Σελιμίε**, συνοικία ἐπ' ἰσῆς **Τουρκικῇ**, κλη-
 θεῖσα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τεμένους **Σελίμ** τοῦ **Α'**. Τὸ τέ-
 μενος τοῦτο κείμενον ἐπὶ τοῦ **Ε'** λόφου ὑπεράνω τοῦ **Φα-**
ναρίου, ἰδρῦθη μετὰ τὸν θάνατον **Σελίμ** τοῦ **Α'** τῷ 1520.
 ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **Σουλεϊμάν**. Ἐχει 2 μιναρέδαις, ἕ-
 καςτος τῶν ὁποίων φέρει ἀνά ἓν περιβάθρον καὶ ἕνα
 μόνον θόλον.

Β'. ΤΗΣ ΠΕΡΑΙΑΣ ἢ ΤΟΥ ΠΕΡΑ (Ν).

Διαμερίσματα ἢ συνοικίαι τῆς περαιᾶς, περιεχούσης
 16,325 οἰκίων κυριώταται εἶναι αἱ ἑξῆς.

1. Τὸ Σουτλουτζέ, προάστειον κείμενον κατὰ τὴν προσβόρειον τοῦ κόλπου Ἀκτὴν ἀπέναντι τοῦ Ἐγίουκ. Τὸ ἄξιολογώτατον ἐν ταῦθα τέμενος εἶναι τὸ τοῦ Θεοῦς-μπασῆ.

2. Τὸ Χάς - κιοϊ, νοσωδέστατον προάστειον τῆς Περαιᾶς, κατοικούμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑβραίων: τὸν λόφον τοῦτον καλύπτει τὸ Ἰουδαϊκὸν ταφείον.

3. Τὸ Πιρί - πασᾶ, προάστειον καὶ τσαμίον ὑμνίνα κατὰ τὴν πεδινήν παραλίαν τῆς κοιλάδος τοῦ Ὁκ-μεϊδάν, ὁροπεδίου ἀδένδρου μὲν ἀλλὰ χλοερῶν μεταξὺ Πιρί-πασᾶ καὶ Πιαλῆ-Πασᾶ κειμένου. Κάτωθεν τῆς τοῦ λόφου τοῦ Ὁκ-μεϊδάν εἶναι τὰ λεγόμενα χαβουδάκια. Ἐκλήθη οὕτω παρὰ τοῦ Μεγάλου Βεζίρου Πιρί-Μεχμέτ-πασᾶ ἐπὶ Βαγιαδῆς τοῦ Β' καὶ Σιλήμ τοῦ Α'.

4. Τὸ Πιαλῆ-Πασᾶ, προάστειον κληθέν οὕτω παρὰ τοῦ περιφήμου ναυάρχου Πιαλῆ Πασᾶ τοῦ α' ἢ παλαιῶν (1573), ὠγγροὺς τὴν καταγωγὴν: κατέχει δὲ τὸ πρὸς Δ τῆς τοῦ Τέρς-χανῆ (Ναυστάθμου) κοιλάδος μέρος καὶ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ Ὁκ-μεϊδάν καὶ Τεπέ-μπασῆ διάστημα.

5. Τὸ Κασίμ-πασᾶ τσαμίον καὶ προάστειον, κληθέν οὕτως ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζίρου Γκιουζεττῆ Κασίμ Πασᾶς ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Σουλεϊμάν τοῦ Α'. Διατίθεται δὲ ἡ συνοικία αὕτη ὑπὸ χεϊμάρβην τινος.

6. Τὸ Τατάουλα, συνοικία ὠραιότατη καὶ πρεσβυτάτη, ὀνομασθεῖσα οὕτως ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐπαύλεων ἢ στρώλων τῶν Γενουθηνσίων τοῦ Γαλατᾶ.

Καλύπτει δὲ τὸν πρὸς **Δ** τοῦ Σταυροδρομίου ὑπὲρ
90ὺν Τέρσ-κατὲν Λόφον, καὶ χωρίζεται ἀπὸ τοῦ Σταυ-
ροδρομίου διὰ τῆς κοιλάδος, ἣν διατέμνει ὁ χεῖμαρ-
ρος τοῦ **Κασσίμ-πασά**.

7. Ὁ Γαλατᾶς, συνοικία κατέχουσα Λόφον
ὑψοῦμενον 100 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσ-
σης καὶ ἀποτελοῦντα ἑνὲν μὲν τὸ πέρασ τοῦ Κερατῖς
κόλπου, ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Βοσπόρου, εἶναι δὲ τὸ
κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς **Κ|πόλεως**. Ἄλλοτε εἶχον περι-
τειχισμένον αὐτὸν οἱ Γετουήσιοι, ὥς εἶναι ἀποικία, ἀλ-
λὰ τὰ πρὸς τὴν Ἰνρὰν τεῖχην κατηδάφισεν ὁ Σουλτὰν
Μαχμούτ μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τῶν ἀνθιστάν-
των Γετουησίων. Ὁ δὲ πύργος αὐτοῦ ἐπέιχε ποτε θέ-
σιν ἀκροπόλεως ὡς πρὸς τὸ ὅλον φρούριον τοῦ Γαλατᾶ.

8. Τὸ Σταυροδρόμι. Ὁ Λόφος, ἐφ' οὗ εἶ-
ναι συσσωσμένη ἡ συνοικία αὕτη ὑψοῦται 110 μέτρα
ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ἐπ' αὐτῆς δ' αὖ-
τὸν τῆς ὀφρύος κεῖται ὁ τεκκὲς (ἀσκητήριον) τῶν **Μι-**
βλεβήδων, ἐφ' οὗ ἀρχεται τὸ Σταυροδρόμιον. Ἡ γυνὴ
καὶ μακρὰ κατὰ μέσσην αὐτοῦ ὁδὸς διατρέχουσα ἀπ'
Α πρὸς **Δ**. Ἀπασαν τὴν τοῦ Λόφου ράχιν διατέμνεται ὑπὸ
πλήθους ἄλλων πλαγίων. Ἐν ταῦθα κατοικοῦσιν, ἐπὶ τὸ
πολὺ εὐρωπαῖοι καὶ οἱ πλουσιώτεροι ἔμποροι καὶ τρα-
πέζιται τῆς **Κ|πόλεως**, καὶ ὑπάρχουσι τὰ μέγαρά των
πρεσβειῶν, αἱ ὑραιότεραι δικίαι, τὰ λαμπρότερα ἐκ-
ποδοχεῖα. Καθόλου εἰπεῖν τὸ Σταυροδρόμιον εἶναι ἡ μό-
νη συνοικία τῆς **Κ|πόλεως**, ἥτις παρουσιάζει μᾶλλον
ἄν ἐνρωπαϊκὴν. Πρὸ 200 περὶ τοῦ ἐτὸς τοῦ Σταυροδρο-

μίον κατέϊχον ἀρμεπλώνες, ὅπου κατῴκει μόνος ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὅστις ἐξέδιδε τὰ ἐγγραφάτου "ἐν τῷ ἐν τῷ πέραν ἀρμεπλώνων" de Vignes de Péra. Ἀναφέρεται δὲ ὡς πρώτη ἐπίσημος διπλωματικὴ πρᾶξις ἐκδοδομένη ἐν τῷ πέραν ἢ μεταξὺ Φραγκίσκου τοῦ Α' καὶ Σουλεϊμὰν τοῦ Α' γενομένη τῷ 1535 συνθήκη. Οἱ Τούρκοι καλοῦσιν αὐτὸ Μπέϋ-ὄγλου.

9. Ὁ **ΤΟΠ-ΚΑΝΕΣ**, συνοικία παρενομασθῆσα ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ὡραίῳ καὶ μεγίστου στρατῶνις τῷ ποροβολιστῷ. Τῇ πλατείᾳ τοῦ στρατῶνος τοῦλο κοσμεῖ περιμαλλῆς τζαμίον τοῦ περιφήμον ναυάρχου Κχιλιτς-Αλῆ πασᾶ, οὗ οἱ ραβδωτοὶ μινάρεδοις ἀνεφέρονται ὡς ἀρχέτυπα τῆς νεωτέρας Τουρκικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, κατὰ δὲ τὸ κέντρον αὐτῆς ὑψοῦνται μεγαλοπρεπὴς κρήνη.

10. Τὸ **ΦΟΥΝΔΟΥΚΛῆ** συνέχεια τοῦ **ΤΟΠ-ΚΑΝΕ** εἴτα τῆς Τουρκικῆς συνοικίας Φουνδουκλῆ (Ἀργυρούπολις), κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τινος ὑπερπλούτου Τούρκου Χουσεῖν-ἁγᾶ Γιουμπρουκτῆ καλουμένου ἴσως διὰ τὸ πλῆθος τῶν φλωρίων του (φουντοῦκ-ἄλτινῆ). Μετ' αὐτὸ ὁ Δοζμᾶ-Βαχτσέν καὶ τὰ λοιπὰ χωρία τοῦ Βεσπόρου.

II. ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ τῶν προαστείων αὐτῆς ἔχει 62,262 οἰκίας εἰσνενομηθείας ἢ 557.

1	Ἐν τῇ κυρίως πόλει (Σταμπούλ) οἰκ.	28,140
2	Ἐν τῇ περὶ αὐτὴν μέχρι τοῦ Βεσιπτασίου "	16,325
3	Ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ αὐτῇ τοῦ Βοσπόρου. "	7,932
4	Ἐν τῇ Σμουτάρη "	6,201
5	Ἐν τῇ Χαλυπιδόνη "	1,321
6	Ἐν τῇ Ἀσιατικῇ αὐτῇ τοῦ Βοσπόρου. "	<u>2,343</u>

Ἐν συνόλῳ οἰκίαι 62,262

Οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ὑπολογίζονται ἀπὸ 600,000 1,300,000 διατεκομένῳ κατὰ φύλὰς ὡς ἑξῆς.

1.	Ὅθωμανοί	500,000
2.	Ἕλληνες	300,000
3.	Ἀρμένιοι, Ἰβραῖτοι καὶ Ὀρμ.	<u>500,000</u>
		1,300,000

πρὸς τοῦτοις Ἑλλήκηλοι 45, Ἀρμενικαί 8, Καθολικαί 9 καὶ τσάρια 348.

III ΠΑΙΔΕΙΑ

α.) Σχολεῖα.

Κατ' ἀμφοτέρερά τὰ τμήματα ὑπάρχουσι 1200 δημοτικά Σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, συντηρούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων, πολλὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἐκατέρου ὡσαύτως τῶν φύλων, ὡς τὰ ἀρίστα κατηρτισμένα εἶναι 1) ἡ ἐν Φαναρίῳ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολή, διευθυνομένη σημεροῦ ὑπὸ τοῦ Παλαμᾶ, 2) τὸ Ἑλ. Λύκειον διευθυρόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Α. Τάγῃ, 3) τὸ "Ζέφυρον" παρθεναγωγεῖον, διευθυρόμενον ὑπὸ τῆς κ. Κων. Λιόπης Κεκαγῆ. 4) ἡ "Παλλὰς" διευθυνομένη ὑπὸ τῆς

κ Σαπφῶν Λεοντιάδος. Καὶ οἱ Ὀδωμανοὶ ἔχουσι πολλὰ ἐκπαιδευτήρια ἀρρένων καὶ θηλέων τῆς κατωτέρας καὶ μέσης παιδείας. Διὰ τὴν ἀνωτέραν δὲ παίδευ-
σιν πλὴν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ὑπάρχουσι καὶ
πολλὰ Σχολεῖα τῶν τεχνῶν, 1 Ἰατρικὴ, 1 Φαρμακευτι-
κὴ καὶ 1 νομικὴ. Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσι 53 σχολεῖα,
ὡς 35 τῶν ἀρρένων καὶ 18 τῶν θηλέων. φοιτῶσι δ' ἐν αυ-
ταῖς 5, 620 μαθηταί, ὡς 3704 ἀρρένα καὶ 1916 κορά-
σια καὶ δαπανῶνται πρὸς συντήρησιν αὐτῶν κατ' ἔτος
1,261,480 γροσίων.

β.) Σύλλογοι.

Οἱ Ἕλλητες πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παιδείας καὶ τοῦ διδακ-
τικῆς συστήματος τῶν Σχολείων κατὰ τὰς νεωτάτας παι-
δαγωγικὰς ἀρχὰς ἔχουσι καὶ Συλλόγους, ὡς ἐπισημότεροι
εἶναι 1) ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, 2) ὁ Ἑπει-
ρωτικὸς, 3) ὁ Θρακικὸς καὶ 4) ὁ Διδασκαλικός.

γ.) Βιβλιοπωλεῖα καὶ ἑφημερίδες.

Τῶν Βιβλιοπωλείων τὰ πρωτεύοντα καὶ πλουσιώτατα
εἶναι τὸ τῶν Γερμανοῦ κ Weiss καὶ τῶν ἀδελφῶν κ Δε-
πάστα. Ἐφημερίδες δὲ ἐκδιδόμεναι σπουδαιότεραι

1) ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὁ "Νεολόγος" ἢ "Θράκη" καὶ ἡ "Βυ-
ζαντίς". 2) ἐν τῇ Γαλλικῇ ὁ "Φάρος τῆ Βοσπόρου"
ἢ "Σταμπουλ", ὁ "Ἀγγελιοφόρος τῆς Κ/πολεως",
ὁ "Ἀνατολικὸς ταχυρόμος", ἢ ἐν τῇ Τουρκικῇ ἡ
"Βακίτ κ.λ.π.

IV. ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

α.) Ἐμπόριον.

Κατὰ τοὺς ἐπισήμους καταλόγους τῷ 1291 (1876-77) ἡ μὲν εἰσαγωγή διὰ τὴν Κ|πολιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν 511,789, 633 γροσίων, ἡ δὲ ἐξαγωγή εἰς 485, 665, 383 γροσ. Τὰ κυριώτατα προϊόντα τῆς ἐξαγωγῆς εἶναι δημητριακοὶ καρποὶ, καπνὰ, μαλλία, ὀπιον, κόμμι, δέρματα, βάμβαξ, ὀπώραι, οἶνοι, μέλι, κηρός, τὰντες κα π. Κατ' ἔτος δὲ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται τοῦ χερσίνος Κ|πόλεως 32000 περίπου πλοίων χωρητικότητος 41, 700, 000 τόννων.

β.) Βιομηχανία.

Ἡ βιομηχανία Κ|πόλεως παράγει ὑπόδηματα, ὑποδήματα, κοντήματα, διάφορα σκεύη καὶ ἑπιπλὰ ἐκ ξύλου, χαλκοῦ, ὀρειχάλκου, ἀργύρου καὶ σιδήρου, χοιρία, φέσια, ἐριυῶχα, δερμάτα, φάρμακα, σάπωνας, λευκάδας, μηχανὰς καὶ μύρα διάφορα.

γ.) Συγκοινωνία.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας ὑπάρχουσι

1 Δύο τροχιδόδρομοι. Τῇ α' τούτων ὁ σταθμὸς εἶναι ἐν Γαλατῇ ἐλγόν πέραν τῆς Γεφύρας σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ χρηματιστηρίου, ἐκὸν δὲ μεθύνεται δεξιὰ μὲν μέχρι τῶν κατὰ τὸν Βόσπορον Βεσιντο-κίου.

ἀριστερὰ δὲ μέχρι τῆς δευτέρας γέφυρας τοῦ Ἀῤῥα-
καπὸν. τοῦ δὲ β') ὁ σταθμὸς εἶναι ἐπ' ἵσους παρὰ τὴν
γέφυραν τοῦ Καρά-κιοῦ ἐν Σταυροπόλει καὶ διευθύνε-
ται μέχρις Ἀκ-Σεραμβού.

2. Τὸ Tunnel (ὑπόγειος σιδηρόδρομος) ἀπὸ Γαλα-
τῆ μέχρι τῆς Νέας Δημαρχίας εἰς Σταυροδρόμιον.

3. Σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ. Αὗται
εἶναι αἱ ἐξῆς.

α. ἀπὸ Κ' πόλ. εἰς Σαρεμβού

χιλ. 562. ὥρ. 23.

1 ἀπὸ Κ' πόλ. εἰς Κουλελή Βουργάς ὥρ. 11. $\frac{2}{4}$

2 " Κουλελή Βουργάς ἐπ' Ἀ' πόλ. " 1. $\frac{1}{4}$

3 " Α' πόλιν ἐπ' Φιλ' πόλιν " 8. $\frac{1}{4}$

4 " Φιλ' πόλιν ἐπ' Σαρεμβού " 2

ὥρ. 23.

β. Διακλάδωσις ἀπὸ Κουλ. Βουργ. ἐπ' Δεδέ-Αγάτς χιλ. 112 ὥρ. 6

γ. " " " Τυρνόβο εἰς Ὑάμπολιν " 104 " 4

4. Ἀτμοπλοῖκαὶ ἑταιρεῖαι.

α. Ἐτεργόνουσαι τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι δὲ

1) Ἡ Μιχουσέ, ἐτεργούσα τὰς ὑπηρεσίας τῶν γραμ-
μῶν, Κίου, Νικομηδείας, Πανόρμου, Μαρμαρά,
παρ' ἐνίου, Ανατολῆς, Κρήτης καὶ Πριγκιπ-
νήσων. 2) Ἡ Σιρκέτ-Χαϊρέ ἐτεργούσα μόνον
τὴν αὐτοπλοΐαν τοῦ Βοσπόρου.

β. Ἐτεργούσα τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι δὲ

1) ἡ τῶν Γαλλικῶν διαπορθμεύσεων, 2) ἡ Γαλ-
λικὴ ὡσαύτως ἑταιρ. Φρεσινέ, 3) ἡ Ἰταλικὴ " Φλόριο"
καὶ 4) ἡ Αὐστριακὴ " Λόυδ".

Β΄

Β Ο Σ Π Ο Ρ Ο Σ

Α΄

Γ Ε Ν Ι Κ Η Α Π Ο Ψ Ι Σ

Τὸν Βόσπορον σχηματίζει ἡ κατὰ τὸ μέρος τοῦτο μεταξὺ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου προσέγγις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας· εἶναι δὲ τὸ μὲν μῆκος αὐτοῦ περίπου 27 χιλιόμετρα, τὸ δὲ πλάτος κατὰ τὸ στενότερον αὐτοῦ μέρος σχεδὸν 550 μέτρων. Αἱ γωνίαι, τὰς ὁποίας σχηματίζουν αἱ εὐελιότητες τοῦ Βοσπόρου εἶναι α΄ κατὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὀχθηγὴ κυρίως 7, ἥτοι 1) ἡ τοῦ Τόπχανέ, 2) ἡ τοῦ Ὀρτάκιοι, 3) ἡ τοῦ Ἀργαούτ-κιοῦ, 4) ἡ τοῦ Ρούμελη-Χισσάρ, 5) ἡ τοῦ Νέοχωρίου, 6) ἡ τοῦ Ρούμελη-Καϊάκ καὶ 7) ἡ τοῦ Φαναρακίου. β΄ κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν ὀχθηγὴ ἀντίκεινται ἐναλλὰξ ἰσάριθμοι γωνίαι, ἥτοι 1) ἡ τῆς Σκούταρης, 2) ἡ τοῦ Κανδή-λίου, 3) ἡ τοῦ Κατλιτζέ, 4) ἡ τοῦ Ὀμούρ-γερῆ, 5) ἡ τοῦ Ἰούσα-δὰγ, 6) ἡ τοῦ Ἀναδολ-μαβὰν, καὶ 7) ἡ τοῦ Φαναροπύργου. Καὶ ἡ μὲν Εὐρωπαϊκὴ αὕτη εἶναι μᾶλλον πεδινή καὶ ἀλιτενής, ἔχουσα πλεοντε-ρας κοιλάδας καὶ βαθυτέρους κόλπους, ἡ δὲ Ἀσιατι-

κή μᾶλλον ὄρεινῇ, εὐδένδρος καὶ εὐὐδρος. Αἱ καμπαὶ ἀσ-
θαι ἀνταναικῶσαι τὰ ὕδατα πρὸς ἀλλήλας ἀποτελέ-
σι τὸ χαραινθηριστικῶς ἔχον τὸν Βοσπόρου φαινόμενον, τὰ
ῤ. Εὐματὰ, τῶν ὁποίων τοσαύτη εἶναι ὁρμή, ὥστε πλη-
σιδίων φαιρομένων ὀλκιάδων ἀναστέλλει τὸν δρόμον, ὡς
πολλὰ μὲν ἀναγκάζουσιν αὐτὰς γὰρ παλινδρομήσωσι, καὶ
τὰ ὅποια προέρχονται πιθανῶς ἐν τῶν ἀνωφερῶν, ὑπὸ
τῶν ὁποίων παραμποδίζομενος ὁ ῥοὺς καθίσταται ὁρμη-
τικῶς.

Οὐδὲν δύναται γὰρ παραβῆθῃ πρὸς τὴν καλλονὴν τοῦ
Βοσπόρου τὸ θέρος, ὅταν πάντες σχεδόν οἱ ἐνοικατάστατοι
τῆς Κ|πόλεως καὶ τοῖμοι, ἰδίῳ δὲ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ
ὑπουργοὶ τοῦ κράτους μετοικεῖσθαι εἰς τὰ παρὰ τὴν
ὄχθαν αὐτοῦ θερρινὰ μέγαρα αἰσῶν (γυναλῇ), ὡς καὶ οἱ
αὐτοῦ κράτορες τῶν Γραικοῤῥωμαίων ἄλλοτε ἔπραττον.
Αἱ οἰκίαι εἶναι στοιχηδόν καὶ μακρονικῶς ὡμοδομη-
μέναι, ἔχουσαι ὑπὸ αὐτὰς μεγαλοπρεπῆ κατασκήματα,
πρὸ αὐτῶν δὲ ἔχει ἱκανῶς εὐρεῖα κρητὶς ἐπὶ τῆς πα-
ραλίας, ἐφ' ἧς πολλοὶ διαβατῶν καὶ διερῶν καὶ ἀμαζῶν
ἔρχεται καὶ ἀπέρχεται. Τὴν γούτα τὸ ἀπέραντον τοῦτο διά-
στημα τὸ ἀπὸ τοῦ Τόπ-χανέ μέχρι τοῦ Βουγιούκ-δερέ
εἶναι κατάφωτον, ἐν δὲ τῶν οἰκιῶν τῶν ἐξώστας οἱ οἰκο-
γενεῖς ἀρχαὶ μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς ἀναπνέουσιν τὴν θερμ-
ρὸν αἶσαν. Χιλιάδες πλοιαρίων παραπλέουσιν διασφα-
ρούμεναι, μυσικὴ ἀκούεται καὶ πυροτεχνήματα προ-
ῦνσι. Πάντα ταῦτα καθιστῶσι τὴν τοποθεσίαν τοῦ Βο-
σπόρου μαγευτικώτατην καὶ μίαν τῶν θαυμασιωτάτων
τοῦ κόσμου, ἣν δικαίως διάφοροι ποιηταὶ ἐπὶ τοσούτον

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΚΘΗ

1. **Ὁ Δολμᾶ - Βαχτσές.** Ἐπ' τοῦ ὁροπεδίου τούτου τῆς παραλίας εἶναι ἰδρυμένα τα περιεαλλῆ μαρμάρινα ἀνακτορά του Δολμᾶ - Βαχτσέ λεγόμενα, ὅπου μετέφερε τὸν θρόνον ὁ ἰδρυτὴς αὐτῶν Σουλτάνος **Αβδούλ - Μετῆς**, πατὴρ τοῦ βασιλεύοντος. Ἐν τῷ θάβῃ εἶναι ἡ στρατιωτικὴ **Σχολὴ** τῆς **Παγιάδης** καλουμένη, ἐν ᾗ οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἶναι προωρισμένοι νὰ καταλάβωσιν ἐν τῷ στρατῷ θέσεις ὡς ἀξιωματικοί.

2. **Τὸ Μπεσίκ - τᾶς** (**Διπλοκίωνιον**), συνεχόμενον μετὰ τὸν **Δολμᾶ - Βαχτσέ** καὶ ἀποτελοῦν τὸν α' σταθμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου, β') δὲ τῶν τραγωῶν. Εἶναι ἱκανῶς συνωκισμένον ὑπὸ **Ὀθωμανῶν** πλειόνων καὶ **Ἑλλήνων**, καὶ ἔχει παραλίαν κεκαλυμμένην ὑπὸ πλοσσίας βλάστη. Ἐνταῦθα τὰ ἀντικαταστήματα τοῦ **Τσεραγᾶν**, ἰδρυθέντα τῷ 1679, καὶ κληθέντα οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁμωνύμου περιπτέρου. Ἐνταῦθα λέγεται ὅτι εἶναι ὁ τάφος τοῦ περηνύμου πειρατοῦ καὶ ναυάρχου **Χαϊρ - ἑδ - δίν**, ἐν οἷς ἑρυνπαῖοι γινώσκουσιν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος **Μπάρκα - Ρόζαν** = κοκκινογέννη.

3. **Τὸ Ὀρτά - κισί**, χωρίον πολλοῦ ἀνδρῶν κατοιμούμενον ὑπὸ Ἑβραίων, πλειόνων Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων, ἀποτελοῦν τὸν β' σταθμὸν τοῦ ἀτμοπλοίου,

καὶ ἔχον κλέμα οὐχὶ πολὺ ὑγρύνον. Ἐνταῦθα ὑπάρχει τὸ τέμενος τῆς Βασιδῆ Σουλτάνας, μητρὸς τοῦ Αἰῖ καὶ ἐν μισοαίον αὐτουρατορικόν, Γιλδί-μίσσκ καλούμενον ἦτορ τοῦ "Αστέρως".

4. Κουροῦ- Τσεσμέες (Ξηρὰ Κρήνη) χωρίον κατοικουμένον ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα ὑπῆρχεν ἡ περίφημος Σχολὴ τῆς Ξηρουκρήνης καλουμένη, συστάσα τῷ 1803 καὶ ἀπὸ 27 ἡδὴ ἐτῶν ἐκδιπλύνουσα. Ἐνταύτῃ ἐδίδαξαν ὁ Δούγκας, ὁ Πρώιος, ὁ Λογάδης, ὁ Κούμας κλπ. Τὸ χωρίον τοῦτο ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ἢ ἐν διαίτημα τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν.

5. Τὸ Ἄρνα οὐτ-κιόϊ (Μιχαήλιον), γ' σταθμῶν. Τὸ χωρίον τοῦτο ὑπερδιπλασίον τοῦ Μπεσιμ-τῆς κατοικεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων, Ἑβραίων καὶ Ἀρμενίων. Καὶ ἐν ταῦθα ὑπῆρχεν ἐν παλαιόν, Σουλτάν-Σαράϊ καλούμενον, τὰ δὲ ρεύματα τοῦ Βοσπόρου εἶναι κατὰ τὸ μέρος τοῦτο πολὺ ὀρμητικὰ.

6. Τὸ Μπεμπέκι δ' σταθμῶν. Τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι συνωκισμένον ὑπὸ Ἑλλήνων, Καθολικῶν καὶ Διαμαρτυρομένων. Ὑπάρχει ἐνταῦθα ἐν Σουλτανικὸν μισοαίον, Χουμαγιούν - ἀμπάσ καλούμενον, μετὰ λουτρῶν καὶ τεμένους χρονολογουμένου ἀπὸ τοῦ 1735. Ἄχρῃ ἐνταῦθα ἦτο γραμμὴ τῶν χωρίων καὶ τῶν μισοαίων οὐδαμῶς δύεται, ἀλλ' ἤδη ἐκείθεν τοῦ Μπεμπεκίου διακρίπτει ἐν γραφικόν κοιμητήριον, κεκαλυμμένον ὑπὸ κλισίᾳ καὶ πύλων.

7. Τὸ Ρούμελη-Χισσάρ = φρουρίον τῆς

Ρούμελη εἰς σταθμός, ἀπέναντι τοῦ Ἀναδὸλ-
εῖται λαμπρά τουρκικὴ συνοικία μετὰ φρουρίου, τὸ
ὁποῖον ἔχειεν **Μεχμέτ ὁ Β'** ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἀλώσεως
τῆς Κων/πόλεως (1452) ἐν οἰαστήματι 3 μηνῶν.

8. **Τὸ Μπαλτά - Λιμάν** = ὁ λ. τοῦ πελέ-
κειως (Γοναυιόπολις) 5' σταθμοί. Ἐν ταῦθα ὑπάρχει
τὸ παλαιὸν παλάτιον τοῦ διασήμεν πρωθυπουργοῦ Ῥε-
σίτ πασᾶ, καὶ ὑπεγράφησαν συμβάσεις καὶ συνθη-
καί τινες.

9. **Τὸ Ἐμίρ-γιοῦν**. (συμπαρώδης) χωρίον τρι-
μικρὸν μικρὸν μὲν ἀλλὰ χαριέστατον, ἔχει μίαν μαρμα-
ρίνην κρήνην ἥτις εἶναι κτίσμα τοῦ Σουλτάνου Ἀβδουλ
Χαμίτ (1780). Ἐν ταῦθα καὶ τὸ ὠραῖον παλάτιον τοῦ
νῦν Χεδίβου τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαήλ μετὰ κήπου λαμπρο-
τάτου.

10. **Ἡ Στένη**, 5' σταθμοί. Τὸ μικρὸν ἀλλὰ τερ-
συνὸν τοῦτο χωρίον εἶναι Ἑλληνικὸν, σχηματίζον τὸς βα-
θύτατον ἐν τῷ Βοσπόρῳ κόλπον, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ ἀπῆμα κί-
ρατος τοῦ δόου καὶ ἐκαστὸς ἀλλοτε Σωσθένειος ἢ Λε-
ωσθένειος. Ἐπὶ τῆς παραλίου Κιόϊ-μπασῆ μετὰ τὴν ἐν-
θοφόρῳ κήπων ὑψοῦται ἡ οἰκία τοῦ Ἀριστάρχου Λε-
χοθέτου, οὗ ἡ οἰκογένεια ἀπὸ Λαύσαν ἐπὶ 2 σχεδὸν
αἰῶνας τῆς εὐνοίας 12 κατὰ σειράν Σουλτάνων.

11. **Τὸ Νεοχωρι** = Γενί-κιοῦ (Βάνχια καὶ πέτρας)
ἢ σταθμοί. Εἶναι τὸ μέγιστον χωρίον τοῦ Βοσπόρου
ὁμοιάζον μᾶλλον πόλιν, καθ' ὃ ἔχον 10 χιλ. κατοίκων
Ἑλλήνων τῶν πλείοτων καὶ ὀλίγων Τούρκων. Τὰ εἶρη

αὐτοῦ καὶ σάφους ἐξ ἀμπέλων καὶ ποτῶν προσ-
φέρουσιν εἰς τοὺς κατοικοῦς αὐτοῦ ὡραίους περιπα-
τους. Ἀχρὶς ἐνταῦθα δὲ εὐτείνεται ἡ πνευματικὴ
δικαιοδοσία τοῦ **Θιουμηνίου Πατριάρχου** ὡς ἀρχιε-
πισκόπου **Κιπόδως**, τὰ δὲ ἐπέμεινα μέχρι **Φανα-**
ρακίου τελῶσιν ὑπὸ θῆν ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ **Δέρων**.

12. **Τὰ Θερὰ Πελά** (φαρμακίας νόλοι).
θ' σταθμός. Ἡ μικρὰ αὐτὴ πόλις κατοικεῖται
ὑπὸ 5 χιλ. καθολικῶν σχεδὸν πάντων **Ελλήνων** καὶ εἶ-
ται ἡ ἑδρα τοῦ μητροπολίτου **Δέρων**. ἔχει πολυ-
τελὴ **Σενοδοχεῖα** καὶ μαφενεῖα καὶ ἐπιδεικνύει
ὡραίους περιπάτους. Ἐνταῦθα εἶναι τὸ θερινὸν μέγα-
ρον τοῦ **Γαλλικῆς πρεσβείας**, Ἰνδιον ἀλλὰ νομισθὲν κτί-
ριον μετὰ δάσους ἀπερ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνήκον ἄλλοτε
εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ **Ὑψηλάντου** καὶ δημεύθη ὑπὸ
Σελίμ τοῦ **Γ'** ἐδωρήθη παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν **Γαλλίαν**
τῷ 1807 διὰ τοῦ τε πρεσβευτοῦ αὐτοῦ **Σεβαστιανού**.
Ἐνταῦθα ὑπάρχει καὶ τὸ μέγαρον τοῦ **Ἀγγλικῆς** πρε-
σβείας, ὅπερ ἐπ' ἴσους εἶναι Ἰνδιον, διακρινόμενον ἐν
τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιχρύσου πλῆθους, περιεχομένου ἐντὸς τερ-
μινῶν ἐπιγραφῶν.

13. **Τὸ Βουγιούκ-δερὲ** = ἡ μεγάλη κοι-
λὰς, ἡ καὶ προτελευταῖος σταθμός. Τὸ χωρίον τοῦ-
το περισσεύομενον ὑπὸ ὡραίων καταφύτων λόφων
κατοικεῖται ὑπὸ **Ελλήνων**, **Ἀρμενίων** καὶ **Γένων**, θε-
ωρεῖται δὲ ὡς τὸ ἀριστοκρατικώτατον πάντων τῶν
χωρίων τοῦ **Βουσιόρου**, ἐπιδεικνύον **ἰσχυράτατα**

μέγαρον τῶν πλουσίων καὶ μεγιστάνων τῆς πρωτευ-
ούσης. Ἐν ταύθᾳ τὸ θερινὸν μέγαρον τῆς Ρώσικῆς πρε-
σβείας παρά τὴν παραλίαν μετὰ τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ κή-
πων ἐν μέσῳ τῆς πεδινῆς τῆς κοιλάδος παραλίας εὐρίσ-
κεται καὶ ἡ πλάτανος τοῦ **Γοδεφροῦ Δεμπουίλον**
(*Godofroy de Bouillon*) οὗτω καλεῖται σύμπλεγματι
τῶν πλατάνων χιλιοετῶν, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁποίων οἱ
Τούρκοι ὀνομάζουσιν αὐτὰς **Γεδί καρδάς** = ἑπτὰ ἀδελ-
φούς. Οἱ νοδεινοὶ περίπατοι τῶν κατοίκων αὐτοῦ εἴ-
ναι ἡ κοιλὰς τῶν ῥόδων. Τὸ **Κεχανέ-σού** ὁ ῥυαὺς τῶν
καστάνων καὶ ἀπὸ τερὸν τὸ **Μπαχτσέ-κί** καὶ μάλι-
στα τὸ πυκνὸν καὶ ὠραῖον δάσος τοῦ **Βελιγραδίου**, τὸ
ὁποῖον τοσοῦτον θαμίζεται κατὰ **Μάιον**.

14-15. Τὸ **Σαοῖ-γερί** = κίτρινη ὄχθη, χωρίον
Τουρμιόν. τὸ ὁποῖον ἔχον καὶ ἐνορίαν **Ἑλληνην** ἐχέ-
ει. συγχάμις ἀπὸ τοῦ τοῦ κατοίκους τῆς πρωτεύου-
σης διὰ τὸ ὠραῖον αὐτοῦ ὕδωρ καὶ τοὺς λαμπροὺς
κήπους. Εἰς αὐτὸ παρανοῦνται ἡ ῥηθῆσα κοιλάς ἢ
Κεσταγέ-σού. — 15 τὸ **Γενί-μαχαλέ**, συνωκισ-
μὸν ὅλον ἔξ Ἑλλήνων, γαντῶν τῶν πλείστων καὶ
ἀδελφῶν. Ἐν ταύθᾳ ὁ **Ια. καὶ τελευταῖος** σταθ-
μὸς τῶν ἀτμοπλοίων. Παρ' αὐτὸ τὸ φρούριον **Δελῶ**
τάμπια, φρούριον ἰδρυθὲν ἐν 1794 ἀπὸ τοῦ ἀρ-
χιτεκτόνου ἐπὶ Σουλτὰν Ὀσμάν τοῦ Δ. καὶ ἔχον
ἀπέναντι ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὁχθῆς τὸ **Ποσσα-τάμ-**
πια.

16 **Τὸ Ρούμελη-καβὰκ**, χωρίον τερ-
] Ἐπὶ τῆς ἀ' γαυροφροῦς (1096) ἦτοι πρὸ 783 ἐτῶν

κόν μετά φρουρίου κειμένου ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ
κατὰ τὴν Ἀσιατικὴν ὄχθην Ἀναδόλ-Καβάκ τοῦτο ὀρ-
χόμενον ἀπὸ τῆς παραλίας ἐκτείνεται συσπλεγόμενον
μέχρι τῶν ἀποκρήμνων πετρωδῶν φαράγγων, αἵτινες
διατέμνουσαι τοὺς περὶ αὐτῶν λόφους περιγράφουσι
ποικίλως περιελίξεις. Διὰ δέ τῆς κοιλάδος, ἣν σχη-
ματίζει τὸ ὑπερκείμενον ἱερόν ὄρος ρεῖ ὁ Χρυ-
σοβρύχας. Μετ' αὐτὸ εἶναι τὸ Μπουγιού λιμὴν τὸ φρέ-
σος τοῦ Φινίως κατὰ τῶν Ἀρπυιῶν. ἐντεῦθεν δὲ ὁ πορ-
θμὸς ἔρχεται εὐρινόμενος μέχρι τοῦ Ρούμελη-φενέρ,
φάρου ὑψουμένου ἐπὶ τῇ βραχέει παραλίᾳ.
Κατὰ τὸς περὶ τούτο περατοῦται ἡ Εὐρωπαϊκὴ
ὄχθη, ἥτις ἀντιπρίδουσα ἐπὶ τῇ Ἀσιατικῇ τὸ Κούμ-
μπουργιὺν σχηματίζει μετ' αὐτοῦ τὸ πρὸς τὸν Εὐξει-
νον πόντον ὑπόμιον τοῦ Βοσπόρου. ἐνταῦθά που
ἐκαστητέαι αἱ Κυάνεαι πέτραι ἡ Συμπληγά-
δες. ἐνταῦθα δὲ περατοῦται ἡ Εὐρωπαϊκὴ ὄχθη
τοῦ Βοσπόρου.

II ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ

1. Ἡ Σκούταρη Τουρκ. Οὐσκιανάρ (Χρυσό-
πολις) ἑσταθμὸς, πόλις ἰδρυμένη κατ' ἄνταν τῇ
Κιπρόλως καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βοσπόρου εἰς το-
ποθεσίαν λαμπρὰν ἐν μέρει ἐπὶ πεδιάδος καὶ ἐν μέ-
ρει ἐπὶ λόφου. Σχηματίζει καὶ αὕτη τὴν ἀπὸ τοῦ Εὐξει-
νου πόντου εἰς τὸν Βοσπόρον εἰσόδον.

ἡ Κίπρις καὶ ἔχει πληθυσμὸν 50 χιλ. κατοίκων, τῶν πλείστων Ὀθωμανῶν. Ἐνταῦθα ὑπάρχει μέγα κοιμητήριον, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἐν-ρύτατον καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστατον τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἀποτελεῖται ἐκ δάσους γηραιῶν κυπαρίσων.

2. Συνέχεια ταύτης τὸ Κουσκουτζδζικ 2^{ος} σταθμὸς, χωρίον ἐν ᾧ κατοικοῦσι πλείονες ἑβραῖοι. καὶ ταύτου συνέχεια ὁ Σταυρός.

3 τὸ Βεϋλέρ - βεϋ (Χρυσόκέραμος) 3^{ος} σταθμὸς, κυκλόπολις Τουρκικῇ, κειμένη ἐπ' ἰσθμῷ θέσιν ὠραίαν καὶ τερπνὴν. Ἐν ταῦθα ὑπάρχει ἐν θερινὸν παλάτιον τοῦ Σουλτάνου, ἰδρυθὲν ὑπὸ Μαχμούτ τοῦ Β'. ὑπεράνω, τῇ κυκλόπολεως ταύτης ὑψοῦται τὸ ὄρος Μπουχγουρλίου.

4 τὸ Τσεγκέλ - κιόϊ 4^{ος} σταθμὸς, χωρίον Ἑλληνικὸν κληθέν οὕτω ἐξ ἀρχαίας τινὸς ἀγύρας, ἣν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς παραλίας εὔρε Μεχμέτ Β'. Καὶ ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν ὠραῖαι ἐπαύλεις καὶ ἐν κίονιν τοῦ Σουλτάνου.

5. τὸ Κουλλελλή, 5^{ος} σταθμὸς, χωρίον βυζαντινὸν ἔτα εὐρύν στραῶνα τοῦ ἱππικοῦ ἰδρυμένον κατὰ μῆκος τῆς παραλίας· ἐπὶ τοῦ δεσπότοντος τοῦ χωρίου ὕψους ὑψείνεται τὸ Κουλε-μπακ τσε = δὲ μῆκος τοῦ πύργου μετ' ἐπὶ Σουλτανικοῦ κίονιν.

6. Μετ' αὐτὸ ἀκολουθεῖ τὸ Βανή - κιόϊ 6^{ος} σταθμὸς, χωρίον Τουρκικόν.

7. τὸ Κανδελλή 7^{ος} σταθμὸς, τὸ χωρίον

τόνιο είναι ὁ πολυανδρωπώλατος ἴσως τῶν ὁ
Βοσπόρου, μετὰ τὴν Σιούθαρην, καὶ ὁ ὠραιό-
 λατος, δικοῦμενον κατὰ μὲν τὴν παραθῆσαν ὑπὸ
 θούρων ἐπὶ δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ ὀρεινίου ὄρους
 καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων. ὁ αὖρ αὐτοῦ
 φημὶ εἶναι ὡς ὁ ἐνέστατος τοῦ **Βοσπόρου**. **Εὐρύ-**
 τη δούτω ἐκ τοῦ φανῶν, ὅστις περιστέφει ὑπερί-
 κτω τῇ κορυφῇ τοῦ λόφου τοῦ Ἰταλίου ὀπό-
 θεν ἀναγγέλλονται αἱ μαυρὰν πυρκαϊαί. **Ἐκ**
 τοῦ χωρίου τούτου βλέπει τις ἐντυδιδομένον
 πρὸ αὐτοῦ λαμπρὸν πανόραμα τοῦ **Βοσπόρου**.

8 **Τὸ Ἀναδόλ - Χισσάρ** η δὲ σταθ-
 μὸς, χωρίον κατοικούμενον ὑπὸ ὀθωμανῶν.
 ἐκδήθη δ' ὁδῶ ἀπὸ αὐτοῦ ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν ἡλια-
 τικὴν ὁχθὴν καὶ ἀπέναντι τὸν κατὰ τὴν ἑβρω-
 παϊκὴν ὁχθὴν **Ρούμελη - Χισσάρ** φρουρίου, ὃ
 ὅποιον ἤγειρε **Μεχμέτ δ Β'** καλέσας αὐτὸ **Τσιτ-**
Σέλ - Χισσάρ = ὠραῖον φρούριον. Πληθὺν αὐ-
 τοῦ ἀνακηρύσσεται ἡ κοινὴ **Τσιόου - σου** = ὀ-
 ρανέου ὄρειος (ἀρχ. Ἀσνη), ἐξ ἧν ἐκτοχὴν τῇ
 ὁποίας ὑπάρχει ὁ δειμὼν ὡς τὸ κινδύνιον τῶν γυν-
 κέων ὑδάτων τῆς **Ἠοίας**. Νοτιώτερον ἐστὶν ἐκ-
 τείχεται ἑτέρα ἐξ ἴσου γραμμῇ κοίτης, ἡ τοῦ
Κιστσούνου - σου.

9 **Τὸ Κανλιτζε** ὁ σταθμὸς καὶ
 τουρκικὸν ὠραῖον κείμενον ἐπὶ τοῦ ὀρεινίου
 κυρωτηρίου καὶ παρὶ τῶν χαριεσταίων καὶ
 γραφικώτατον ἀμφιθέατρον μετὰ τῶν ὠραι-

θούλει 180 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης ὡς ἔρος Ἰούσα (Ἰωσίου, κριτοῦ τῶν Ἑβραίων) ἡ τοῦ Γίγαντος, ὡς ὅποιον εἶναι μαθήφυτον ἐν κα-
στανεῦν καὶ ὡς ἐψηλότατον τῶν κατὰ τοῦ Βόσπορου
δρέων. Τὸ ὄρος τοῦτο σχηματίζει δύο ἀνωγλή-
ρια ἐκ τῶν Βόσπορον, παρὰ τοῦ πρόποδας δ' αὖτ'
εἶναι τὸ νοτιῶν τάμπου ἀπέναντι τοῦ Ἑρωπαί-
ου. Δεξιὰ τὰ μάλιστα ἐπὶ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ
ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Παν-
τελεήμονος, ἰσχυρῶς ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐ-
πάρχει ὁ τάφος τοῦ Γίγαντος, ἔχων μήκος βρέ-
τρων καὶ πλάτος 1¹/₂· ὁ τάφος οὗτος ἐπὶ πολὺν
χρόνον ἐκκεῖτο ἡ κτίσις τοῦ Ἡρακλείου, καὶ σή-
μερον δὲ ἀνέγειται τὸ μνημεῖον τοῦ Ἑλλήνος. Ἐν
ταύτῃ ἐκτείνεται ἡ χαριστάτη τῶν κοιτάδων τοῦ
Βοσποροῦ Χουνιάρ-Γισμελέσι καλουμένη, ἣ
ἦν διακρίνεται τὸ κῶσκιον τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή-
πασα τοῦ Ἀλγύτου, ὅπερ στοιχίσαν καὶ ἀέγεται
ἐν κατωρ. φράγμα, καὶ καλῶς ἄχρι τοῦδε δια-
τηρούμενον ἐδωρήθη τῶ Σουλτάνῳ ὑπὸ τοῦ δι-
αυτοῦ Ἡρακλήμ-πασα. Ἡ κοιτὰ αὕτη ἀείποτε
ὑπῆρξε ἡ προσφιλέστερα διαμονὴ τῶν Σουλ-
τάνων. Ἐν ταύτῃ ἐπεγράφη μετὰ τοῦ Ρόσσου καὶ
Τούρκων ἡ περίφημος συνθήκη τῆς 26 Ἰουνίου
τοῦ 1833, συνθήκη τοῦ Χουνιάρ-Γισμελέσι
ἐν ταύτῃ κληθεῖσα, ἣν ἐνταῖς τὰ Δαρδα-
νέλια καὶ τὸν σῶλον.

14. Τὸ Ἀναδόλ-Φενέρ· ὁ φάρος
οὗτος κεῖνται ἀπέναντι τοῦ Καρμπιτέ
κεῖται ἀντίφωτος πρὸς τὸν ἐν Ἑδρώτῃ. Ἐν

τούτου δέ ἔλαβε τὴν προσωμίαν καὶ τὸ χωρίον, ὅ-
περ οὐκ ἴσταναι ἐν πενήκων τινων οἰκίῳ κατέχευ-
σάν τὴν κορυφὴν ὕδρου ἀποκρήμνου καὶ δυσπρόσ-
βάτου. Ἐνταῦθα δέ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ Ἀσιατικὴ
ῥέχθη τοῦ Θεοπόρου.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΡΟΣΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΑΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΧΑΛΚΗ

ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡ. ΣΧΟΛΗΣ

ΥΠΟ

Χ. ΚΑΡΜΙΤΣΗ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΕΛΛΗ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Β. 1'

ΕΝ ΧΑΛΚΗ

1879.

[Εκτὸς Λιθογραφείου τῆς Ε. Γ. Μ. Σχολῆς.]

ΤΕΥΧΟΣ Β΄
Η
Κ/ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΟΒΟΣΠΟΡΟΣ

ΕΝ
ΜΙΚΡΟΝ ΤΑΣΕΙΔΙΟΝ
[μέχρι Κ|πόλεως]

Τότα γείδιόν μας, μικροί μου φίλοι, θάβ-
ται σὺν εὐχάριστον. Τί θαμπρὸς καιρὸς! Τί
ὡραία θάλασσα! Ἐάν ἄλλοθι οὐδὲν μεγα-
λορεώτερον τῆς θεᾶς θαλάσσης, τὴν ὅποι-
αν ὁ ἄνεμος βοτῶρα ττεῖ ἐν βάθος, καὶ τῆς
ὀψίας ταφρίδου καὶ νύμφα λα εὐγέρονται ὡς ὀ-
ρη καὶ ἄγριος μυκώμενα θραύονται κατὰ
τῶν βράχων, οὐδὲν ἐπ' ἴσους ὡραιότερον τῆς
θεᾶς θαλάσσης γαληνιῶσης, ὥς εἶται σήμε-
ρον ἢ ἡμετέρα Πρωονίδς, ἣν διαίρεχμεν.
Διένδας φαίνεσθαι, ὅτι ὁμοιάζει καὶ τοπικόν
θεῖον καὶ σιζωνόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξαβρῶς
ὁμιλοῦμεν, καὶ τὸ ὁποῖον τοσούτω εὐχα-
ρίστας ἀνταναγκάζει ἐν ἐνερᾶν ἡμῶν αἰω-
ρούμενον κατὰ τὸν ὑάκινθον τοῦ οὐρανὸν
θεῶν; Τὸ ἀτμόπλοιο φεύγει φεύγει,

2
καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ φέρομεν φέρομεν
Ἐξούτοις εἰσεστέ εἰσὶ πρὸς τὰ δεξιὰ; εἴτα
ὡμίρας τῆς Ἀσιατικῆς παραγίας περὶ τοῦ
αὐτοῦ οὗς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δας ὁμιλήσω
ἐν κρῶλον μας διὰ κ' ποθὶν ταξείδιον, καὶ το
ὅσῳ εἶναι συνέχεια τοῦ μέρους τῆς Ἀσια-
τικῆς παραγίας, περὶ τοῦ αὐτοῦ οὗς ὑμῶν
σα εἰς τὸ α' τοῦ τοῦ. Φαίνεται ὡς τὰ δυνάμει νο-
ρῇ μετ' ἡμῶν διὰ τὰ φθάσιον καὶ αὐτὴ ἐν κ' πο-
θὶν, καὶ νομίζετε ὅτι εἶναι ἐσπαρμένη ὁμο-
ὑπὸ μιμητῶν κωμῶν, ἀλλὰ ἀποποιεσθῶν
ἐξ ὧν παραγίαν καὶ ἀλλὰ ἀποδέραι
αὐτῇ, κοίμενον

1 Ἡ δὲ ἀποποιεσθῶν ἐν θό καὶ ἡ-κιοῖ
(Καρχηδόνα ἢ Καρχηδόνα). Παρατηρή-
σατε ὡς οὗτοι παρὰ τὴν ὁμοθεσίαν ἔχει εἶναι
ἀντὶ τῆς γυναικὸς τὸν Στρατὶόν κατὰ
τὸ μέρος οὗτοι ἢ Προποντὶς ἀρχίζει τὰ νο-
σθενεῖν διὰ τὰ σχηματίζον τὸν Βασίλειον.
Ἡ πόλις αὐτὴ ἐπιφοιτᾶται ἐν τῷ τῷ θέρος ὅ-
τι τὸν καλοῦνται τὸν πόντον ὡς ἔδοχεν. Ἀπ-
μὸ τῆς πόλεως δὲ τῆς ἀγρονομίας ἐξαρτῶν
Μαχουνοὶ εἰσεστέ οὗτοι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν
τῶν, ἀποπλέοντα ἐν κ' πόθους 10-12 αἰών

ἡν ἡμέραν. Τῷ 1860 πυρκαϊὰ ἐνταχθεῖσα ἀ-
 πετέφρωσε σχεδὸν ἅσασαν τὴν πόλιν καὶ
 ἥδη ἐγερθεῖσα ἐν τῇ ἐρειπίῳ αὐτῇ ἀπέθε-
 σε πάλιν ἐν τῇ προτέρᾳ γραμμῇ θεοῦς
 τῆς μετ' ὅλην τὴν σήμερον φαινομένην κομ-
 ψομένη καὶ τὴν ἐνθυγραμμίαν αὐτῆς. Τὸ
 μόνον ἀξιοπερίεργον ἐν αὐτῇ τὸ Λύκρον,
 ὁπερ εἶται ἰδρυμένον ἐπὶ τοῦ τοῦ τῆς Ἀγίας
 Ἐυφημίας, ὅπου συνειροθήθησαν δύο οὐτο-
 δοί. Αὐτὴ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν Μεγαρέων τῷ
 676 ἢ 685 π. Χρ., ἦτοι ὁλίγα ἔτη πρὸ τῆς Θεμε-
 διώσεως τοῦ Βουδαλίου, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀ-
 πόλλωνος χώρα "τῶν τυφλῶν". Ὅτε δὲ οἱ
 ὑσπερονιδιώσαντες τὸ Βουδαλίον συνεβί-
 βοντο τὸ μαρτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς
 τὰ ἡλίσσων τὴν πόλιν, ἡ Πυθία τοῖς προέ-
 τρεψε τὰ ἰδρύσασθαι αὐτὴν "ἀπερὰ τῶν
 τῶν τυφλῶν", κατέσασα οὕτω τοῖς Κολλη-
 δορίοις, ἵλινε ἐπ' ἑτέροις κηρύσσοντες, τῶν το-
 κῶν τούτοις δὲν κατέσχον τὴν πέραν χῆ-
 ραν, ἡ δὲ οὐσία ἔχει τοσούτον πλούσιον. Κα-
 τὰ δὲ τὸν Κρόσσον ὁ σατράπης τῆς Περσί-
 ας Μιγάδάδης καὶ ὄχι τὸ μαρτεῖον τοῦ Ἀ-
 πόλλωνος ἔδωκεν ἐν αὐτῇ τὸ ὄνομα πόλε-

οἱ ἀποικίσαντες αὐτὴν ἐνέαρεσαν αὐτὴν Προ-
 κείρασθαι, καὶ τοὶ καὶ ὕστερον ἀπεδίδαδε-
 ῖο εἰς αὐτὴν ὄνομα κατὰ τοῦ ἀρχαίου χρόνου.
 Κορυποῦσα. Κορυενθείσα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ
 τῆς Περιοίας Ὀτάκου μετὰ τὴν κατὰ τῶν Σου-
 θῶν ἐπιστρατείαν τοῦ Παρείου καὶ ἀπὸ τοῦ
 οἰαδόχου γενομένη σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων
 καὶ Λαμεδαμονίων, ἀπετέλεσεν ἀνορθώ-
 θαι μέρος τῆς Βιβυρίας· τῷ 74 π. Χρ. κατέ-
 λαβον αὐτὴν οἱ Ρωμαῖοι, ἀφ' ὧν περὶ τὴν θέρ-
 υν τὴν κυριότητα τῆς Περιοίας μετὰ φορι-
 κω τὰ τὴν πολιορκίαν, ἣν ἐτόποι κατ' αὐ-
 τὴν ὁ Μιθριδάτης· οἱ Τούρκοι καὶ λαοὶ τῆς
 τῆς καὶ νῦν ἀφίσταν, τὰ δὲ ἐρείπια αὐτῆς κα-
 ρέσχον τὸ ὕψιστον, δι' οὗ ἀνηγέρθησαν τὰ ὡς
 ἱσταμένη τῆς Κ/πόλεως τὸν Σουλτὰν Σουλεϊ-
 μάν, εἶται παρὶς τοῦ Ξενοκρατοῦ καὶ ἐπὶ
 πάντων εἶναι γνωστὴ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ συγχο-
 ρηθῆσαν Δ' οἰκουμένην Σύνοδον τῷ 451,
 ἐπὶ Μαρκιανόν καὶ Πουρχερίαν, ἥτις ἐκ 360
 συνισταμένη πατέρων κατεδίκασε τὴν
 αἵρεσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως Ἐ-
 γνυχοῦ καὶ τοῦ Διοσκουόρου. Ἀπώ-
 λeron ὁδὸν ἐνδεῶθεν βλέπετε τὴν μεγάλαν

πεδιάδα τοῦ Χαϊδάρι-Παυλῆ, ἥτις εὐτείνεται
 μετατὸ Σκουτάρης καὶ τὸν παρά το Χα-
 ῖδ' - καὶ εὐρέως στρατῶνος Σελμιέ καὶ
 μέτου. ἔχει ἔν τε κενὸς καὶ ἕνα ὠραῖον
 κήπον μετὰ κρήνης περιφράζον ἐν τῇ ἀρ-
 χαιοτάτῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα "ἡ Ἐρμαγορα
 πηγὴ".

Β. Ἡδὴ εἰμένα εἰς Σκουτάρην (ἀρχ.
 Χρυσόπολιν) ἡ οὐσιμουδάρι (Τουρμ). Ἡ
 πόλις αὕτη εἶναι ἐκτεταμένη ἐν εἰς ἑὲ ἀμφι-
 θεάτρου κατέναντι τῇ Κωνσταντίνου καὶ
 κατὰ τὴν εἰσόδον τοῦ Βασίλειου εἰς τοπο-
 θεσίαν θαλασρὰν ἐν μέρῳ πεδιάδος καὶ
 ἐν μέρῳ ἐπὶ λόφου, σχηματίζουσα ὡς ἡ Κ/
 πόλις Ἰχθυόρους, καὶ ἔχουσα πλῆθος
 οὐκ οὐκ κατοίκων, τῶν πλείονων θρησκείας.
 Καὶ αὕτη τῷ 1872 ἐπαθεῖ δι' τυρκαϊκῶν, ὅς
 τῇ προσέειπε καὶ ἀνθίς, ἀπολέσασα ὅμως ἐν
 τῷ μέρῳ τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῆς μαρτυρίᾳ. Ἐν
 τῇ ἀνατορὶστικῇ οὐκ αὐτῇ μία εἶναι ἐν-
 ῖρα καὶ μακρά. Τὰ δὲ μακρὰ ἀξιοπερί-
 εργα αὐτῇ ἀντιτινέμενα εἶναι τὰ ἑξῆς. 1) τὸ
 Μπουγιούκ-τῆμι, τὸ ὅποιον ἔχει ἕνα μι-
 γαλὲν μέ ὠραῖον μοναστήριον ἐπὶ τοῦ

και εν αέσω δ' εν σφουσσάδων κείμενου πα-
ρουσιάζει εν ποθού κομμοτό κέριον. 2) τὸ
τάμι της Βαλιδέ Σουλτάνας μετὰ δύο μι-
ναρίων, ἃν εὐαστον ἔχει ἀνά δύο περίβαθρα
(σεριφέ). Παρ' αὐτῷ εἶναι ὁ τάφος της ἰδρυρί-
ας Γκιουρνούχ-Σουλτάνας, μητρὸς Ἀχμέτ τοῦ
Γ'. 3) τὸ μεγα κοιμητήριον, τὸ ὅπσιον
εἶναι τὸ εὐρύτερον καὶ τὸ μεγαλουργέτε-
ρον τῆς Ἀνατολῆς. Παρατηρήσατέ το εἶναι
ἀπὸ τὸν δ' ἄσος ἐν γηραιῶν κυπαρίσων
μετὰ εὐρέων οἰαδρόμων, ὅπερ εὐτείνεσαι κα-
τὰ μήκος πλέον ἢ μίαν Πεύχαν ἐν μέσῳ τοῦ
συνῶ των τάφων, οἵτινες εἶναι ἐν μαρμαρῷ
τοῦ Μαρμαρά, ἐν μνημεῖον διεγείρει ἰδίαν
θέραν τῇ προσοχῇ τοῦ ὁδοιπόρου, ἐν θόλῳ
οἰκιστόμενος ἐπὶ ὁ μαρμαρίων κούων.
Ὁ θόλῳ οὗτος δεικνύει τὴν θέσιν, ἐν ᾗ ἐτάφη
ὁ προσφιλέτης ἵππας τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ Πά-
σᾶ ὅθως τὸν Βοσπόρου νῆαρχεῖ ἰδιαίτερον
κοιμητήριον, ἀφιερωμένον ἐν τοῦ νεκροῦ
τῶν κατὰ τὸ κριμαϊκὸν πόλεμον πεσόντων
Ἀγγλων, καὶ κορυφώμενον ὑπὸ ὀβελίσκου ἐν
γραφίῳ, τοῦ ὁποῖον βαστάδουσι 4. ἀγγελοι,
καὶ ὁ ὅστις εἶναι ἔργον τοῦ καλλιτέχνη Πα-

ρουεῖν. Ἡ Χρυσωπιδὺς ἔλαβε κατὰ πᾶσαν τὴν
ἐπιπορευσίαν ταύτην παρὰ τοῦ Χρύσου, υἱοῦ
τοῦ Ἀγαμέμνονος. Τό δὲ ὄνομα οὐσιμονόμα
εἶναι Περσικόν, σημαίνον σταθμὸν ἢ ταχυ-
δρόμον, προεχθόν ἐν λόβῳ, ὅτι εἶναι ἕνεκα τῆς
θεόσεως τῆς ὁπρῶτος σταθμὸς διὰ πάντα με-
ταβαίνοντα ἐν Ἡ/πύθῳ εἰς Ἀσίαν, ἥ ὁ τε-
λευταῖος διὰ πάντα προερχόμενον παντα-
χοθεν τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν τὸν πύλῳ
εἰς τὴν περτεύουσαν. Ταύτην ἐπεσυνέβη ὁ
Ἰεροφάν ὁδῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ εἰς τὴν κα-
τὰ τὴν αὐτῶν τοῦ μυρίου του.

Ⓢ Πρὸ τοῦ Λιμένος τῆς Χρυσωπιδὺς ἔξε-
ται εὐχῶν τὸν πύργον ὁ δαΐσις ὀρθοῦναι ἐπὶ
τῆς Βράχου κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Βορείου
Ἰοθαλίαν. Δέχεται ὅτι εἶναι ὁ "πύργος τῆς
Λεάνδρου", τοῦ δούλου ἀ' ἡρώε δ' αὖτ' αὖ-
γεθῶ τῆς γυναικὸς ἱστορίαν. Ἐπ' ἴσους εἰς ἑ-
κατὸν, ὅτι τὸν πύργον τοῦτον ἔκτισεν ὁ
αὐτοκράτωρ Μανουῆ ὁ Κομνηνός, ὡς πιστεύ-
εται, καὶ ὅτι ἐχρησίμευσεν ὅπως ὑπέχθη τῇ
μακρᾷ ἀδύσει, ἥτις, ἔφραζε τὸν εἰσερχο-
ντα τὸν πύργον κούδων. Ἡ ἀδύσει αὐτῇ
ἐξετείνετο ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ Σεραγίου

εἰς τὴν πύργον τῶν Γαλατῶν. Σήμερον οἱ Τούρ-
κοι τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸν γῆρας. Ἡμεῖς οὖν πο-
ροῦμεν τὸν πόλεμον. Μία τουρκικὴ πύργος χα-
ρίσσει μὲν ἅμα τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον. Ἡμε-
τεῖς οὖν τὴν αἰδέσθαι τὴν οὐρανοῦ τῶν Γαλατῶν. Ἡμε-
τεῖς τις εἶχε προείπει εἰς τὸν Σουλτάν Μεχ-
μέτ, ὅτι ἡ θυγατέρα τοῦ ἔμελλε νὰ ποδάνη ἐν
δύναμις ὁφεί. Ὅπως προειπώμεν τοῖς τοῖς τὴν
θυγατέρα τοῦ εἶδον αὐτὸν τὸν πόλεμον ὅπου
δὲν ἔδυνάτο νὰ παρεστέρησεν ὁφεί, καὶ εἰσελθὼν
αὐτὴν εἰς. Ἡ Μεχάρ-Χεγίς, οὗτος ὁ πόλεμος
ἡ θυγατέρα τοῦ Μεχμέτ, ἐνταῦθα προειπώμεν
εἰς τὴν αἰδέσθαι καὶ καλῶς τοῖς τοῖς εἰσελθὼν,
ὥστε ἡ φήμη τὴν ἔφθασε μέχρι τοῦ γένους τοῦ
Σάχου τὴν Περσίας, ὅπου καὶ ἡ γάμπαν αὐ-
τὴν. Ἡμεῖς τοῖς τοῖς πρὸς αὐτὴν τὴν, καὶ δὲν
ἔξενω ὡς ἔδωκε μετὰ τοῖς τοῖς ἀγῶνας ἔδωκε
μέδων δια' νὰ προσφέρῃ ἐν τὴν νικητὴν βα-
σιλεύσαντα μίαν ἀνδοδέσμεν, τὴν εἰσελθὼν ἡ συμ-
βολικὴ γῆρας εἰσελθὼν νὰ εἰσελθὼν πρὸς τὴν γῆ-
ρας αὐτὴν αἰσθητὰ τοῦ; Ἡ βασιλεύσαντα εἰσε-
λθὼν μετὰ τοῖς τοῖς τὴν ἀνδοδέσμεν τῶν τῶν
καὶ τὴν εἰσελθὼν, ὅτε αἰφνὶς εἰσελθὼν γῆ-
ρας τῶν. Τί οὐκ ἔστιν ἀράγε; Ἡ βασιλεύσαντα

ἀπερχόμενοι παράγοντες τὸ οἶνον τοῦ Ἰσχυρίου
 καὶ τὸν ἀριστον τοῦ Κ/σὸς Θεός. Ἡ δὲ οὖν διέρχε-
 ται τὸν χωρίον Βουργουρίου - καὶ, ἐν τῷ
 ποταμῷ ὁρῶμεθα πρὸς ἀριστερὰν διενθύνει-
 ναι ἐν τῷ ὄρει. ἔστι ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ
 αὐτοῦ ἀναβαίνει τις ὁ ὄρος ἐφ' ἡμέραν. ἔστι
 δὲ ἀπὸ τῆς θεῶν κατὰ σπουδὴν ὑπὸ ἀγαθὰ-
 ρων, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῦν ῥέει διασχεσθῆναι
 πηγή, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ κομίζεται τὸ ἀριστον
 τοῦ τοῦ Κ/σὸς Θεός. Ἡ δὲ ἀπὸ αὐτῆς θεοῖς ἐ-
 πιβοῦνται οὐρανῶν τὸ θεῖον ὅσοι τῶν κατὰ
 καὶ τοῦ Κ/σὸς Θεός. Ἐν τῷ ποταμῷ μόνον κατὰ
 οὐρανῶν καὶ τὰ ἔξωθεν τοῦ ποταμοῦ τὸν ἀνάστα-
 σιν τοῦ διατὰ φθάνει μέχρι τοῦ ποταμοῦ τὸ
 ὄρος, καὶ ἐξαγγέλλει ὡραία, οὐρανῶν, θοῶν
 καὶ φηγών. Ἐν τῷ ποταμῷ δ' αὐτοῦ ἐνλο-
 γίζονται πρὸς τὸν ὁφθαλμὸν τοῦ θεοῦ ἐ-
 λπίσιν καὶ μεγαλοπρεπὲς κατόραμα.
 Ποτὶς δὲ ἐστὶν ἐπιγαλίας καὶ τοῦ ποταμοῦ
 ἡσυχοντὶ δὲ, καὶ ἀπέναντι τοῦ Βούροιο
 ἐν τῷ ποταμῷ τειχῶν τοῦ Βουργουρίου -
 ῥέει μέχρι τοῦ Κ/σὸς Θεός, ὅσοι φαίνεται ἡμέρα
 μεγάλην ἡμέραν ἀπομεμονωμένην μέχρι
 τοῦ ἑξέμενου. πρὸς Α. τοῦ ποταμοῦ τοῦ Κ/σὸς

μηδείας, ἰά' ὄρη καὶ ἰὰς ἀστιάδας τῆς ἡοίας.

Ἀνομιμαὶ καμωσάδες ἐν ἄρχουσιν ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τῆς ἰαῖνης, ἰὸ Μουρμουνοῦ τῶν
μετρίτε καὶ ἰὸ Ἡιουτσουνοῦ τῶν μετρίτε. ὁ
Σουρτῆρος Μεχμέτ ὁ Δ' ἐνέστη ἐν τῷ ὄρει
ἐν κορυφῇ, ἰὸ ὅποιον ἐστὶ καὶ τὸν σῶσαι.

Ἐν τούτοις ἐρθάσαμεν ἐν τῇ γέφυρᾳ τῆς
Ἡ/ωδίας· εἰμεθα ἐν μέσῃ τῇ πρωτοπόρῃ τῇ
θράκῃ ἅμα δὲ καὶ τῇ Τουρμικῇ αὐτοκρα-
τορίας· εἶναι δὲ ἡ Ἡ/ωδία κερδέουσα τῇ θρά-
κῃ μὲν, διότι εἶναι ἡ μεγαλύτερα πᾶσιν
τῶν καλὰ τῇ χώρᾳ τῆς ἰαῖνης ὡς δὲ καὶ διό-
τι μάστιχα πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν αἰῶνα ὡς
δὲ ἐξαρτῶνται καὶ διοικῶνται ἀπὸ τῶν
ἐν τῶν ποταμῶν ἀρχῶν τῆς Ἡ/ωδίας· εἶ-
ναι δὲ καὶ ἀνάσσει τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτο-
κρατορίας, διότι ἐν αὐτῇ ἐδρεύει ὁ Σουλτᾶ-
νος μετὰ τῇ γενικῇ οἰκῇ τῆς αὐτοκρατο-
ρίας κυβερνήσεως. Περὶ τῆς ὡδίας τῆς ἰαῖνης,
ἡ φυσικῇ, ὡδικῇ καὶ ἰορρικῇ σημα-
τικῶτάτῃ θέτομεν γραμματεὺς ἰαῖναι-
ται καὶ ἰὸ τῶν τούτων, ἀποσυντῆς αὐ-
τῇ ἐν τῇ θράκῃ, εἰς τὴν φυσικῇ καὶ πο-
ταμῇ ἀνήκει.

Α΄.

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Η

ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΑΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ

α) ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ. Τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον ἐ-
 ὀρεῖται ἐν τῷ χωρῷ, ὃν παρῖχει σήμερον τὸ Σε-
 ράγιον κατὰ τὴν ἀντὶ τοῦ Πρωτοῦτον γατίαν τοῦ
 Σταυροῦ, Χρυσόμειρας ἐν τοῖς ἀρχαίοις πρό-
 νου καὶ Δουμείων. Ἀναφέρεται δὲ ἡ ἰδρύσας αὐ-
 τοῦ ἐν αὐτοῖς τὴν Μεγαρίαν ἢ Ἀρχαίαν,
 ὁδοῦ καὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχηγίᾳ τῶν Βόταντος
 κατὰ τὴν προνομίαν, ὃν εἶδεν αὐτὸς ὁ ἐν Δε-
 φῶς μαρτυρῶν τοῦ Αὐτοῦ Πρωτοῦ, ἐν ταῦτα αὐτὸ-
 ναντι "τῷ χάρις τῷ Πρωτοῦ", αἱ εἶχεν ὀνομασίαν
 ἢ Πρωτοῦ τὴν Πρωτοῦ καὶ Πρωτοῦ, τῷ 667 π.Χρ. Κα-
 τὰ διαφορὰν ἐν τῇ ἐκείνῃ περιεχόμενῃ ἀρχῇ το-
 διαδόχῳ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ τῶν Περσῶν ἐπὶ Βα-
 ρίου νότῳ τῶν Ἰουδαίων (521-486), τῶν Πα-
 μεδαμονίων μετὰ τὴν ἐν τῇ Πρωτοῦ μάχην
 (479) διὰ τοῦ Πρωτοῦ, τῶν Ἀθηναίων (408)
 διὰ τοῦ Ἀγριππιδίου, τῶν Σπαρτιατῶν τὸ δὲ
 Πρωτοῦ μετὰ τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμῶς ἢ Πρωτοῦ
 Ἀθηναίων (405) διὰ τοῦ Πρωτοῦ, ἐπὶ τῶν
 ἐκείνῃ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν πόλεων με-
 (Γεωγρ. Γεωγρ. Β.)

β)

τὰ ἱπὲρ ὑπὸ Μουρίου ἄδουν τῇ Κορινθοῦ (146).
 Β' Η ΝΕΑ ΡΩΜΗ καὶ Κ/ΠΟΛΙΣ. Βραδύτεροι δ' αὐτοῦ
 ὑπάρχει τῶν Ρωμαίων Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, ὁ δὲ
 εἶχε καὶ αὐτὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ὑπάρχει
 (314 μ.Χρ.), ἡ κα' ἔπειτα τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετασθῆ-
 σαι ἐνταῦθα τὴν ἑσπέραν τὴν ἐν Ρώμῃ καὶ ἀγένηται
 ἀσφαγήται τῶν ὑπάρχοντων αὐτοῦ, ἐκείνηται αὐτὸν Νέ-
 αν Ρώμην. ὁ δὲ ἐπὶ Βυζάντιον ἐγένετο ὑπερβό-
 ουστα τῶν Ρωμαίων ὑπάρχοντων, τὴν οὐσίαν ὁ Κων-
 σταντῖνος ἐκστρωπύησε καὶ ἐκκαθάρωσε διὰ λαμ-
 πρῶν καὶ μεγαλοφρονῶν διοικητῶν, ὅσων ἀ-
 νακτόρων, τειχῶν, ὑδραγωγείων, σιτῶν καὶ, διακρί-
 σαι καὶ δ' ἀρχαῖαι 600 κεντηνάρια ἔχον βοχίτη
 κίβρα, χρυσίου ἢ 2,300,000 Ἀρυστὰ Λουδοβίκου,
 καὶ ἐρράσας μετὰ μετὰ τὴν ὑπερβόαν τὰ ἐγκαίνια
 αὐτῇ τῇ 10 Μαΐου τῶν 330 ἔχον. Τὸ δὲ ὄνομα
 τῇ Κ/ΠΟΛΙΣ φαίνεται, ὅτι μετὰ τὰ αὐτὰ ἀσυνεχῆ
 θη ἐν τῇ Νέᾳ Ρώμῃ καὶ διήκον τῶν ἐνδοξῶν ἱερῶν
 τῶν αὐτῇ. Διέμεινε ἐν ταύτῃ 60 περίετοι ἔτη (334
 — 395).

γ' ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. Περὶ τὰ τέλη τῇ
 δ' ἐκατονταετηρίδος διαμερίσθαι τῶν Ρωμαίων ὑπάρ-
 χον μετὰ τὴν δὲ τῶν Μεγάλου Θεοδοσίου ὑπάρ-

Ἀρμασίῳ καὶ Ὑπορίῳ ἐν Δοξιστῶν καὶ Ἀνα-
 τολίῳ, ἢ Κ/υσις ἀνέβη ἡ κρυφύουσα τοῦ
 τελευταίου ὅτε ἐν ταύτῃ ἐνηθήθη Βυζαντι-
 νόν, ἐνεκαδὲ τοῦ προέχοντος ἐν τῷ Εὐγγ. σλοι-
 χείου καὶ ὑποθιγμένου, καὶ Ἑλληνικόν. Τὴν
 κρυφύουσαν τῇ τέλει Βυζαν. τῆς ἀντικρατορίας
 οἱ διάδοχοι τοῦ Κωνσταντίνου ἐπ' ἑαυτοὺς προσηύθη-
 σαν καὶ ἐδάμωσαν προσδεόμενοι ἐκαστοτε
 εἰς αὐτὴν τὰ θεμίσια μεγαλοπρεπὲς κτίρια.
 Ἀλλ' ἐνεκα τῆς περιφαστοῦ καὶ μοναδικῆς θέ-
 σεως, ἣν ἡ τεὰ αὐτῇ καὶ τοσούτω ὡραία ἐν
 ἐσχάτῃ ἀναδειχθεῖσα ἡδὴ κόρη τῆς Προστον-
 ρίας κατέειχεν ἐκ αὐτῆς τῆς οὐκ ἐμμένης, ὡς
 εἴη νοστή, ὡς ἦτο ἐνόμενον τῇ πόλει καὶ βχέμα-
 μαλα πάντων τῶν ἡγεμόνων ἄλλης αὐτῶν ἐπὶ
 αὐτῇ τὰ τότε χωρῶν τῇ ὁφειλῇ, οἵτινες προ-
 υπερχθέντες μετὰ τῆς βασιλείας ταύτης
 τῇ Μεσογείῳ προσήχθησαν ὅπως ἐκαστος διεκ-
 διμήσῃ ἐπ' αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς καὶ ταυτῆς
 σεως. Οὗτω ἀπὸ Οὐάρεντος ἐ' (364) καὶ Θεο-
 δοσίου τοῦ Μεγάλου (379) ἐπῆλθεν κατ' αὐ-
 τῆς οἱ Βεσιχότθου ὑπὸ τῆς ἀρχηγίας τοῦ Ἡθα-
 ρίου καὶ οἱ Ὀετροχότθου, οἵτινες προδάντες

μέχρι τῶν τοιχῶν τῆς Ἡρώδους, ἀσπροούσους
ὑπὸ τοῦ Τερτυλλίου τῶν δύο προσημειωθέντων
ἐκ τῶν παλαιῶν. Διήρκεσε δὲ αὕτη 910 πε-
ρίπου ἔτη.

δ'). ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. Βραδύτερον ἔ-
τι προσεβλήθη ἡ ἀρρεωαζή· ἡ δὲ καὶ κορυμνηθῆσα
ἡ Ἡρώδους ὑπὸ τοῦ Ἀράβου τῷ 616 ἢ 626, 668-675
καὶ 716-8, ἀσπροουθέντων, τῷ 755 ὑπὸ τοῦ Βουλ-
γάρου, τῷ 863, 904, 941 ὑπὸ τοῦ Ἰγάρ καὶ 1043,
ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς δ' αὖτοφροφίας τῷ
1204 καὶ ἀπὸ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς
Λατινικῆς, αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Βασιλείου
τοῦ Φραγκοῦ ἀνεβλήθη τὸν ὅρον αὐτῆς. Διήρ-
κεσαι δὲ αὕτη μόλις 33 ἔτη (1204-1261).

ε'). ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ τοῦ δ' τῆς αὐ-
τοκρατορίας τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς
τοῦ τῆς Νικαίας, εἰς ἣν εἶχε μετετελεθῆ τὸ κέν-
τρον τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, καὶ γενναί-
α ἀμείνωντος Μεγαλῆς ὁ Πατριάρχης. ὁ δὲ
δὲ καὶ αὐτὸς ἐγναθεύθη ἐν Ἡρώδους ἔκτα-
τέοντα τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς οὐκ ἐπὶ τῆς
τοκρατορίας, ἣς διέμεινε περίπου αἰῶ-
νας (1261-1453) ἔτη.

5.) ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ. Νέα ἀποστο-
 λὰς τὰρβαρα στήριξη εὐβάθου τῆς Ἀσίας προεξ-
 ὄντος, οἱ Τούρκοι, ἠπεύδοντες πολλαὺς τὰ τεῖχη
 τῆς Ἡ/πο/δίας. Ἀλλὰ, μετὰ ἔπαυσις, ἀνημένας ματαί-
 ας ἀποπείρας τῶν τότε Σουλτάνων τῆς Προύσης ὀρ-
 γάν (1337) καὶ Μουράτ τῶν Β' (1422) ἐν μὲν ἀπο-
 θράβε τῆς ἐξουσίας, τῇ 29 Ἀπριλίου τῶν 1453 ἡ κορυ-
 νὶς αὕτη τῶν ἐσθλαίων ὑπέμνησεν ἐπὶ τῇ πόλει τῶν
 τῶν ἀγορεύοντων Μεχμέτ τῶν Β' τῶν ἐπισημνθέντων κα-
 τὰ τὴν τῆς Περδελιῆς. Μάλιστα οὐκ ὀκνησάντων
 οὐκ ἀποδοχῶν ἐπεμαρτῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς συν-
 τροπῆς τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἀρμενίας τῶν δούλων
 καὶ ἐνεκαρτέρησις τῆς πόλεως διὰ τὴν τῆς πό-
 λεως τῶν οὐραίων ἐπὶ τῶν τεχνῶν τῆς Ἡ/πο/δίας,
 ἀπομαχῶν γενναίας ἐπὶ ἐσθλάσδεσσι τῶν ἐ-
 σθλάσδεσιν, καὶ ἀντιτάσσοντες ἡρωϊκῶς οὐδὲν ἐπὶ
 τῆς πόλεως 7-15 χιλ. ἀνδρῶν καὶ 26 ὀπλίων καὶ 2
 κορυφῶν τῶν ἐκ τῶν, ἔχοντες δύναμιν 160 χιλ.
 τῶν οὐραίων ἀνδρῶν καὶ 145 ὀπλίων. οἱ ἡγεμόνες
 τῆς πόλεως οὐδὲν ὑποσχεθέντες οὐδὲν ἐπείρασαν.
 τῆς πόλεως τῆς πόλεως τῶν Μεχμέτ ἐξερῶν
 τῶν οὐραίων τῶν οὐραίων τῶν οὐραίων τῶν οὐραίων
 καὶ τῶν τεχνῶν οὐραίων οὐραίων οὐραίων οὐραίων

=18=

ἀνατασάσθαι καὶ ἐπὶ τῆς αἰτίας ἀνέβησαν ἀνὰ
 πάντας μεγάλα ῥήματα ἐπὶ τὴν ἐπίστασιν ἢ
 αὐτοὶ δοῖσι ἐπίθεσι καὶ ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ Ἰωαν-
 νῆς οὗτος ἀντιπαρὸν τοῦ Βυζαντίου καὶ μάρτυ-
 ρος ἡρώδης ἀγωνισμένης ἐλθόντος ἐκ τῆς
 ἀσπασίας ἐνδοξίας καὶ ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀνδρὸς
 μαχόμενος ἐπὶ τῶν γενῶν τῆς Κ/σ/δίας. Πάραν-
 θα οἱ παρὰ Ἑλληνικοὶ ἀετοὶ καὶ ὁ σκωπτικὸς τοῦ
 Κριστοῦ κατέπεσαν καὶ ἀπεστάθη ἐπὶ τῶν γεν-
 ῶν αὐτῆς ἡ ἡμισέληνος τῆς προφῆτου Ἡ
 αἰὶς ἐνδοξε διατελεῖ πρωτεύουσα τῆς ὀθωμα-
 νικῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ 5 ἡδὲ περίπου αἰῶνας
 ἢ ἐπὶ 426 ἄχρι σήμερον (1453-1879).

II

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

I. ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ

A. ΘΕΣΙΣ.

Ἡ μάδα λό Κ/σ/δίας ἡ δὲ σταμπεύλ, κείται ἐ-
 πὶ ἀγρωθιρίου ὑπὸ τῆς 41° 0' 16" Β. πλάτους καὶ
 τῆς 26° 38' 50" Α. μήκους τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Πα-
 ρισίων ὁρομήκων τριγώνου, τοῦ οὐδαὶν ἢ δάσις δι-
 ναι ἐπὶ Δ. Τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς περιεχόμενον ἐν-
 τὸς τοῦ περιτρίχισματος, ἀποφύσσεται καὶ τὸ τῆς

Ρώμης γ' ἰσχυροί, ἐξ οὗ καὶ ἐπτάλοφος καλέσται.
 Τῶν ἐπὶ τὰς τοῦτον διόρων οἱ δ' ἐκδιδόνται κατὰ μῆ-
 νος τῆς Β. χειρὸς τῆς πώδεως καὶ διαχωρίζονται
 ἐπὶ 5 κοινάδων, ὡς ἡ γ' καὶ ἡ ε'. εἶναι αἰμόνα,
 αἰδοῦνται δὲ κύνες καὶ ὄλον τὸ ἀκρωτήριον. Τῆς
 ἀνωμαλίας τοῦτον ἐκδίδου τῆς ἀρχαίας πώ-
 δεως δυνάμεθα τὰ διακρίνωμεν κατὰ τὸ αὐτὸ
 πύργον τοῦ Γαλατῆ ἢ τοῦ ὁροπεδίου τοῦ θυ-
 μάου, μάστιγα κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ δύνει
 τοῦ ἡδίου, ὅδε αἱ ἐπὶ τῶν κοινάδων πύργους
 σιγαῖν τῶν διόρων καὶ διακρίνεται ἀπὸ τῆς συμφορῆς.
 ὁ δ' ἰσχυρὸς περιχαρὸς τῶν μετρηθῆναι
 ρον διαμέρισμα τῆς πώδεως κατὰ τῆς ἀνωμαλίας
 καὶ τοῦ ἐκδιδόντος κυρίως τῶν αὐτῶν ἀπὸ
 τῶν κοινάδων κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν μετρηθῆ-
 ναι ἐντεταμένους ἐν Δ. καὶ Α. αὐτὸν μέσον
 τῶν διόρων καὶ τὸ μέρος τῆς τῆρας μέχρι τοῦ
 κοινά-καπὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρκῆ.
 Ἡ κοινά αὐτὴ κατέχεται ἐσέρι κατὰ μέγα
 μέρος ἐπὶ τῶν καὶ διακρίνεται ἐπὶ τῶν
 καὶ τῶν, ὅδε ἐκδίδει ἐν τῇ θαλάσσει κα-
 τὰ τὸ δαούρ-ποσά παυσί. Δυνάμεθα δὲ
 τὰ διακρίνωμεν τῶν ἐκδιδόντων διόρων

Β. ΚΛΙΜΑ.

Η Ήπειρος μετά τὸν Βορρύνον ἔχει ἀγρόφυτον
 ραν συχρότατα ἀναγενομένην καὶ διὰ τὸν τοῦ θιᾶς
 καθαρόν καὶ ὁρροεπὲν. τὸ κλίμα δὲ ἄρα γί-
 νεται ἐνυπράειστατον, διότι οὐτε τὸ ψυχρὸν οὐδέ τι
 καὶ κατωτέρῳ τῷ 0, οὐτε δὲ καύουν ὑπὲρ τοῦ 26°
 καὶ θιᾶς ὑγρεϊτόν. παρεληφθήθη μάστιγα δὲ
 καὶ αἱ ἐπισημικαὶ νόσοι, μὴ δ' αὖτῃ τῇ ποσέ-
 ρας καὶ πανωδίας ἐξαιρουμένη, δὲ ἔχουσι το-
 σαύτην ἐπίτασιν ἐν κλίματι. καὶ οἱ μὲν δόρειοι
 ἀνέμοι ἐπιπυραλύντες ὑπὲρ τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ἔτους, πνε-
 ονσι διαρκῶς σχεδὸν ἀπὸ τοῦ Απριλίου μέχρι τοῦ
 Σεπτεμβρίου καὶ μετριάτουνσι τοὺς καύοντας
 κυρίως ἀπὸ 15 Ἰουν. — τέχον τοῦ θιᾶς, ἐπὶ 40-
 50 ἡμέρας, ἐπιπυραλύνουσιν οἱ ΒΑ ἀνέμοι, οἱ δὲ
 οὗτοι καὶ τὸν λαὸν ἐτησίαι (μεθτέμια), προσί-
 τουντες καὶ καθαρίτουντες τὴν ἀτμόσφαιραν.
 πνέουσιν δὲ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς δύσεως τοῦ
 ἡλίου. οἱ δὲ νότιοι, πάντοτε ὑγροὶ καὶ ἐνίοτε
 θυγνώδεις, ἐν Ιουνίῳ ἐπιπυραλύντες τὸν
 Φεβρουάριον, συμμερῶσι τὸ φύλλον τοῦ χερσίνου,
 ὅθεν ἡ Τούρκικη λέξις "θα' νεράσια τρώγανται
 ἀπὸ τῆς ἑσθίας". μόνον δὲ κατὰ τὸν χειμῶνα δ-

Για να ἴδωμεν τὴν ἑρρωμαϊκὴν Τυρηνίαν τὰ ὅτι καὶ
 ὁρη καὶ φθῶσιν ἐπὶ Χιόνος, πνέουσιν οἱ δὲ θυνοὶ
 ἢ νοτιοδυτικοὶ καὶ βορροδυτικοὶ ἄνεμοι, οἱ
 Ἰσθμιαῖοι τῶν ὁποίων καλούμενοι ἐπὶ τῶν Τυρ-
 ρικῶν Καρὰ-γέη = μέγαρα πνεύματα, πάντοτε συ-
 νοδεύοντες μὲ νιφετὸν καὶ εἶναι ψυχρότατον. Ἀ-
 ντιθέσιον εἶπεν ὁ Αὐεῖσιον ἀνθῶν τὰ δέν-
 δρα καὶ τὸ θέρος ἀρχεῖται τὸν Μαΐον. τὸ δὲ ἀπὸ
 15 Μαΐου - 15 Ιουνίου διάστημα εἶναι τὸ θερμό-
 θερμὸν τῶν ἐλθῶν. Μετὰ τὸν Ιουνίου σπανίως βρέχει
 τοῦ θερμοῦ μεσοῦντος γίνεσθαι τὸ πνεύμενον
 μικρὸν καλοκαιρῶν. τὸν Νοέμβριον καὶ Δε-
 κέμβριον ἐπικρατοῦσιν ὁμίχλη καὶ θόνηται ὁ
 χειμὼν ἀρχεῖται κυρίως περὶ τὰς 20-24 Δεκεμ-
 βρίου καὶ διαρκεῖ μέχρι Μαΐου καὶ Ἰουνίου. ὅσοι
 χερρότεροι καιρὸς εἶναι ὁ βορρηνὸς καὶ μάστιχα
 κατὰ τὸν Φεβρουάριον ὅτε γίνεσθαι ἢ Ἰούλιος ἢ χι-
 νος καὶ τῶν καλῶν. Ἐγγύς δὲ αἱ μετεωρολογικαὶ
 μεταβολαί, ἢ ὡς εἰπόμεναι ἢ Κυνόσανθου καὶ
 ὁ δὲ τῶν ἐλθῶν εἶναι κατὰ μέσον ὅρον καὶ
 ἔγγιστα

εἶναι ἐξ ἀρχαίων χρόνων σερεθροὺς πόμπετα. —
 κηπὰναι. Ἐν τῇ κήποις καλλιερχοῦνται ἰά-
 δένδροι, αἱ καρμισσοί, οἱ δάκτυλοι, ἰαῖάσμε-
 τα, ἰαῖ εὐανθῆ βαρὰχια, ἰοῖ ῥόδον, ἰοῖ καρνύφυ-
 ζον, ἰοῖ περσικόν λεῖριον (λαλέι), ἰοῖ ἴον, ἰοῖ
 κρίνα καὶ αἰζαῖα¹⁾. Ἐν γένει δὲ ὑπάρχονσι
 900 εἶδη φυτῶν.

β') Ἐν τοῦ Ζωϊκοῦ βασιλείου οἱ ἰχθύες πρὸ πάν-
 των εἶναι ὡμιθώτατοι καὶ ἄριστοι, οἷον κα-
 ραδοί, κύνες, ἀστακοί, μύδια, αἱ κέραδοι, οἱ
 ἄριστοι τοῦ γένους αὐτῶν, ἐξ ὧν ἐξάγειται ἰοῖ ῥο-
 τάριχον. Ἀλλ' ὁ κυριώτατος κρῦλος εἶναι ὁ ἀπὸ τῆς
 ἀγρείας ἰὼν ἀγελαίων ἰχθύων καὶ μάστιγα ὡ-
 κὸ ἰζηλυννοθηρίας, ἡ ἰὼν σφόδρην καὶ τῇ
 παραμύδων ὑπάρχονσι δὲ καὶ διαφύουσι κρη-
 σῶναι καὶ παρακρίει.

1) Ἄλλοτε ὑπῆρχε καὶ ἀδυνατικὸς καλούμενος "ἐπὶ
 τῶν ἀνθέων" (Ἰσοπομφετὸς ἡ Τσιτσιετσίμωσις),
 διορισθεὶς πρῶτη φοράν ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου Ἀχμέτ τοῦ Γ'. Τοῦ
 ἐγγράφου τῶν διορισμῶν τοῦ ἀδυνατικῶς τούτου, οὗς εἶχε τὴν
 ἐκδοτεσίαν τῶν ἀνθέων ἰσῶν τοῦ ἴτους εἶναι πολὺ περίεργον,
 ἔχον ὡς εἴη: "Διαπαύοιεν ὅστε πάντες οἱ φυτευόμενοι καὶ ἀν-
 θουόμενοι νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὡς πρῶτον καὶ ἀρχηγὸν αὐτῶν τὸν ἐ-
 ντιφέροντα τὴν ἐκδοτεσίαν, καὶ νὰ ᾔναι ἐνώπιον αὐτοῦ ὅλοι
 οἱ ὀφθαλμοὶ ὡς ὁ νάρκισσος, ὅλοι ὅσοι ὡς τὸ ῥόδον, νὰ μὴ ἔχωσι δέ-
 μα γλῶσσας ὡς τὸ κρίνον. Νὰ μὴ μεταβάλλωσι τὴν εὐραν
 ὡς γλῶσσας αὐτῶν καὶ ἀνῶσαν ῥοαῖς, ἐμβαλομένην εἰς τὴν
 ἀπρεπὴν ἰσῶν ὡς αἶμα, ἀλλὰ νὰ εἶναι συντοαλμένοι καὶ
 νὰ κρατῶσι κλεισμένον τὸ στόμα αὐτῶν ὡς ἡ κἀλὸς τοῦ ῥόδου,

=26=

γ.) Ἰουλιὸν Ὀρυνιτοῦ βασιλείου παραγεῖται μὲν
τον καμὸς παρὰ τὴν Βόσπορον ἀγῶνι τὸν Βου-

χιστὸν δὲ δέ.

» καὶ ἔχει νὰ τὸ ἀνείλωσι (πρὸς ὀμιλίαν) παρὰ καιρὸν ὡς ἔκταντος δάμνητος,
ηὐδὲς σιωπῇ τὴν εὐωδ. ἀν' αὐτοῦ, ἢ ἐπιθυμήσωσιν αὐτὴν. Νὰ κλίνω-
σι τέλος θάνατον τὴν κεφαλὴν ὡς τὸ ἰόντα, νὰ μὴ ἀντικρούωσιν ἀπειθῶς κτλ.

II ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ

Α. ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ Η ΣΥΝΟΙΚΙΑΙ.

I ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ.		II Η ΠΕΡΑΙΑ.
α) Κατὰ τὴν παρα- <u>λίαν</u>	β. Κατὰ τὰ ἐν <u>δότερα</u>	1. Σουτλουτζέ.
1. Σεράϊ-Μπουρνου	1. Νοῦρι-Ὀσμηνιέ.	2. Χὰς-Κιόϊ.
2. Αγία Σοφία.	2. Βαγιαζήτ.	3. Πιαλί-πασᾶ.
3. Ἀχμεντιέ.	3. Ἀκ-σαράϊ.	4. Πιρί-πασᾶ.
4. Κορτοσιμάλι.	4. Σαχζαδέ.	5. Κασιμ-πασᾶ.
5. Βλάχυα.	5. Φετιχιέ.	6. Τατάουλα.
6. Ψωμαθειά.	6. Σελιμιέ.	7. Σταυροδρόμιον.
7. Γεσί-μουλῆ.		8. Γαλατᾶς.
8. Ἐγιοῦπ.		9. Τόπ-Κανές.
9. Μπαλατᾶς.		10. Φουνδουλί.
10. Φανάρι.		
11. Τζουρπαλί.		
12. Σουλεϊμανιέ.		
13. Γενί-τσαρί.		

I TO BYZANTION.

Ἰσὺς δ' ὄνομα τῷ Κη/πόδῳ περιλαμβάμεται κο-
 ρίως α) τὸ ἀρχαῖον Βυζάντιον ἢ καλ. Κ/πόδις, τὸ Στάμ-
 νονδε, τὸ οὗτον ἀγροῦμεν ἀριστέρᾳ εἰσπείοντες
 τοῦ Κεράτιον κοῦδον μετὰ τῶν κροαστίων αὐτῶ,
 καὶ β) ἡ Περαια ἢ Πέραν (χώρα), ἣν δυνάμει
 ἔχουεν πρὸς τὰ δεξιά, ἐπ' ὅσῃ μετὰ τῶν κροαστίων
 αὐτῶ. Ἀμφότερα τὰ μεγάλα τὰς τὰς ζυγύματα
 συναρτόμενα κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κοῦδον βοσι-
 κῶν, κατὰ μῆκος αὐτὸν συνημιωτόνσε διὰ δύο
 μεγάλας γεφυρῶν. Τοῦτων ἡ μείση μὲν καὶ
 νεώτερα ἢ ἔτι καλουμένη, ἦν εἶναι καὶ ἡ φο-
 ροδοχομένη, Ἰνδιή καλεῖται μετὰ τῶν κατὰ τὸ
 Βυζάντιον Γενί ἢ Βασιδέ τ' Ἰαμίον καὶ τοῦ κατὰ τὸν
 Παλαιὸν μαχαίου παταρίου. Ἡ δὲ βορῶ καὶ κα-
 λυτὰ ἢ ἔτι τοῦ Μαχμούντ καλουμένη σιδηρὰ σή-
 μερον εἶναι ἐξωχυμένη ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ Βυζάντιον
 οὐν-καπὸν-τ' Ἰαμίον καὶ τοῦ κατὰ τὸν Παλαιὸν
 Ἀδάπ-καπίου παρὰ τὸ νεποταφίον. Ἡ κατὰ τὸ
 Κ/πόδις περιλαμβάμενα σήμερον 28,140 κερ-
 κων οὐκ ἔχει τὰς οὐδας κατὰ σειράν κερ-
 κῶν διαμερίσματα ἢ οὐνομίας, διὰ ἣς οὐκ ἐν τῷ
 κερκίῳ καὶ περιεχομένας. Ἡ κερκίς δὲ ἐν

Δ' ἡ, οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ Σεραγίου δομώ-
μενοι.

Α' ΤΑ ΤΡΟΣ Ν (κατὰ τὴν παραλκῆς Προποντιδος
α) Τὸ Σεράγιον τόσῳτιον εἶναι παλαιόθεν
εὐφραίνεται, ἰσχυρότερον, φέροντες τὴν ἐκ τοῦ ἀδελφῶν
δοσάμεθα τὰ ἐπισκευάσμεν. Τὸ διακρίσθαι τοῦ
τοῦ ἐκ τοῦ τῶν ἐρημικῶν οὐκ εἶναι κατέχει τὸ θέσον
τῶν ἀντροπιδων τοῦ ἀρχαίου Βουλαντίου κατὰ τὴν
ἀνατολικήν τῶν γυναικῶν τῶν γυναικῶν ἢ τοῦ ἀρ-
χίου χρυσῶν παύρας τῶν κ/μ/δων, ἢ τῶν ἐν
τοῦ Σεραγίου τοῦ παλαιῶν Σεράϊ-μπουρνό.
Ἐν ταῦτα κρὶ Ν. ὁ δὲ τὸν παλαιόν τῶν ἀγ. Λορίαν καὶ
τοῖς ἀποστέλλουσιν φαίνεται ὅτι κατέσχεν ἀλλοθεν
τὸ μέγα Παλάτιον τοῦ Βουλαντίου ἀδελφῶν
ἀπέραιον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἔχον τὸ ἴδιον,
τοῦ δὲ τοῦ οὐδὲ διὰς περιεσώθη. Τὸ 1850, ὅτε ὁ
ἡγεὶς ἐπεσκέψθη τὴν κ/μ/δων διὰ τὸν ἀντικα-
ταστήσας καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλέως ἐκείνου, ὅτε 30 ἐκ
κρὶ τῶν οὐκ εἶναι τοῦ τῶν ἐκείνου εἶδεν αὐτὸν,
εἶχε ἐκείνη τὸ παλαιόν τοῦ. Τὸ σημερινὸν Σε-
ράγιον ἔχοντες ἐν μέσῳ αἰδομένης δάσους γηραι-
ῶν καὶ παλαιοῦν, αὐτῶν, παλαιῶν, καὶ τῶν καὶ
τῶν, εἶναι σύμπλεγμα ἀδελφῶν ἀλλὰ μεγαλο-

τρεπὲς διαφόραν διμοδομημάτων, τὰ ὅποια
 ἀπὸ Μετρεῖ τοῦ Β' 24 κατὰ σειράν Λουγ-
 γάτοι προσέδηναν καὶ ἰδίαν ἑκαστος ἀρέ-
 νειαν ἐτ' διασήμετι 380 ἐλῶν· ἔχει περιφέ-
 ρειαν 3 μιλίων ἢ 2000 σχεδὸν ὄργων καὶ
 σὺγκείται ὑπὲρ ἐν 3 ἐνδοχωροτάταις ἀν-
 ῥῶν. ὁ τύπος τοῦ Σεραγίου τοβλου εἶναι ἡ
 παρὰ τοῖς τοῦ χαρὰ κτήρος τοῦ τουρμικῶν
 Παρῶ, τῆς συμφωνίας καὶ τοῦ ἐρωτος αὐτοῦ
 πρὸς τὴν φύσιν. Ἡ ἐμφυτος αὐτῇ ὁρμὴ πρὸς
 ὠραίαν τοποθεσίαν, μαρμαρινοῦσας ἀγνά-
 σας, πιπταί σιμὰς, δροσεραὶ πηγὰς, ἀπερὰν
 τοῦ ὀρίθουλας, περιστοφεομένου ὑπὸ τῶν νε-
 ρυφῶν χιονοσκεπῶν ὄρεων, εἶναι ἡ ἐπιπυρα-
 λούσα παρὰ τῷ Παρῶ τοῦ τοῦ. Ἐξ αἰχμῶν γε-
 ονομασιμῶν καὶ γεωργικῶν, ὅσους ἀγῶν
 καὶ μνησθηταὶ τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ, ὡς
 τοῦ ὁσίου πᾶσαι αἱ ὀρέξεις εἶναι ἀσφαλ-
 καὶ ἐξ ἐμφύτου ὁρμῆς προερχόμεναι.
 ὁ Παρῶ οὗτος Πανάμωρος τῶν ὑπὲρ τοῦ
 τῆν ἔδραν τῆς βασιλευούσης πόλεως τοῦ
 ἐπὶ τῆς μεγάλου τοῦ χαριεστάτου τῶν κα-
 (Γεωγραφ. Τευχ. Β) 3).

τὰ δ' ὑπάρκοντα αὐτοῦ, ἴσως δ' ἐκαὶ καὶ ἄλλα
 τῶν οἰκισμῶν τὸ φῶς. Τὰ αὐτὰ ἴσα ἴσως
 ἔχουσιν εὐρεῖς περιδ' ὄρους, ὅπου τὰ δένδρα
 ἀνδάνουσιν ἐλευθέρας ἀετῶν καὶ ἐν καρ-
 θένῃ δάσει, ὅπου τὰ ὄσα λαβροτέρως, δι-
 δέωρεσι δὲ γὰρ γογγύσουσι δυνάμει με-
 τὰ ἐκδοκίμῃ καραθύρον. ἄνθρωποι
 (σέττα) αἰσχροῦμενα ὑπεράνω τῶν κήπων
 καὶ τῶν λαβρότερων καὶ περιδ' ὄρους (κυσ-
 μα), ὅπου οἱ τῶν λαβρότερων ἀλλοτε ἀνέδανον
 τῶν μαχευτικῶν ἀέας τῶν βοσπόρων. Αὐτοῖς
 τῶν Σουητῶν Ἀμπδούλ Μεττίτ καὶ τῶν
 τῶν βασιλῶν, ὅπου μετέστησαν τὸς θρό-
 νον αὐτοῦ ἐν τὰ τέτα ἀνά ἴσως τῶν ἱσχυ-
 βαχῶν, ἐγκατελείφθησαν καὶ περὶ αὐτῶν
 να. Κατὰ δὲ τὴν 2ῃ 1865 συνεβλήσαν ὑπερ-
 καίαν, ἥτις διήρκει ἐπὶ 22 ἡμέρας καὶ κα-
 τεστρεφε πλέον τῶν 8000 διαιτῶν, τὸ περισσότερο
 τοῦ Σέραγιόν ἐκείνη ἀλλ' ἐν ἴσως
 καὶ αἰθουσαι αἱ λίαν διατηροῦσιν ἱστορι-
 κὴν καὶ διαφέρουν περιεσώθησαν. Δυναμέ-
 θα δὲ τὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ διαμέρισμα
 τῶν καὶ αὐτὸ τῶν τῶν καὶ τῶν τῶν Σέραγιόν

ἀπὸ τοῦ Δ. μέρους τοῦ περιλειχίσματος, ἀρχο-
 μενοι ἀπὸ τοῦ Σερκετλή-ἰσμελεσὶ παρὰ τὸ
 ἴσα διαιρέσιμον. Τὸ ἰσμελεσιον τοῦτο τῶν τοῦ
 Σεραχίου ἐστὶν ὁ Χρυσοῦερας, παρ' ὃν ὡς ἀρ-
 χει ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς κίονισον
 ἐντίσθη ἐν ἰσμελεσίσταδα ἐπὶ Μουράτ τ.τ.
 (1549) ὑπὸ τοῦ περιήμεου διὰ τὴν ἀμὸς ἰσ-
 λα καὶ κωνηρίαν τοῦ ἡθους καὶ τὸ κατὰ τὴν
 Χρισθιανῶν, μίσοι Βεζίρη Σινάν-πασά, εἶ-
 ναι δὲ ἐν μαρμάρου καὶ καλὴ ὡς ἐκ τῶν
 μορῶν, ὅσοι καλὸν μινον ὑπὸ 30 μαρμα-
 ριαν διαχωρῶν κίονων. Αὐτοῦτος κα-
 τὰ μήκος τοῦ λειχίου τοῦ Σεραχίου ἄπαν-
 τῶμεν τὸ ἀλκαί-κίονισον, ὅσον εἰσὶν σχε-
 δόν ὅσον τὴν ὡς ἴσιν, καὶ εἰς τὸ κατὰ τὴν
 εἰς τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπισημοτάτην κα-
 λιτινῶν ἐν ὅχων. Αὐτὸν τὸν Αἰλκαί-κίον
 κίον εἶναι ἡ εἰσοδος τοῦ Μπάμπ-Ἀλή ἢ
 Πασά-κωνοσού, κατὰ τὴν ἐν τὴν χωρίαν
 τὴν κήπων τοῦ Σεραχίου. Τὸ παλαιόν τὸ το
 κείται ἐν τῇ κοινῇ, ἢ ἐκ διαχωρίσει τοῦ ὡς
 τὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῦ, μεταξὺ τῶν
 λειχίων τοῦ Σεραχίου κατὰ τὸ μέρος τῆς ὡς

καὶ τοῦ Γενί-ταμίου. Τὴν πόλιν κοσμο-
 οῦσιν οἱ δὲ Γενεῖς ῥυθμὸν ἐμμετρίον, φέ-
 ρουσαι ἐπιγραφὴν τουρμικὴν καὶ οὐρανίαν.
 Ἰσὺ ἀνδρῶν, ἐκατέρωθεν δ' αὐτῆς ὑψάρ-
 χει μιά κρήνη. Ἡ αὐτὴ εἶναι εὐρεῖα, τὸ δὲ κλί-
 ριον τοῦ δ' αὐτοῦ ἐπεδυστάσθη μετὰ τὴν γορ-
 καὶ ἂν κατὰ τὴν νεωτέραν ἀρχιτεκτονι-
 κὴν. Τὸ παλαιὸν τοῦτο εἶναι ἡ νεωτέρα
 καὶ τοῦτο ὑψηλὴ πύλη, περιέχουσα τὰ
 ὑποκατασκευὰς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτε-
 ρικῶν. Ἡ κίονες αὐτῆς εἰς ὑψηλότεραν ὀ-
 δὸν τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς τὴν ἀγίαν Λορέαν κείται.
 ἡ παλαιὰ ὑψηλὴ πύλη. Τὸ παλαιὸν τοῦτο πα-
 λαιόν, κείμενον ἐν τῇ ἀγίᾳ αὐτῇ εἰ-
 ρκμῆς αὐτῆς οὐδὲν περιέχει τὸ διαφέρον
 αὐτῆς τῇ ἐξωτερικῇ πόλιν αὐτῆς, ἡ δὲ εἶναι
 μὲν αὐτὴν κοσμημένην ἢ ἢ τῇ νεωτέρᾳ ὑψη-
 λῇ πόλιν. Χρησιμὸς δὲ σήμερον ἡ ὑψη-
 λὴν τοῦ ἐκπαιδευτοῦ. Ἐν τῷ ἀγίᾳ-μοσικῷ
 αὐτοῦ τοῦτο τὸ τεῖχος ἐν τῇ Α. αὐτῇ τῇ
 τῷ ἐκπαιδευτοῦ, μετ' ὃν ἄλλους ἐνρίσσο-
 μετ' ἡνὲν πόλιν τοῦ τοῦ-τσεσμέ (ψυχρὰς
 κρήνης), κρηθεῖσαι οὕτω αὐτῆς παρὰ-

κειμένων, μικρὰς ἀρήτους· ἔπειτα ἐσπερό-
μενοι ἐν τῇ κήτει ἀφίνομεν διὰ τὸν
Σάββατον· χάριν τὸ νόμισμα τοκοπείον καὶ
μετ' αὐτὸ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Εἰρήνης.

1. Ἡ Ἁγία Εἰρήνη. ὁ ναὸς οὗτος ἐκτίθη ἐν
Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου περὶ τοῦ ἀρχαίου
τοῦ δ' αἰῶτος, ὡς ὡς ἀνθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ στα-
σεως τοῦ Νίκαια ἀνιδρύθη ἐν τῷ τοῦ Θεοδο-
σιου τοῦ Παραπολίτου, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς
τοῦ Σαυῦρου κατεπεσεν ἐν σεισμῷ. ἤνω-
στοι ἐν τῷ ἵκῳ μετὰ τοῦ ἀνιδρύθη ὅτι νῦν
παρίσταται ἡμῖν καὶ τῶς διατηρούμενος.
Ἐν αὐτῇ συνευροθῆθη ἐπὶ Θεοδοσιῶν τοῦ νε-
ωτέρου τοῦ 482 ἢ β' οἰκουμένης Σύνodos.
Σήμερον ὁ ναὸς οὗτος νεοσκημέντος ἔσω-
θεν διὰ αἰσθητῶν μαρμάρων, χρησιμεύον
καὶ ἀποθήκη ὡς καὶ ἀρχαιοτήτων, μέ-
ρος τῶν ὧσιν μετῆνέχθη ἐν τῷ Ἐξυπι-
τοῦ Ἰ. Ἀτεκά (= ἱματιοβυζάντιον τῶν Γενι-
τσάρων). Αἱ ἀρχαιοτήτες αὐτῶν εἶται δια-
τεταγμέναι ἐν 3 θμῇ μαζα τοῦ κυρίου τοῦ
τοῦ, ἡ δὲ μέγαν μετῆνέχθη ἀποδοσαν περιέχ-
σαν φαρμακοὺς (δοσολάγια) ἐν τῶν, μίαν

αὐτὴν ἐσωθεριυήν προσηγορευμένην Ἰῆ αἰ θού-
 ους, καὶ μίαν αὐτὴν ἐξωθεριυήν καὶ ἁλὴν
 Ἰνὶ αὐτὴν Ἰῆ ὡς ὁ δὲ ἡμεῖς ἀριστὲρ Ἰῆ ἐσο-
 χομένην. Ἔσται δὲ 1) μνημεῖα Ἑλληνι-
 κῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, αἱ ἀγάλματα μαρ-
 μαρίνα γυναικῶν σχεδὸν ἀνεραίαν, ἰὰ
 οὐδὲν ἀναως δοῦσι τοῦ σιναῖ. ὡς ἴναι τοῦ
 Μαράδωνος καὶ τοῦ Αὐδῶδωνος, θαλάσσης
 μένος ἐν ἡθ' ὅποιον Ἰῆ Ἀθηνῶν, νεφελῶν,
 κῆρυς, δούχοι, καὶ ὁ ὡς ἴναι, ἐπιγραφαί. 2)
 Γραικοβρῶμαίικῆς ἐποχῆς ἀγάλ-
 ματα ἐν μαρμαρίνῳ ὡς ἰναι οὐδὲν γυναικῶν,
 Ἰῆ Ἀριάνος κοινωμένης, κοροσοαίας
 νεφελῆς Ἰῆ Μιδούσης, Ἰῆς Ἀρτέμιδος,
 ἀλὲν ἀντικείμενα καὶ ἐπιγραφαί. 3) Βυ-
 ζαντιακῆς, οἷον παρὰ τοῖς οὐνοῖς ὡς ὁ δὲ
 μεῖν, σαρκωφάγοι καὶ. 4) Τουρκεῖας,
 οἷον ἡ ὡς ἴναι Μεχμέτ Ἰῆ Β' ἐξ ὁρα-
 ντοῦ Ἰῆ Ταμερδάνου, τόξος Ἰῆ Σιεν-
 δέρμπεν, αἱ καὶ οὐδὲν ὡς ἴναι ὡς ἴναι καὶ
 ταῖς Ἰῆ οὐδὲν, ὡς ἴναι ἀντικείμενα ὡς
 ραῖας, καὶ νεφελῶν, σημαῖας ἐροδραῖ
 καὶ ὡς ἴναι, ὡς ἴναι καὶ ἴναι σημαῖας.

τοῦ Αἰῆ.

2. Ἡ στήλη τοῦ Θεοδοσίου. Ἐν τῷ κή-
 των τοῦ Σεραγίου, δεξιόθεν τῶν ὁσίων ἀ-
 ἔκκλησάσαμεν τὸ Νομισματοκομτεῖον εἰς
 τοῦ ἡδὴ περιχρύντα ναοῦ τοῦ Ἁγ. Εἰρήνης,
 αἰκιοῦ τοῦ τοῦ μετὰ Β. διαδρόμου Ἰστα,
 καὶ μετὰ τοῦτον περιεῖναι τὸ ὑπογεγραμμένον
 τοῦ Σεραγίου τοῦ Σεραγίου μέρος ὅτι-
 τοι δευτέρῃ εἰς μέγας ὕψους δημοσιος να-
 οῦ καὶ τοῦ τοῦ Ἁγαθὰ διαφέρων αὐτοῦ
 καὶ ὅσον εἶναι ὑπεραγνῶς, ἐν τῷ δὲ τοῦ
 Ἁγαθὰ εἶναι ὑπερσπουδαῖς. ἔπειτα εἰς τὸ
 καὶ τὸ μέρος ὑπερσπουδαῖς εἶναι τὰ διατετα-
 ῖα τῶν Μουσουλαντῶν (κπουρῶν), ὑποσὺν
 τῶν ὁσίων ἡδὴ καὶ ὁ ἱερομερὸς εὐχνο φέρ-
 ρος, ἐν τῷ ἐπέσπονσαν τὸ οἶμα τῶν ἱερομερῶν
 τῶν τῶν ἱερομερῶν ἀγωνίας οὐχ μὴ, παρέ-
 κει ἐκδοσάσας, καὶ ὡς τὸ τοῦ ἡ στή-
 λη τοῦ Θεοδοσίου. Αἰῆ εἶναι ἐν γρανίτου
 φαῖον, ἔχει 15 μέτρων ὕψος καὶ φέρει μο-
 νόφυανον κορινθιακοῦ ρυθμοῦ. Κατὰ
 τὸ μέρος τοῦτο ὑπαίχουσι ὑπογεγραμμένα
 ἀνὰ, καὶ τὸ Μερμερ-μύοσιον, τὸ Τω-κα-

πονοῖ Ἰντζε-Ἰλ-μῖου, γὰρ ὁποῖα ἀπαγορεύε-
ται ἡμῖν νὰ ἐπιουερθῶμεν.

3. Ὁ Γκιουρ-χανές. Περιερχόμενοι ἤδη
αὐτὸ Ἰσῆλο εἰς κλίριον τοῦ Σεραγίου κατὰ τὸ
Α. μέρος περὶ τὴν θάλασσαν ἀφανθῶμεν
τὸ ἀρόισον τοῦ Γκιουρ-χανέ, ὅπου τὸ 1839
ἀνεκνήχθη εἰς τὴν σερίφ τοῦ Γκιουρ-χα-
νέ ἐπισημνηθὲν ὑπὸ τοῦ Σουλτᾶνου Ἀβδου-
Μετῆτ, πατρὸς τοῦ βασιλεύοντος. Ἐνταῦ-
θα εὐώρχον συνίραται σουδαῖες πιτύων
ἰταλιανῶν, εὐδὲ τὴν σιμὴν τῶν οὐνίων εὐρίσ-
κειται ἐν κλύσιον μετὰ μαρμαρίνης δε-
ξαμένης, περὶ τὴν ἀνθρῶ πηροῦα κηλόν. Πη-
σίον αὐτὸν εὐώρχει ἐν στρατιωτικὸν νοσο-
κομείον, καὶ ὁδόν ἀνώτερον κατὰ τὴν
ΝΑ αἶσαν τοῦ Σεραγίου στρατῶν τοῦ ἱπ-
πινοῦ, ἐντεῦθεν ἀνερχόμενοι περὶ Ἰαρι-
σθερὰ ἀφανθῶμεν τὸ Τουρμ. Πανεπιστήμι-
ον, κλίριον νεόδμητον.

4) Κρήνη Ἀχμέτ τοῦ Γ, κειμένη πη-
σίον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀνέναντι
τῆς πόλεως τοῦ Μπάκι-Κουμαγιούν, μετὰ
τοῦ χαρικοτάλου δειγμαίνει τὸ Τουρμ.

κτῆς θύνης. Ἀσασα ἐν μαρμάρου θυν-
 νοῦ κατεσκευασμένη, ἔχει σχῆμα θε-
 τραχώνου, θυν ὁποίου ἀσχηνίαν κατέχον-
 ται ὑπὸ μυρῶν προσώων περιφραττο-
 μένων διὰ κυρτὰ δίδων, καὶ εἶται κεκοσ-
 μημένη διὰ ἰσχυραφίων καὶ χαρικοσά-
 ραν ἐπιχρῦσιν ἀραβουργημάτων. ἐπὶ αὐ-
 τῇ ὡς ἄρχει ἢ ὡς ἡ δὲ δίδω ἐπιγραφὴ
 (ταρίχ): "Ἢ κρήνη αὐτῇ σοὶ ὁμιζῶ περὶ
 τῇ ἡθιμίας σου διὰ τὴν εἰς τὴν δούσιν
 ἢ τὸν Σουδθάνου Ἀχμέτ. Ἄνοιξον τὴν κρή-
 ναν τῇ καθαρίᾳ καὶ μοιήρους θάουτος
 ἢ κρήνης καὶ εὐλογίαν τὸ ὄνομα τοῦ θε-
 οῦ, πῖε ἐν τῷ ἀμεινώτῳ καὶ διαν-
 ηχὸς τοῦτου ὕδατος, καὶ εὖχου ὑπὲρ τοῦ
 Σουδθάνου Ἀχμέτ."

5) Τὸ Μπαμπ-Χουμαγιούτ (Αἰθιοπία
 πύλη), τὸ ὁποῖον εἶται ὑψηλὴ θυν ἀνδρῶν ἐν
 μαρμάρου μελατοδέμῳ μετὰ δύο γρα-
 δῶν ἀρχαίων κινῶν, ὑπεράνω τῇ ὡ-
 σίας φέρεται ὁ τουρκῆς χρυσοῦς γράμ-
 μασιν ἐγγεγραμμέναι. Ἀποδίδεται δὲ
 ἡ εἰρησία τῇ πύλῃ ταύτῃ τὸν πρῶτον

Ταῦτα πονηρήν ἀνθέων καὶ ἀδελφῶν μετὰ
 περιστάσεων ἀμειψάμεν ἀναβαίνομεν εἰς
 τὴν διδασκαλίαν, ἥ ἡ εἰς δριμύτητος
 τῆς φέρῃ ἐκπονώμεθα καὶ πομπήματα καὶ ἡ
 ἡς περιέχῃ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν χρο-
 νόγραφον τεταγμένων ἐν αἰσθητοῖς ἐκτε-
 λῶν καὶ ἡ χρονογράφα περιεχόμενα
 ἐν Βοδὸν καὶ ἀνήκοντα πρὸς εἰς τὸν
 βασιλέα τῆς ὀυγγαρίας Ματθαίαν Κορβί-
 νον· ἐξερχόμενοι ἐν τῷ θεῷ ἐξέωρεται
 ἀριστοτελὲς τὸν Χαιρὲν.

6) Ὁ Χαιρὲς. (τόπος σαυροβυζάνιος).
 Ἐνταῦθα εὐλοῖ πρὸς τοῦ Χαιρὲς, ἀδελφῶν
 πομπήων ξιφῶν καὶ ἀδελφῶν πομπῶν
 ὅπως ἀρχαίων, περὶ εὐραίων, ταπεινῶν
 καὶ πτωχῶν πομπῶν, χαλκῶν, ἀνα-
 βολῶν καὶ τοῦ σωματικῶν ἐκπον, πο-
 μπῶν τοῦ τοῦ τοῦ καὶ τὰ ἐκ τῶν
 μετὰ τὰ τῶν ὀρθωμάτων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐκ τῶν.
 α) Τὸ Χαιρὲς, ἡ τὸ ἐκ τῶν πομπῶν τῶν πο-
 μπῶν ἐν μαύρης ἐρείας, τὸ ἐκ τῶν πομπῶν
 ἐκ τῶν πομπῶν ἐν τῶν πομπῶν πομπῶν πομπῶν
 πομπῶν πομπῶν πομπῶν πομπῶν πομπῶν

ἐν τῷ ποταμῷ θήκῃς καὶ περιέβη
 μένον 40 βάρύσμα ἐνευήματα (αχι-
 ζιφ). Ἡ σαρωμαία αὐτῇ σημαία εἶναι
 μαύρη καὶ ἔχει 12 ποδῶν ἢ ἡμιστεία, πρῶ-
 ματος γρασίτου καὶ φέρει ἐπ' αὐτῆς γε-
 γραμμένην τὴν λέξιν Ἀζέρε, σημαίνουσα
 ἀνοίγειαι δρόμοι καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ πο-
 τάνου δύναται τὰ τῆς διακρίσεως ἐνευαίῃ
 σαρωμαίοις αὐτῇ. Περικλήθη αὐτὴ τῶν
 πρώτων βασιφῶν τῆς βασιλείας εἰς τοὺς
 200 βαρυσμάτων καὶ αὐτὸν τοῦτον ἐν τοῖς 2
 Ἀγνῶστοις, ὅπου ἀνέβη, αἱ καὶ τὸν Ἀντιῶν,
 Σηίμ, ὁ Α' καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπεβέβη
 ἐν βασιλείᾳ, ἐπὶ Μοράτ δευτέρου Γ' ἔτι 1599
 μετενομήθη ἐπὶ τοῦ Βεδίρης Κοττά - Σινάν.
 - πασᾶ διὰ πολιτικοῦ λόγου εἰς Καρδίω-
 λιν καὶ ἐκείθεν ἐκὸς φρουρὰν 1000 Γιανι-
 τσάρων εἰς τὸν οὐγκαρία τουρκιστὸν στρα-
 τώσαντες, ὅπου ἡ ἐμφάνεια αὐτῆς ἰσοσθε-
 ούχασε καὶ ἐνεθάβρυνε τὸν στρατὸν, καὶ
 ὁπότε ἐπιστρέψαν ὁ Βεδίρης μετέφερεν
 εἰς Ἀ/πολίαν. Ἡ θεὰ τοῦ κειμένου τοῦ τοῦ
 ἐξάσκει τὰ ἀντίμαλα τῶν προτῶν καὶ ἀε-

χέρει τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ ἁγίου· ὡς γὰρ
 λέγει ἐν τῷ αὐτῷ ἀποστολικῷ ἀποστόλῳ καὶ
 μαρίᾳ τοῦ 1769, ὅτε ἐδύθη αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χει-
 ρῶν τοῦ Λουδοῦ Μουσταφᾶ τοῦ Γ' ὁ Βεῖρτζ
 ἔμεινεν - Μερκέν - παστῆς καὶ τῆς ἐξήγαγε διὰ
 τοῦ πλοῦ τοῦ Ἀδριατικοῦ ὕδατος ἐν Ἰ/μ. 129. οἱ
 ἔδρω αὐτοὶ πορεύονται δὲ καὶ τῆς ἡμερο-
 μίας τοῦ Βιέννης (1682) ἐκτετεύθη καὶ ἡ
 σημαία αὐτῆς διὰ τῶν Ἀδριατικῶν, ἀπὸ τῶν
 ποτῶν διέρχονται δὲ ὁ Καραῖ - Μουσταφᾶ - παστῆς
 διέσωσεν αὐτὴν μετ' ἐσθλῶν ἐν Βεγγερῶν.
 c) ἔτι τῶν περισητομένων δύο ὁδὸν τῶν (Σιν-
 νε - σερίφ) ὅθι ἀνώτατος ὁ Πάτρις καὶ τῆς
 μάχης τοῦ Οὐμῶν, καὶ μέρα τῆς γενεᾶ-
 δος αὐτοῦ (Νιχιέ - σερίφ), ἀρτα ἐκτίθεν-
 ται ἐν προσυνήσει τῆς 27 τοῦ μηνὸς Ἰαννα-
 ρίου. πρὸ τούτου οὐ καὶ ὁ διτταδὲς τοῦ
 ἔμῳ - μπέρ, αἱ βομβαταὶ τοῦ Ὑμῶν, ὅ-
 μαν καὶ ἄλλαι διαδῶν δὲ προφήτου, ἐν
 οἷς καὶ ὁ σαρίμους τοῦ πῶλου. 1).

1) Ἐν ταῦτα καὶ τῇ κατὰ τὸν ὅσον ἔστιν ἀποστολή
 οἱ ἀποστολὴ τῶν ἀποστόλων, ὡς ἡ Βεσιλίου τῶν ἐξοδῶν τοῦ
 τὸν ἀνελκυσμόν.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΠΡΟΣΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΑΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΧΑΛΚΗ.

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΕΜΠΟΡ. ΣΧΟΛΗΣ.

ΥΠΟ

Χ. ΚΑΡΜΙΤΣΗ

ΤΜΗΜΑ Α΄

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Ν. Π. Μιχαηλίδου.

ΕΝ ΧΑΛΚΗ.

1879

[Λιθογραφείον ^{Παύλου Α.} Εμπορ. Σχολής.]

ΤΕΥΧΟΣ Γ΄
ΘΡΑΚΗ
Ι

Α΄.

ΠΑΡΑΛΙΑΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Λαμβάνοντες ὡς σημείοι ἀναχωρήσεως τὴν Κ/πο-
λιν ὅπως συνδυάσωμεν ὅλην εὐείρη τὴν χώραν,
τὴν ὁποῖαν αἰμύετε καὶ ὀργιάζουσι Θράκη, δια-
κρίνομεν εἰς αὐτὴν α) τὴν παραλίαν τοῦ Εὐξεί-
νου, Βοσπόρου τῆς Προποντίδος, τοῦ Ἑλλησπόντος
καὶ Αἰγαίου, καὶ β) τὴν μεσόγειον, ἥτοι τὴν χῶ-
ραν τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου (ποιν. Μαρίτσας). Καὶ
εἰς τὴν παραλίαν αὐτῆς πάλιν τὴν ὁποῖαν διάστα-
ζέσωμεν περιωλέοντες δι' ἀτμοπλοίου δύναμεθα
καὶ διακριθῶμεν τὴν ΒΑ καὶ ΝΔ.

α' ΒΑ ἡ παραλία τοῦ Εὐξείνου. Μετὰ δύο ὥ-
ρῃ πλοῦν ἀερχόμενοι τὸ στεγὸν τοῦ Βοσπόρου καὶ
ἀφίγοντες ἀριστερᾷ τὸ Φαταράμι, διακρίνομεν
τὰ ὕδατα τοῦ Εὐξείνου. Απατῶμεν δὲ πρὶς ἀρι-
στερὰ τὰς ἐξῆς κυριώτερας κώμας, κυμωώδης

καὶ πόλεις:

1 τὴν Μήδειαν (ἀρχ. Σαλμυδησσόν), κυριόωσι-
 λιν οἰκουμένην ὑπὸ 1,000 κατοίκων, πάν-
 τως σχεδόν Ἑλλήνων. Ἡμεῖς ἂν αὖτε κυριόωσις
 διατηρεῖ μόνον ἀλληλοδιδασκτικὸν Σχολεῖον
 οἱ ἑλληθεύειν νόρῳ. Τί ἐνθυμείσθε ἐν τῇ ἱστορίᾳ
 περὶ Σαλμυδησσού; (Φινεύς - Ἀρπυιαί - Συμ-
 ωληγᾶδες - Ἀρχογαῶται).

2-6. τὴν Ἰνιάδα (ἀρχ. Θυνιάδα), τὸν Ἄγ. Στέ-
 φανον, τὴν Ἀγαθόπολιν, τὸ Βασιλικόν, τὴν Εὐδο-
 πολιν (ἀρχ. Ἀπολλωνίαν).

7. τὸν Πύργον, τουρμ. Βουργᾶς. Ἡμεῖς ἂν αὖτε
 πόλιν εἶναι ἰδρυμένην εἰς τό βᾶθος τοῦ κόλπου, μό-
 λιν δὲ ἔχει 4,000 κατοίκων, ἐν τῷ ὄρει οἱ ἡ-
 μῖς εἶναι ὑθαμινοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἡμίσεις εἶ-
 ναι σχεδόν πάντες Ἑλλήνες. Ὁ Πύργος ὡς ἐν τῇ
 θέσει τοῦ εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου ὅλης
 τῆς ἐπαρχίας καὶ Λιμῆς, ἐξ οὗ ἐξάγονται οἱ σι-
 μπηριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα αὐτῆς.

8-9. τὴν Ἀγχιάλον καὶ τέλος μετὰ 10 ὥρων
 ἔχον φθάνομεν εἰς τὴν Μεσημβρίαν, ἡ ὁποία
 εἶναι ἡ τελευταία πόλις τῆς Θράκης εἰς τὸν Εὐ-
 ξεινον κόλπον. Εἰς ὁλίγην δὲ ἀπὸ αὐτῆς ἀπόστασιν

πρὸς Β. εἶναι τὸ Αἰμόνιον ἀνωθῆριον, Τουρι.Ε-
μινέ, τὸ ὁῶτιον εἶναι τὸ τελευταῖον αὐτέρεισμα
τοῦ Αἵμου πρὸς τὸν Εὐξείνου πόντον, καὶ τὸ τε-
λευταῖον ΒΑ. ὄριον τῆς Θράκης εἰς τὸν Εὐξείνου
πόντον.

Ἐρχέται εἰς μὲν τὸ Β. μέρος τῆς παραλίας
ταύτης παρατηροῦνται μεγάλαι καρποφόραι
πεδιάδες, αἱ ὁῶται παραγονοὶ περὶ τὰ $2\frac{1}{2}$ ἑ-
κατομ. κοιτὰ δὲ δημογριακῶν κατ' ἔτος. Εἰς δὲ
τὸ Ν. περὶ σόλερα ὄρη, τὰ ὁῶτα φθάνοντα σχεδὸν
μέχρι τῆς θαλάσσης, καλῶντο καὶ ἐν ὠ-
κυνῶν δασὺν καὶ περιέχουσιν ἀφθονον ξυλῶ-
αν. Πάντες δέ οἱ κάτοικοι τῶν μέρων τούτων
συμνοσοῦνται εἰς 100-120 χιλιάδ., καὶ εἶ-
ναι κατὰ τὸ ἀγέτωτον Ε. Πηγεῖ.

Β' ΝΔ ἡ παραλία τῆς Προποντίδος, τοῦ
Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Αἰγαίου. Ἐν Κ/ωγέως
πάντα ἀσυνέστες καὶ λαμβάνοντες ἤδη ΝΔ. δι-
εμβουσι διατρέχοντες τὴν Προποντίδα. Καὶ ἀ-
είστοις δ' ἐξὶ κατὰ σειράν τὸ Σεράχιον, τὴν Αἰ-
Σοφίαν, τὸ Κορτοσμάδι, τὴν Βλάχμαν, τὰ Ὑψα-

μαθεία, τὸ Ἐπτάφυρον (Τουρμ. Γεδ'ι-κουργέ), τὸ
Μαυροχώρι καὶ τὸν Ἁγ. Στέφανον συνοικίας καὶ
προάστεια τοῦ Κ/ωδίου, φθάνομεν

1. Εἰς τὸν μικρὸν Τσεκμετζί, χωρίον κεί-
μετον ἐν τῷ κορυφίσκῳ καὶ ἔχον πληθυσμὸν
μόλις 500 κατοίκων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν.
Ἐπεὶ αὖτα ἀνατιῶμεν κατὰ σειρὰν πάλιν εἰς ΝΔ.
πλοῦντες τὰς εἰς τὴν κώμας, κωμοπόλεις καὶ
πόλεις:

2. τὸν μεγάλον Τσεκμετζί, εἰς τοῦ ὁμοῦτον
διακρίνομεν δύο μέρη. Ὅταν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν
κώμῳ τοῦτον, ὁ ὁμοῦτος δέχεσθαι τὸν πρῶτον Κα-
ρὰ σου, πρὸς ἀριστερὰ ἔχομεν τὸ ἑν μέρος τοῦ Κ/ω-
δίου, τὸ ὁμοῦτον καλεῖται Καλλικράτεια καὶ
περιέχει 2 1/2 χιλ. περιῶον κατοίκων, πάντων
Ἑλλήνων. Πρὸς τὰ δεξιὰ εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Τσεκ-
μετζί, ἔχων ὡσαύτως 2,000 κατοίκων, τῶν πλεί-
στων Ἑλλήνων. Συγκοινωνοῦσι δ' ἀμφοτέρω δὲ
λιθίνης γεφύρας μεγάλης. Ἡ κωμοπόλις αὕτη
συντηρεῖ Ἑλλ. Ἐχθρ. καὶ Παρθεναγωγεῖον το-
σοῦτον ἀνδρῶν ὅσοις συνίσταται εἰς οἰκηρὰ καὶ
ἀνὰ πόλιν, πρὸς ὅλα τὰ ὁμοῦτα παρὰ ἄλλοις με-
τὰ τῶν παρὰ κειμένων 5-10 χωρίων Ἑλλήνων

μέ πηθεσιμόν 3-4000 κατοίκων.

3. Τοῖς Επιβάταις, κατόνοισιν μετὰ 6,000
κατοίκων Ἐδμήτων ἀνείδων. Ἐπταῦθα ὑπάρ-
χει ἐν Διδάσουλῳ, ἵδι οὐσίον ἐπ' ὅχλ' αὐτῶν συ-
νέστησεν ὁ ἀσίδιμος γαῖρος Ἀρχιγένης, καὶ εἰς
ἵδι οὐσίον παρασκευάσονται Νηπιαγωγοί. Τὰ
παρακείμενα χωρία, 10 ἵδι ἀριθμόν, ἔχουσι
ἀνηθοσιμόν 3,000 κατοίκων, Ἐδμήτων ἀνεί-
δων καὶ παράχουσι δημητριακὰ καὶ σίτον.

4. Τῇ Σηλυμβρίᾳ, ἔχουσα 3,000 κατοίκων.
Τῶν οὐσίων 3,000 εἶναι Ἐδμητες, 4,000 Ἀρμέ-
νιοι καὶ Ἰσραηλῖται οἱ δὲ Ἰσραῖλ εἶναι ὀδω-
μακοί. Αἱ οἰκίαι αὐτῇ εἶναι πεντηκονταί-
μεταξὺ λόφου τινός καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ κοί-
νὴ Σηλυμβρίας διατηρεῖ καὶ Ἐδμητι-
κὰ Σχολεῖα καὶ Παρθενοναγωγείον. Ἐξάγει
δὲ ἡμετέρᾳ αὐτῇ πόλιν σίτον, κριθήν, βρώ-
μην, λίθον καὶ ξυζάνθρακας μετὰ τῶν πα-
ρακειμένων χωρίων, 10 ἵδι ἀριθμόν, τῶν ἀγεί-
στων Ἐδμήτων, ὁ δὲ γὰρ δὲ μόνον οἰκουμένων
ἐν Βουδγαρίᾳ καὶ Κιρμασίᾳ. Ὁ ἀνηθοσιμὸς
πάντων τούτων ἀνέρχεται ἐν 15,000 περίσσοις.

Αὕτη ἰδρόθη ὑπὸ τοῦ Σήδου, ἀρχηγὸν Μεγαρε-

πρὸς ἀποικίαν ἀπὸ τῆς περνεσιώσεως τοῦ Βυζαντίου· ἐν
 τούτῳ δὲ καὶ ὠτομάσθη Σηλυμβρία. Τῷ 351 π. Χρ.
 ὅτο σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων καὶ τῷ 342 ὑπέστη ἀ-
 ποικεισμὸν ἀπὸ τοῦ Φιλίππου. Μεταγενέστερον ἐ-
 κλήθη Εὐδοξιάπολις πρὸς τιμὴν τῆς Εὐδοξίας,
 συζύγου τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀρμανίου, υἱοῦ τοῦ Με-
 γάλου Θεοδοσίου (395 μ. Χρ.). Διετήρησε ἄχρι
 τῆς σήμερον τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα.

5. Τὴν Ἡράκλειαν Τουρμ. Εἰρηλῆ, ποτι-
 χνην μὲ 400 οἰκίας Εὐθηνηκῆς καὶ διατηρεῖ-
 τα Εὐθηνηκῶν Σχολεῖον καὶ Ἀθλητοδιδασκαλ.
 μὲ 160 μαθητὰς καὶ 2 διδασκαλῶν. Καὶ αὖ-
 τῃ ἐξάγει σιτηρὰ μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῆς, σιτι-
 σθαμεύων ἐν 5 χωρίαις, τὰ ὅποια ἔχουσι κτηνο-
 ποιὸν 2,300 κατοίκων. — Ἀσπίαντι αὐτῇ πρὸ
 τῆς ἀριστοτελῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀρμενίτσας, ἔχουσα
 κατὰ τὸ Ν. αὐτῆς μέρος μίαν κώμην, τὴν Ἀρτάνην.

⊙ Αρχαιοτάτη ἡ πόλις αὕτη ἐκαλεῖτο Μυγδο-
 νία καὶ φαίνεται ἰδρυθεῖσα ἀπὸ ἀποικίας Σαμί-
 ων κατὰ τὸ 599 π. Χρ. Βραδύτερον ἔλαβε τὴν προ-
 σωνυμίαν τῆς Περίουθου, μετὰ τὸ ὅτι οὗτος ὄνομα ἡ-
 βοήθησεν, ὅτε ὁ Ἀλκιβιάδης εἶχε ἐνδεῖσαι αὐτὴν
 ἀπὸ τῶν κατοικίας κατὰ τὴν σεντέραν αὐτῆς ἐξο-

μίας. Τῷ 341 καθορισθέντα ὑπὸ Φιλίππου, περιήχθη
εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν. Ἡ
ῥά υλεια δὲ ὠτομάτῃ αὐτοῦ τῇ δ' μ. Χρ. ἐπαύσατο.
ἐκ τῆς. Εἰσπιά τινι τῇ ἀρχαίας πόλεως εἰς Βουγιὰκ
ἐρεχθῆ ἐν ἀποστάσει 2 ὥρων κατὰ τὴν αὔραν τοῦ
ἀκρωτηρίου.

6. Τῇ Παιδεστὸν κοινῶς Εὐδοσθό (ἀρχ.
Βισαθην). Ἡ πόλις αὕτη εἶται ἰδρυμένη ἐπὶ
ἀμφιθεάτρῳ, σχηματισμένον ἐν πόλει, καὶ
παρουσιάζει πρὸς τὴν θαλάσσαν καρτέσσαν
ὄψιν. ἔχει πηχυομόν 27,000 κατὰ τὴν ἐν τῇ
ὥσιν 10,000 εἶται Ὀθωμανοί, 10,000 Ἀρμένιοι
καὶ 6,000 ἠγείστον γεωργοί, καὶ 7,000 Ἑλληνοί,
οἱ ὧσιν κρατοῦσιν ἐκ χεῖρας τῶν ὀκνηρόν.
Ἡ κοινότης Παιδεστὸν συντηρεῖ 4 ἀξιόχους
Ἑλλ. Σχολεῖα, δαπανῶσα κατ' ἔτος πρὸς τὸν πο-
λὸν ἴσον 479 λίρας Τουρκ. Ἡ Ἑλλ. κοινότης
δια' τοῦ ἐν αὐτῇ συστάτος Συνδέχου διατηρεῖ
καὶ μικρὸν ἀρχαιοδογιὸν Μουσεῖον, περιέ-
χον ἀξία δόχου τομίσματα ἀρχαία Ἑλληνι-
κὰ, Βυζαντινὰ, Ἀρμενικὰ καὶ Ῥωστικὰ,
πρὸς τοῦτον δὲ καὶ ἀνάγκυρα, ἐπιγραφὰς καὶ
ἔχει δημητριακὰ, σίτον, λιπαρόσυρον, δερ-

μαθα καὶ ἔρια. — Ἐλθόντε ἤτο ὁ Διμήν τῆς Ἀδρι-
ατινῶδεως, πρὶν ἢ αὐτὴ συνδεθῇ μετὰ τῆς Ἡ/ω-
δεως καὶ τῶν Δεδέ-Ἀγάτς διὰ σιδηροδρόμον.
Αἱ 9 περὶ αὐτὴν κῶμαι οἰκοῦνται νῦν 10,600
Εἰθνητῶν καὶ ἔχουσι ἑχοδεία, εἰς ἃ φοιτῶσι
μαθηταὶ περὶ τοῦ 600, ἐπὶ οἷς καὶ μαθητῆραι
σχεδὸν 50. Διδάσκουσι δ' ἐν αὐταῖς 10 διδάσκα-
λοι, ὡς πρῶτόμετοι ἐκποσίους περὶ τὰς 240 θύρας
τοῦρι. Αἰκοδοῦντες ἔρχονται τὰ Γανόχωρα,
ἡ ἴσ:

7. Τὸ Κούμβασι, κῶμη νειμένη εἰς τὴν
πρόπουαν τοῦ ὄρους Γάνου μὲ 1,500 κατοίκους
καίτας Εἰθνητῶν καὶ ἐξάγουσα πολλὸν οἶνον
καὶ ὑρόμνα. Ἡ κῶμη αὐτὴ ἔχει μέλλον
παντιπύον.

8-9. Ἡ Γάνος, πόλις μὲ 4,000 κατοίκους,
οἱ οὗτοι ἔνεκα τῆς ἀγούρου χώρας τῶν μετέρ-
χονται τὸ εἶς πόριον διὰ μεταφορὰς ἐλαίου,
σάκχως, καφέ. Σαυχάρων καὶ ἰχθύων εἰς
τὰ ἐνδοτέρα καὶ τὰν ἐγχωρίων προϊόντων
ἦτοι τυροῦ, βουβύρου, μέλιτος καὶ κηρῶν
εἰς τὴν ἐνδοτέρων. Ἡ Χώρα, ἥς οἱ κάτοικοι
φημὶ γινῆσαι ἐπὶ φιλοδοξία, εἶναι ἐγγη-

γον τῆς Παρθένου. Εἶναι δὲ σπάνιον, ὅτι μετὰ τὴν ἐν
Νιμαία σίνετον, ἥτις ἐγένετο ἔξ 783 μ. Χρ. καὶ ἀπηγό-
ρευσε τὰ σαρκολόγιστον τοῦ λαοῦ οἱ Χριστιανοὶ τὴν
Παρθένον, τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἁγίους ἢ διὰ Συγγραφίας,
ἢ ὁμοίᾳ ἀγάλματι λατρύνειν, ἢ ὁμοίᾳ εὐαγγέλιον κατα-
στροφέντα ἐξέδιδον. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶναι τέχνης,
ἧς ἡ ἐποχὴ ἀνέρχεται μετὰ τὸν 1^{ον} αἰῶνα ἔξ Βουλαν-
τιαυῆς ἀδουρατορίας.

11. Ἡ Περίστασις Τουρκ. Σιὰρ κιοῖ,
καρμώσθης, ὁμοιούνη ἐνὸς Ἑλλάδος μετὰ
1,000 περὶ πόντον οἰκιστῶν.

Ἡ καρμώσθης αἰὲν προσεδέχθη καὶ θυριεύ-
θη ἐνὸς τοῦ Ἀθηναίου στρατηγὸς Διοκλείδους, συγγράτου τοῦ
Φιλίππου. Τα' ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως καταστράφησαν
ἐν Ν. Δ. τῆς οὐρετικῆς καρμώσθης ἐπὶ πόρου τινός,
ὁ ὁποῖος σήμερον εἶναι ἀνατοίμπος.

12. Ἡ Ηρακλείτσα, καρμώσθης μέ
5-6,000 ψυχῶν, ἐνθάδε ὁμοίαν τοῦ 1/3 εἶναι ὁρω-
ματί, τὰ δὲ ἄλλα 2/3 εἶναι ἑλλήνες. Τα' ἐπὶ
τῆς ῥάχους τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, ἥτις φαί-
νεται ἐν τῇ θαλάσῳ, χωρία ἐνὲρ τὰ 10
τὰ ἀγέστοι ἐλλήνην ἐχουσι ὠνηθυσσόν 5
-6,000 καλοῖμαρ, γεωργῶν τὸ πλεῖστον.

Ἐρχέσθαι εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ἑλληνοποντον,
καὶ τὸ ὁδοποιεῖν τοῦ ὁδοῦ ἀναρτῶμεν:

[illegible]

Εἰς τὸν μυχὸν ὄρεον τιτὸς ἀπὸ Β. τῆς πόλεως
εὐρίσκειται ἕως μὲν εἰς ἄνω καὶ ὑψηλὸν τὸν δάκτυλον

ἡ μεταγωγὴ μένει ἀγνωστος. Πρὸς Ν. τῆς πόλεως ὑπαρχουσι τάφοι τινές, οἵτινες πιστεύεται ὅτι εἶναι τάφοι τῶν ἀρχαίων βασιδῶν τῆς Θράκης. Εἶναι γὰρ ἡ κρῶν πόλις τῆς Εὐρώπης, ἥτις περιτῆθαι ἐν χεῖρας τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατοικοῦντων Τούρκων τῷ 1357, ἔχει 100 περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

14. Τὰ Γαλατάρια, χωρία 2 ἢ 3 ματαίωτα, ἀπέχοντι τῶν ὁσίων ἐν τῇ Ἀσιατικῇ παραλίᾳ εἶναι ἡ Λάμψακος, ἡ ὁσσία ἔχει σήμερον μύθους 200 ὁστίας ἀλλὰ τὴν εὐφορίαν ἐν ἐδαφίαν καὶ οἶνον. Ταύτην παρεχώρησεν ὁ Βέρδης ἐν τῷ θεμιτοσυγχεῖ διὰ τὰ προμηθεύειν ἐξ αὐτῆς τὸν οἶνον οὐδὲν δὲ ἔχοντες τῆς ἀρχαίας πόλεως φαίνεται σήμερον.

15. Τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Σηστοῦ, ἐν τῇ ὁσσίᾳ εὐρίσκειται τὰφος τοῦ, ἀποδεδεμένου ἐν τῷ Πρωτεσίδαον, τῷ κρῶλον ἐν τῶν Εὐδαίμων ἡρώων, ὅστις ἐπάδουσε τὴν τῆς τοῦ Πριάμου καὶ ἐφορεύει ἐν αὐτῇ. ἀπέχοντι αὐτῆς ἐπὶ τῇ Ἀσιατικῇ ὁχθῇ ὑπάρχουσι τὰ ἐρείπια τῆς Ἀβύδου. Μεταξὺ δὲ ταύτης καὶ τῆς Σηστοῦ ὁ Βέρδης κατα-

συνεάσας τὴν ἐν πλοίας γέφυραν διήλθε τότε
τὸν μετὰ τοῦ σφραγιδίου. Παρά τὴν Σφρίδον ὑπῆρ-
χε καὶ ἡ πόλις Αἰγὸς ποταμός, ὅπου ὁ Λύ-
σανδρος κατέστρεψε τὸν Ἀθηναίων στόλον
ἔω 404 π.Χρ.

Ἐν Σποδῷ ὑπῆρχε ποτε ναὸς τῆς Ἀφροδίτης.
Γέρεα αὐτῆς ἦτο ἡ ὥραία Ἥρῳ, τῇ ὁποίας τὴν
θλιβεράν ἱστορίαν ὡς ὑποσχέθηναί σου διη-
γηθῶ. Ἐν τῇ ἀπέναντι Ἀβύδῳ κατῴκει νέος
τις καλούμενος Λεάνδρος, ὅστις ἠγάπα τὴν ὡ-
ραίαν αὐτῆς Ἥρῳ. Διὰ τὰ ἴδιον δέ τῃ προσβιθῆν
αὐτοῦ μνηστῆρα καὶ ἐυαίσθητο νύκτα διενή-
χετο τοῦ Ἐλθέσσιοντος. Ὁ καλὸς Λεάνδρος βε-
βαίως δὲν ἐσκέπτετο φρονίμως παύσαι ὅθω
μετ' αὐτὴν θάλασσαν. Καὶ ἔω δὲ κατὰ νύκτα χθ-
μίρεον νύκτα κατὰ δ' Ἀθηθὸς ὑπὸ τῶν κυμάτων
ἐπνίγη ὁ δυσολοχὴ καὶ τό σῶμα αὐτοῦ ἐρρίφθη ἐμ-
προσθεν τοῦ πύργου τῆς Ἥροδος. Αὐτὴ δὲ ἀναγνώ-
ρίσασα τὸ σῶμα τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς καὶ
ωαραφερθῆσα ἐν τῇ μεγάλης θύπης τῇ ἐ-
κείνῃ ἡ θαλαίπωρος ἐν τῷ πύργῳ καὶ ἀπέθα-
νε πλησίον τοῦ μνηστῆρος αὐτῆς. Ὁ πύργος τοῦ
(Τευχ. Γ Γεωγρ. Θράκη) 2).

πὸν Ἰὺν Λεάνδρου ἐνλαῦθα πρέπει νὰ τεθῇ καὶ ὅχι ἐν Καλληδόνα (Σκούδαρη).

16. Τὴν Μάδυτον, κωμόσιον διὰ μέ γχιη. κατ. ὡς οἱ 5 χιλ. εἶται Εἰληνες καὶ ἐν ταύτῃ κρηνηρεῖται ὁ Βάμβαξ.

17. Ἀὐτὴ διαλήρησι, μὲν δὲ ἔχῃ τινὰ τῆς ἀρχαίας ἀντροπόδεως.

18. Τὸ Κιλίτ-μπαχάρ, τοῦ ὁποίου ἀντίστοιχον εἶναι τὰ Δαρδανέλλια (Τσατάκ-καδέ) ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὀχθῆς, ἀμφότερα ἔχοντα φρύρια μετὰ ὠρητισμοῦν 8 χιλ. κατ. ἀπὸν δὲ σχεδὸν ὁδωματῶν.

19. Τὸ Σετίλ-μπαχάρ κωμόσιον διὰ 800 οὐνίας ἀντίστοιχον εἶναι τῇ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὀχθῆς ὀνομαζομένην τὴν Κούμ-Καδέ, καὶ πρὸς Ν. ἐν ὁρίῳ τῆς ἀπὸ δασὶν ἢ γῆρας Τένεδος, ἀπέναντι τῆς ὁποίας σχεδὸν εἵκειτο ἡ ἀρχαία Τροία.

20. Ἐν τῇ ἐκείνῃ κωμόσιον διὰ 800 οὐνίας ἀντίστοιχον εἶναι τῇ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὀχθῆς ὀνομαζομένην τὴν Κούμ-Καδέ, καὶ πρὸς Ν. ἐν ὁρίῳ τῆς ἀπὸ δασὶν ἢ γῆρας Τένεδος, ἀπέναντι τῆς ὁποίας σχεδὸν εἵκειτο ἡ ἀρχαία Τροία.

Αἶνον (ἀρχ. ποθητοβρία). Αὐτῇ, νειμένῃ πα-
ρά τῆς ἐνδοθῆς τῶν ἔβρων μέ γχη. κατ. ἀ' ἡθ-
ῆς ἡθ' ἐμπεριπνῆ κώδι. Σήμερον παρήνμασε
διὰ τὸ νοσηδὲς κῆτμα τῆς καὶ διὰ τὴν εὐ Δεδέ-
... ἔχας μελαθ. ράτ τῶν ἐμφορίου μελα' τῆς κα-
λασευητῆ τῶν σιδηροδρόμου.

20-22. Τό Δεδέ-Ἀγιάτς, τὸν θυμέτα ἐν
τῶν ὁποίου, ἀφ' οὗτου συχεδέθη μελα' τῆς Ἀδριανου.
κώδεας καὶ κῆτος/κώδεας διὰ σιδηροδρόμου, ἐ-
ξάγονται ἅπαντα τὰ προϊόντα τῆς Β. Θράκης
καὶ Βουθγαρίας, καὶ διὰ τῶν ὁποίου εἰσάγον-
ται εἰς ταύτας πᾶντα τὰ εἶδη τῆς βιομηχανίας.
Ἐπὶ τῷ παρόντος εἶναι εἰσέτι ἀδίμετος, ἔχει
δέ καὶ τοσούδεσθαι κῆτμα ἔνευα τῶν περὶ αὐ-
τὸ διμεταδόντων ὑδάτων. Κατοικεῖται ὑπὸ 300
Εἰδ. οἰκογενειῶν καὶ τῶν κροσωπιωτῶν τῆς ὁ-
μαθηθῆς τῆς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων,
τῶν ἀλμυροποιῶν καὶ διαφόρων ἐμφοριῶν
καλασημάτων. Μετὰ ταῦτα ἀπαντῶμεν
τὴν Μ. αὐρην, ἔπειτα τὴν Μαρώνειαν, φη-
μιτομένην ἀ' ἰδοτε διὰ τὸν αἶτόν τῆς.

23. Τὴν Μ. πολούσαν, ἥτις κεῖται ἐπὶ
τῆς θέσεως τῶν ἀρχαίων Ἀδδῆρων. Ἡ νῆσος

τὴν ὁποίαν βδέωμεν κατὰ Ν. εἶναι ἡ θάσος ἐ-
χουσα πηλθυσμὸν 5-6, 000 κατοίκων.

⊙ Τα' Ἀβδηρα ὑπῆρξαν παρὶς τῶν φηγοσώ-
φων Ἀνατάρχου καὶ Δημοκρίτου, τοῦ σαφιστοῦ
Πρωταγόρου καὶ τοῦ Φορογράφου Ἀναταίου.
Νικηθεὶς ὁ Ξέρξης ἐν Σαλαμῖνι ἐστῆθησε καὶ
εὗρε φιλοξενίαν παρὰ τοῖς Ἀβδηρίταις, ἐν τοῖς
οὗτοις ἐξώρηνται ἀντὶ ταύτης ἐν ἑξέσι καὶ
μίαν τιάραν ἐκ χρυσοῦ.

Ἐν ταῦθα μετὰ 36^{ου} αἰῶνος συνωθηρῶ-
μεν καὶ τὴν συνουσίαν τῆς ΝΔ παραλίᾳ τῆς
Θράκης, ἡ ὁποία τελευτᾷ τὸν ΝΔ. ὅριον ἐπὶ τὸ
Αἰγαῖον πέλαγος ἔχει τὴν ἐρημικὴν καὶ
κατὰ τὸν. Τὸ μέρος τοῦτο, ἀρμούντως καὶ περι-
μέτρου, παρὰ γὰρ περὶ τὸ 1, 000, 000 ποιτῶν ἐν-
μητριαῶν (οἰκοῦ, βρώμης, κριθῆς, βρώτης,
ἀραβοσίτου), καὶ τὰ ὑπόμνημα καὶ φασιότου,
καὶ τὸν δὲ 15, 000 κατὰ τὰς δάμνατος, δι-
τον, μετὰ τὰν, ἔργα, μέλι καὶ κηρὸν. Ἐν τῇ
ἐρημικῇ δὲ ἀπαντᾷ ὁ καλὸς παρὰ τὸ Βόστω-
ρον (ἀνωθεν τοῦ Βουχιδίου - Δερέ = Μεγάλου
Πνεύματος), οἱ διγυῖται παρὰ τὴν Παιδεσσοῦ

καὶ ὁ μὲν διδοὶ παρά τῃ καλλιῶντι. Ἐπειδὴ
 αἶσα ἡ χώρα αὐτῇ τῇ ΝΔ παραγίας, συμ-
 μεριθαι δατομένη καὶ τῇ Κυνοβ/ωδους,
 1,000,000, ἐν τῇ ὅσων οἱ ἀγροτοὶ εἶναι ἐγ-
 ηντες μεθ' οὗ ἐρχονται οἱ Μουσουλμάνοι, Ἀρμέν-
 νοι, Βοὺλγαροι, Ὑοραηδαί, Ἀβιγγανοὶ κλπ.

Β.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΡΑΚΗ

Αὐτὴ διὰ τοῦ Νοτίου βραχίονος τοῦ ἔβρου καὶ
 τοῦ Τούντσα ποταμοῦ συμβάλλουτος ἐν τῷ αὐ-
 τῷ παρά τῃ Ἀδριανοῦσιν διὰ τὰι φρεσίν
 καὶ διαρεθῇ ἐν δύο ζυήμασι, ἡ μὲν τὸ Α. καὶ
 τὸ Β. Εἰς αὐτοὺς δὲ τούτων δὲ συνδύσκειν ἰδι-
 αιότα, ἀφ' οὗ καὶ τὸν διαρρέζουμεν δι' εὐφρο-
 νίας πεδιάδας καὶ καλὰ καὶ οὐκ ἐπιδρομικὰς
 γραμμὰς μερὶ τῇ μεσογείῳ Θράκῃ.

Ι. ΓΡΑΜΜΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

α.) Ἀπὸ Κ/θως εἰς Κουλελῇ Βουργάζ.
 Λαμβάνομεν διεύθυνσιν πρὸ Α. καὶ ἐρχό-
 μετο τὸ Κόμ-καπὶ καὶ Γεβι-Κουδὲ αἶσα.

τῶμεν μετὰ $\frac{1}{2}$ ὥρ. περίωον τοῦ α' σταθμὸν ἐν
 Λεϊτὶν - μπουρνό. Ἐπειτα ἀφίκομεν τὸ Μαυρο.
 Χῶρι, τὸν Ἁγ. Στέφανον καὶ τὸν μικρὸν Τσευ-
 μετὶ ἐν ᾧ ἀπαντῶμεν μετὰ 1 ὥραν τοῦ β' σταθμὸν
 ἐν Γλαρὶν - Βουργάδ. Ἐνταῦθα διερχόμενοι ἐν
 χωρίον Χαδέμ - κιοῖ φθάνομεν

1, ἐν τῇ Μέτρᾳ, Κοιν. Τσατάλτσα. Ἡ
 κοινότης αὕτη εἰμένη ἐπὶ φύσει ὀχυρᾷ
 θέσει κατοικεῖται ὑπὸ 4000 ψυχῶν, ὡς αἱ
 ἡμίσεις εἶναι Ἐγγλῆνες καὶ — αἱ ἄλλαι ἡμί-
 της Ὀθωμανοί: ἐν ταύτῃ καὶ ἔστι τὸν Σεπ-
 τέμβριον γίνεσθαι ἐμπορικὴ πανήγυρις. Ἐπει-
 ῶ ἀπαντῶμεν τὸ Καμπαντιέ, Σενευζῆ, Τσερ-
 νές - κιοῖ καὶ φθάνομεν μετὰ $\frac{5}{4}$ ὥρ.

2 ἐν Τσορλόν, ἔνθα ὑπάρχει καὶ Γαββέ.
 Ἡ κοινότης αὕτη εἶναι ἰδρυμένη παρὰ τῇ ἀρχῇ
 μικροῦ ἴσως πολέμου παλαιότερου Τσεπρο-
 βδέ, ἴσως τοῦ ἀρχαίου Ἐπρχοῦ. ἔχει 6,000
 κατοίκων, ὡς οἱ ἡμίσεις Ὀθωμανοὶ μετ' ὀλίγων
 Ἀρμενίων. οἱ ἀπὸ τοῦ τῶν κατοίκων εἶναι γεωρ-
 γοὶ καὶ κτηματῆς. Ἡ ἔλθ. κοινότης διατε-
 ρεῖ ἐν ταύτῃ ἔλθ. Σχοδέτον. Ἀλληλοθετὶ καὶ Παρ-
 θενάχωρον μετὰ μαθητῶν καὶ μαθητρίας 350.

Ἐν Τσορδὸν ἀναχωροῦντες καὶ διερχόμενοι ὡς
Μουραλῆν - Κιοπευλῆν καὶ ὡς Ζαϊτζέρ τοιρῆν,
φθάνομεν

3. Ἐν Ῥό Λουλε-Βουργάς, πύθον μέ 8,000
καλοῖμεν, ὡς οἱ ἀγγλιστοὶ Ἐλῆθνες. ἐμνήθη δ' ἔ-
γω ἐν Ῥῶν Δουζαδῶν, οἱ οὗτοι κατὰ συνήθειαν
Ῥαι ἐν αὐτῇ. ἔπειτα ἀφίνομεν Α. Ῥό Μωαμῶ-
-ῆσιν, κωμῶσθιν με 2,000 καλοῖμεν ὡς οἱ
ἡμίση ἔλληνες καὶ οἱ ἡμίσεις Ὀθωμανοί
ἀποδοῦντες Ῥό Παῦρο - κιοῖ καὶ ὡς Ὀδῶν -
-κιοῖ καὶ μετὰ 44½ ὡρ. ἐν Κ/ὡς Θεὸς φθά-
νομεν ἐν Κουλελῆν - Βουργάς, ἔνθα εὐρίσκου-
μεν πάλιν Bieffet.

β) Ἐν Κουλελῆν - Βουργάς εἰς Δεδέ-Ἀγάτς.
Ἐντεῦθεν μία ἀμαξοστοχία ἐρχομένη ἐξ Ἀ-
δριανουπόλεως ἀναχωρεῖ διὰ Δεδέ-Ἀγάτς. ἐμ-
βαίνομεν διενδὴν ἐν αὐτῇ καὶ χωροῦμεν ΝΟ.
ἀφίνομεν δεξιᾶ.

5. Τὸ Διδυμότειχον, πύθον μέ 1300 καλοῖμεν.
Ἐλῆθνην παράγουσα πῆλιν αὐτὴν καὶ με-
ταξὺ καὶ βαμβακερὰ ὑφάσματα.

⊙ Ἐνταῦθα φαίνονται Δείφανά. Πηκω
Δασυμῶν τείχους ἐπὶ τῇ ἀκροπόλεως κατὰ

= 20 =

ἤν βασις πύργου ἡνὶ Βουλανταῦ. ὑπάρχῃ
ἐπ' ἱσθμῷ ἐνθαῦθα καὶ ἡ διερχομένη θουραὶ κα-
ρὸ τοῦ τοῦ IB^ε, οὗτω κρηθεῖσα ἐν ἀνάμνησιν
τοῦ βασιλέως ἡ Σουπιδίας, ὅστις ὅμως οὐδέ-
ποτε ἐφουδακίσθη ἐνθαῦθα, ἀλλὰ δειμένον
ὁδὸν χρόνον.

Ἀριστοφᾶ ἀφείνομεν ἔπειτα τὸ Σουφδίσον
κωμόσθιν κατὰ τὴν Εὐδοκίαν, οἰκομένην
πρὸ 1500 οἰκογενεῶν. Ὑπόπερον δὲ ξὶς πάλιν
ἀφείνομεν τὸ Βιδίον καὶ τὰς Φέρρας (Φερε-
τσίον) φθάνομεν μετὰ 6^ωρ καὶ 19' ἀπὸ Κου-
θηρῆς Βουργᾶς ἐν Δεδέ-Ἀγάτς.

γ) Ἐκ Κουλελῆ-Βουργᾶς εἰς Σαρέμ-βεῦ.

Ἐπαιέσθωμεν ἐν Κουλελῆ-Βουργᾶς ὅπου
μελαθῶμεν ἐν Ἀδριανούπολιν. Χωροὶν τῶν το-
πῶν ἡσθὴ καὶ Β. διερχόμεθα κατὰ τὴν Δίμνην,
ἣν σχηματίζει ἀπὸ τὰς δεξιὰς ὁ ἔσθρος, μετὰ
ταῦτα τὸ Ὑρ καὶ φθάνομεν μετὰ 1^ωρ καὶ
10' ἐν Καρά-γάτς. Τί ὥραιο πεδία, βδέπεδε;
ἀνοιχθεῖσαι ἐμπροσθέν, μας. Ἐνθαῦθα δι' ἀγιάστη
μετὰ 1/4 ἡμέρας 12 1/2 ὥρ. ἐκ Κουλελῆς ἐν

6 Ἀδριανούπολιν. Ἡ πόλις αὕτη εἶναι β.
κατὰ τὸ μέγεθος μετὰ τὴν Κ/πολιν. εἴται δὲ

ἰδρυμένη ἐπὶ εὐφορευθᾶϊ μεδιάδος καὶ ἰσχυρὰ
 συμβοδὴν τῶν ἑπτὰ νοταρῶν Ἑβραίων, Τούντσα
 καὶ Ἀρδας, καὶ φαίνεται ὡς καὶ συνεχόμενον ἐν
 τοῖς ἑπτὰ συνεχόμενον, μισρῶν ἀπὸ δευτ. Ἀρ-
 δάειον παραχρόθεν τὸ ἐν δάϊον, εἶτα κα-
 τὰντος τὸ ἐν χαλάνων, κοσμάριον, περὶ τῶν
 καὶ περὶ δάϊον, ἐξ ὧν ὁ Χ. ἄστρον, ὅσο
 ὡριστάδων καὶ ὡν. ἔχει ἐκ τῆς ἑκτοῦς 10 χιλ.
 καλοῦνται, ὡς αἱ 60 χιλ. εἶται ἑξήκοντα, οἱ ἑξήκοντα
 καλὸντος τῶν αἱ θέσιν ἐν τῷ ὡριστάδων καὶ
 ἐν δάϊον, 30 χιλ. Τούρμου 10 χιλ. Βούγγαρον ἐν
 οἷς καὶ 2 χιλ. Καθοδισί- οὐνται, 10 χιλ. ἑβρ.
 ἑβραῖοι καὶ 10 χιλ. Ἀρμένιοι καὶ ἑβραῖοι.
 ἑβραῖοι ἐν αὐτῇ 3 χιλ. ἑβραῖοι, 63
 χιλ. 176 ἑβραῖοι, 7 ἑβρ. ἑβραῖοι, 2 Ἀρμένιοι,
 2 Βούγγαρον. ἡ μὲν τῶν ἑβραίων στρατιω-
 τῶν ἑβραίων τῆς Τουρκίας παρὰ τὸν ἑβραῖον
 μετ' 80-100 καδῆτ. καὶ 52 ὡρὸν ἑβραίων
 Τουρκία ἑβραίων, 150 τῶν, 13 ἑβρ. ἑβραίων.
 2 Ἀρμένιοι. 1 Βούγγαρον. 2 Καδοῦν. 1 ὡρὸν
 χιλ. καὶ 7 ἑβραίων χιλ. ἑβραίων καὶ
 ἐν ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων, ὡς
 ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων, ὡς
 ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων καὶ τῶν ἑβραίων, ὡς

ἑξομάδος. ἔχει προσέτι πρὸς τὰ ἔργα οὐράσια χαλ-
κῶν ἀγγείων, ἐργουργεῖα, βοροδεξῆα καὶ
μυσόγειον ἐμψόριον σφρανθισν. εἶναι πρὸς
θεούσσα μεγάλου Βιζαδίου (Νομοῦ) τοῦ οὐσί-
ου ὁ ἀγιοπορὸς ἀνέρχεται εἰς 2 ἐκατομύρια
ψυχῶν ἐπὶ εὐφρανείας 80,000 □ χιλιομέτρων.
Ἀξιοθέατα πύργια αὐτῆς εἶναι τὰ ἑξῆς α) τὸ τῆς
μύου Σελίμ 98 Β'. (1566 μ.Χρ), τοῦ οὐσίου ὁμέ-
γαν θόδος εἶναι ὑψηλότερος τοῦ ἡγ. Σοφίας
κατὰ 1 μέτρον. ἔχει 4 μιναρέςδεις μέ 3 ἐκα-
τολιν ὑπὲρ βάθρα (σεριρέ). Ἡ αὐτὴ εἶναι ἐστρω-
μένη μετὰ μαρμαρίνας κηλίδας καὶ περιβάλλ-
εσθαι ὑπὸ σιῶς, ἣν σφηνίδουσι πρὸς τοὺς τοῦ
πρὸς ὡράσινοι καὶ πρὸς βασιλεῶν πύργους πρὸς
ἐρχόμενοι μνημεῖων. τὸ εὐαγγελιστὸν εἶναι
μεγαλοκρενὲς κεκοσμημένων ὑπὸ δρυχνῶν,
αὐτὸν στρούθο καμνῆδων καὶ ταπήτων, φωτί-
ζεσθαι δὲ διὰ 99 παραθύρων. εἰς τὸ κέντρον
ὑψαίρει σπηὴ κυρτοτερή. ὁ δὲ θόδος σφην-
ρίσθαι ἐπὶ 4 σφηνῶν ἐν σφηνορίτου δίθου.
β) τὸ τῆς Βαγιαδίτ 98 Β' (1482 μ.Χρ).
ἔχον ἕνα ὡραίον θόδον καὶ 2 μεγάλας μι-
ναρέςδεις, ἱερμένον δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέ-
τρου ἡγ. ὡδίας. γ) τὸ τῆς Μουράτ 98

Δ'. (1623 μ.Χρ) μετ' Αμπαρέως καὶ ὁ θόδου,
κατέχον τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Δ-ε) Δύο ἔ-
γγρα τ' ἱερὰ εἶναι ἀξιοσημείωτα διὰ τὴν ἀρ-
χαῖότητα. Τὸ ἔσκι-τ' ἱερὸν χρονολογῶ-
μενος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Μωάμεθ τοῦ Α'. Τὸ Μ-
ραδιέ, ἰδρυθὲν ἐκ Μουράτ τοῦ Α'. Ἡ Κ/νο-
του δὲν ἔχει πλὴν τ' ἱερῶν πόσον ἀρχαῖον.
Δὲν ἔχουσιν ὅμως τὰ ἱερὰ πάντα τὴν ἀρχι-
τεκτονικὴν τὴν καὶ τὴν προῦσης εἶναι
Βυζαντινὰ κτίρια ἰδρυθὲν ἐκ τῆς
ἀρχιτεκτονικῆς ἐκ τῆς ἀνάστασης ἐκ τῆς
Κ/νοτου. ς) Τὸ παφάριον τοῦ Ἀλῆ-πασά, τὸ
ὡς δὲ εἶναι μέγα ὀσμωμανία, περιέχον
ὡς δὲ εἶναι μετὰ τὸν, σχηματισμέ-
νης ἐκ τῆς ἀνάστασης, ἐκ τῆς ἀνάστασης ἐκ τῆς
ἀνάστασης καὶ ἀνάστασης. Ἡ πρώτη ὁλοῦ ἔχει μὴ-
νὸς περιέχον 300 δηριάνων, μὴν ἀνάστασης
ἐκ τῆς ἀνάστασης ἀνάστασης καὶ ἀνάστασης. Τὸ
παφάριον τοῦ ἔχει τι μᾶλλον ἀξιοσημείωτον
ἐκ τῆς ἀνάστασης τὸ ὅσκιον ἐκ τῆς ἀνάστασης.
ζ) Τὸ ἔσκι-Σεράγιον, ἀρχαῖον ἀνάστασης
τοῦ Λουτ' ἰδρυθὲν κατὰ τὸν ὅσον
τῆς ἀνάστασης ἐκ τῆς ἀνάστασης μ. Χρ. ἐκ τῆς ἀνάστασης.

οι Λείας Μουράτ τοῦ Α'· Κεῖται δὲ $\frac{1}{4}$ τῆς ὥρας
 πρὸς Β. τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ
 ποταμοῦ καὶ χωρὶς εἶναι ἀπὸ τῆς πόλεως διά τι-
 να βάθους. Διὰ τὰ ἐπισυναρρόγη τιν ἀλλόωρεται
 τὰ διήθηθαι δύο γεφύρας παλαιὰς ἐπὶ τῆς βρα-
 χυόνου τοῦ ποταμοῦ ἐξευχμένης, εἶναι δὲ τὸ
 μᾶλλον μιν εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ μᾶλλον ἀ-
 ξιοσημεῖον πρὸς τὴν ὁθωμανικὴν μετα-
 μείωσιν.

⊙ Τὸ πᾶσαι ἐναρξίλο' ὀρεστίαι, βραβύλερον
 δὲ ὠνομάσθη Ἀδριανουπόλις ἀπὸ τοῦ Αὐλο-
 κράτορος Ἀδριανοῦ (117 μ.Χρ.). Παρ' αὐτὴν τὸ
 323 μ.Χρ. ἐπολιόρμησεν ὁ Μέγας Κανσάκ τῆς
 (306 μ.Χρ.) πρὸς τοῦ χαμβρόν τοῦ Μυτιήνιοι, καὶ
 τὸ 378 ὁ αὐτοκράτωρ οὐάδης (364) πρὸς τῆς
 πόλεως. Τὸ 1336 καταστρεφθεῖσα ὑπὸ τῶν τερ-
 των ἐχρημάτισεν ὑπὲρ τὰ 90 ἔτη (μέχρι τὸ
 1453) πρὸς τὴν πόλιν ὁδωμανικὸν πρὸς
 τοῦ. Τὸ δὲ 1829 ὑπεγράφη ἐν αὐτῇ ἡ περί-
 ρητος μετὰ τὴν Ρωσσίαν καὶ Τουρκίαν συν-
 θήκη.

7. Εἰς Ἀδριανουπόλιν ἀναχωροῦντες
 καὶ ΒΔ διεσπομένοι διερχόμεθα τὴν πόλιν

Λιν Μουκαφά - πασαν κρηθείσαν ούτω αὐτό
 ἡτοιόμηνον παλαιὰς γεφύρας, ἐχούσης 19
 αἰτίδας ἐπὶ τοῦ ἔδρου. Ἡ ὥραία αὐτὴ πόλις
 φαίνεται μαυρόθεν ἰδρυμένη ἐπὶ τοῦ ἀό-
 φου εὐρέος. αἱ οἰκίαι αὐτῆς περιβάλλονται ὑ-
 πό κήπων καὶ κρύβονται ἐν μέσῳ κηλίδ-
 νων καὶ ποταρίστων. Ἡ δὲ μετὰ τὴν πόλιν ἐν
 Ἀδριανοπόλει θεὸς ἀδίας εἶναι, ὡς εἶναι, ἐπιμε-
 νῆς μαχηερηνεὶν καὶ πλὴν εὐφοροί. Αὐτο-
 πόλις διερχόμεθα εἰς ἔρμανθῆ καὶ φθάνο-
 μεν εἰς Τυρνόβον, ἐνθα εὐρίσκωμεν Duffet. Ἐν
 Τυρνόβον ὑπάρχει ἀρχιεπισκοπὴ προμητικὴ γραμ-
 μήν διὰ τὰς ἐκκλησίας. Ἐνδεῦθεν ἀναχωροῦντες
 καὶ διερχόμενοι εἰς Κασ-μίσ, Παράτλιν,
 Γενί-μαχαλὲ, Πάωαδῆ καὶ κατοῦντοσαν
 φθάνομεν μετὰ 8 ὡρίων ὥρας εἰς Ἀδρια-
 νοπόλιν θεὸς ἐν 20 εἰς Κ/πόλιν εἰς

8 Φιλιππούπολιν. Ἡ πόλις αὐτὴ ἔδρου-
 γαι κατὰ μήκος τοῦ ἔδρου ἐπὶ εὐφορώδαι-
 ῳς ἀδίας ἀρμενισμένη καὶ μέχρι τῆς
 ὑπερμενῆων 3 πόλιν οἰκίσαντες εἰς αὐτὴν αὐτῆς
 εἰς Πάδινος ὄνομα Trimonium. Ἐνδεῦθεν
 εἰς ἔρμανθῆ δύναται νὰ περιέλθῃ

ὁ δὲν ἰπὸν σερβὰν τοῦ Αἰῶνος. Τὸ περιεξέχον, μέ-
 ρος τῆς ἀσθεύς Χισάρ-τεπεσί καὶ δοόμενον
 εἶναι σχεδὸν τὸ κέλλρον τῆς Τουρμικῆς συνοι-
 μίας. Ἡ Σοοδαὶ ἡ συνοικία εἶναι ἡ Δυκτωλεί-
 ρα. Ἡ δὲ τῶν Ἑλλῶ. Ὀρδοσὸς τὴν Βουζχαρὺν καὶ
 Ἀρμενίαν κατέχουσι σχεδὸν τὸ μέσον τῆς πόλε-
 ως. Ἡ τῶν Πασθιατῶν (καδοζι. Β. Ζητῶν)
 εἶναι ἐν τῇ Ἀύρατ ΝΑ. Ἐξέχον ἡ συνοικία τῶν
 Αβιγγάων εἶναι ἀπὸ Α. τὸν τοῦ πρὸς τὴν τοῦ
 κατὰν τοῦ τοῦ Χισάρ. Ἐχει 6,500 οἰκ., 45,000 χιλ.
 καλοῖν. ὡς δὲ Ἑλλῶν, ἀσθεύς τὸν τὸν τὸν τὸν
 τερὸν μέρος τοῦ κλητορικοῦ. ὅτι καὶ τὴν τὴν
 ἐν Μουσείον, ἐν τῷ συλλέγονται ἐπιμελῶς αἱ
 ἀρχαιότητες, αἱ τὴν ἀνακαθίσταται ἐν τῇ
 χώρα, μίαν βιβλιοθήκην καὶ τὴν καὶ Σχοῖν
 ἔχ. Παρὰ, μετὰ τὴν τὴν τὴν τὴν τὴν
 τὸ "Ταρίφειον" διδασκαλίας. οἱ Βουζχα-
 ροὶ ἐσθόδισαν καὶ αὐτοὶ μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ 1868
 ἐν τὴν τὴν. Ἐχει βιομηχανίαν καὶ τὴν τὴν
 οἶνον ἔλαιον, σίτον, ὄρνιθας καὶ βόρρδα.
 Τὸ ἐκπύρον, τὸ ὅποσον εἶναι ἐν τὴν τὴν
 Ἑλλῶν, Ἑβραίων, Ἀρμενίων ἐν τὴν τὴν
 γάμος, παρὶς ἐν τῇ τὴν τὴν τὴν τὴν

⊙ Ἐν τῇ τῶν νευροταφείων τῆς πόλεως ἡ ὁδοὺς
δυσωδαιμονίαν δίδωσιν ὡς τὰς φωνὰς τῆς ἡμέρας
βασιλῶν, ὡραίαν στήλην ἐν μαρμαρόν, ἥτις ἐάν κρι-
νωμεν ἐν τῇ ἐν καδάρᾳ ἀττικῇ γλώσσῃ ἐπὶ αὐ-
τῇ ἀναγινωσκόμενης ἐπιγραφῇ, δὲν βλέπομεν ὅτι
ἦναι μεταγενεσιόερα τῇ ἐποχῇ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου. Περὶ αὐτῆς ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἀρ-
χαιοὶ στήλαι.

Ἐν τῇ ἀρ-Παλαρτίδιου μετὰ 2 ὥρας ἐν Φι-
λεττου πόλεως φασάνομεν ἐν Σαρέμ-μπέϊ, ὅσοι
τελευτᾷ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ. Τὸ ὅλον μή-
κος τῆς γραμμῆς τῆς πόλεως εἶναι 22 1/2 ὥραι
ἀπὸ Κ/πόλεως.

10. Ἐπανερχόμενοι ἐν Τόρνροδον, ὁπόθεν ἡ
δομὴ δὲ ὑπάρχει ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς
μέχρις Ἰάμποδον καὶ διεσπνόμενοι πρὸς Β. ἀφί-
νομεν δεξιᾷ τὸ Καρα-μωρναρ, ἔπειτα ἀρι-
στερᾷ ἐν ἀρμενικῇ ἀπόστασιν ἀπανδόμεν τὸ
Ἑβκι-Ζααρὰ ἀρχ. Βέρροισιν. Ἡ πόλις αὐτῆς
καὶ τὸ πορμένον ἐν ἧδε ἡμεκνωδίου ἐπὶ τῇ με-
σημβρινῇ μετὰ τοῦ ὅρου Στρέδνα. ἔχει 17
χιλ. καὶ ὡς Βούγγαροι 8,500, Τούρκοι 6,500, Ἰν-
δαῖοι καὶ Ἀβίγγανοι 2000, Ἰαμάρια 16 ἐκκλησίαι,

υψηλὰ, ὁποῖα δόμενον ἀπὸ τῶν ἐνδὲξ ἑνὸς
 Τούρκου Δερβέρ-Χάν.

11 Ἐξέρχοντα μετὰ τῆς ὥρας ἀπὸ Τυρνόβου
 φθάσαμεν εἰς Γενί-Σααρά, πόλιν μετὰ 5-6
 ὁρῶν καδούμων, καὶ μετὰ 2 ὥρας ἐξέρχοντα
 εἰς Τυρνόβον, ὁρῶντες ὅρα. ἐν τῇ πόλει
 ἴκοντο (ἀρχ. Διόνυσος) πόλιν κατεμένην ἐπὶ τῇ
 ἀριστερᾷ ὁρῶν, ἐν ὁποίῳ Τούρκοι μετὰ
 χιρ. καὶ αἰών. ἐν ταύτῃ ὑπάρχει βορμηχαιία
 μαγγίνων ὑφασμάτων, καλασινεάδεαι
 φοιτηταὶ χαλκῶ καὶ ἡ ἀπὸ αὐτῆς καλου-
 μένη "Τάμπολη", ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ πόλει
 χυμοσφρίτης (extractum liquiritiae), καὶ
 ἐν ταύτῃ θήκη ἡ δὲ σιδηροσφρίτης γραμμένη
 καὶ μετὰ αὐτῆς καὶ τὰ ἰδιωτὰς διὰ σιδηρο-
 σφρίτης ταυρίνας.

II. ΤΟ ΑΣΤΗΜΑ

Πάντα ταῦτα τὰ μέρη τῆς θράκης τὰ δια-
 γρέτουμεν ἐπὶ τῶν ἡμετέρων καὶ εἰς τὸν
 τῶν τὰ ταυρίνας τὰ εἰς τὸν ἐπίσκοπον.
 Περιεχόμενα τῶν ἐν ταύτῃ ἀσπιδίων.
 12 Τὸν Δερβέρ, κατεμένην κατεμένην
 ΒΔ. τῶν Κ/σίων, ὅτι ἐν τῇ ἀσπιδίᾳ.

πρὸ τοῦ Εὐδαίονος.

13 Τὴν Βιζύην, πόλιν κειμένην ΝΔ τοῦ
Μηδείας καὶ Ν.Α. τοῦ Μπουτάρ-Χισάρ ἐν
3½ ὥρᾳ ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ. ἔχει ἰδρυμέ-
νη ἐν τῇ μεσημβρινῇ αὔρᾳ ἀνδριόμα-
τος ἰσῆς, ὡς λαπεινὸν καὶ πρὸ τῆς πεδιάδος
καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 2 χιλ. ἔχει ἔξ. ἔξ.
σχολ. καὶ Ἀγροτ. μέ 175 μαθητὰς καὶ 30
μαθητρίδας. Τὰ περὶ αὐτὴν χωρία εἶναι 14,
ὡς 1α' ἢ ἑλ. ἀνιόντα ὑπὸ 8000 περὶ ὧν
καλοῦνται καὶ συνιπρὸντα σχολ. ἔξ. ἔξ.
μέ 300 μαθητὰς περὶ ὧν.

14). Τὸ Μπουτάρ-Χισάρ, κωμόπολιν
κειμένην ΒΔ τοῦ Βιζύης 8½ ὥρας μακρὰν
ἀπ' 40 ἐκκλησιῶν καὶ περιεσβεσμένην
ὑπὸ λόφον ἑρῶν. ἔχει 5 χιλ. κατοικ. ἀπὸ
πλείους ἑλλήνων.

15) Τὸ Ἐσὺ-μπαμπᾶ, κωμόπολιν κει-
μένην μετὰ τὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ Θέως καὶ τοῦ
Λουδοῦ-Βουργᾶ ὡς 1α' δεξιὰ τοῦ οὐδ' ὁ-
δρομικῆς γραμμῆς. ἔχει 2 χιλ. κατοικ.
ὡς ἡ ἡμεῖς ἔξ. ἔξ. καὶ οἱ ἄλλοι ἡμέ-
ρως ὀθωνοί.

16. Τό Κίρκ-κλνσιέ (40 έκακησιόα).
 ερδ' άνα το θάσ τ'ησ Ανδριανουώ θ'ευσ. Η ερδ'
 θ'ευσ αόθη είναι έδρυμένη καί τ'ησ θ'ευσδον
 μενρās ποσάδος, ή'εσ ουμθάρρει ες τ'ησ
 ωσιάδα. Αι οί κίαν ερηρδ'ουσιν άπασιν τ'ησ
 ασι δάδα εγειρόμεται εν είδη άμφιθεά-
 ρου επί τ'ησ δ'υό ε'νθ'είδιν κηιτόν μέχρ'
 τ'ησ πορυφ'ησ τ'ου θ'ρωεδιού. Έχει 12 χ'λ.
 καλοίμους τ'ων πλείστων έγγήνων μέσθ'
 τ'ησ έλληνηκάς έκακησιόας καί τ'εαμάα.
 Παράγει οίτου θ'υρόν καί' ε'σ'υρόν.

17). Τό Σαρακόδιον κωπόσθιν ΝΒ τ'ησ
 θυριάδος κειμένη έχει 2,500 κα.λ. καί δια-
 τ'ηρθ' έλλ. καί άγγηησ. Έχθ. μέ 175 μ.αδ.
 καί 30 μαδοίρ. σαρ' αόθην έτα'χεται σιδη-
 ρούχος άμμος.

18) Τήν Άϊδοι (Άετότ) ερδ' ο τ'ησ Μεσημε-
 ρίας μέ 5-6 χ'λ. Καλοίμ.

19) Τήν Σέλιμνον (Τοχιμιά.τουρν).
 κειμένη ΒΔ τ'ησ Τάμασθις καί έδρυμέ-
 νην παρά τ'ον, άίμνον επί λευανωεδιού,
 σκηνατιζόμενου υπό δ'όρων, εν τ'ω τ'ησ
 ρ'ων τ'ων όπείων έτέρχεται κηηθ'ς μενρ'ας

ρυνάκιον. ἔχει ὡσπερ 18 χιθιάς. καὶ ἴσον, ὡς τὸ
ἤμισον Βούγγαρον, καὶ τὸ ἕτερον ἡμισίου
δαμαντός, γλαμιά 22, τευίδες 2, ἐκρηγοῖας
3, δουρὰ 4, χάντα 20 καὶ αἰσάριον
ἐν 300 ἐργαστηρίων. Ἐν αὐτῇ καὶ λαοικία
τοῦτοι παρὰ ὄψα καὶ ἑλαιοὶ ἐκ πόδων, ὅ
παύχει δὲ καὶ αὐτοκρατορικὸν ἐργαστή-
ριον ἐρριούχων. Αἰγὰδην ἐκαστοὺς κα-
νόνους γίνεσθαι κατὰ μῆνα τοῦ διωδ.
ἐξ ἐλαιοῦ ὅπου ὑπάρχουσι θερμαί πηλαί.

20 Τὸ Κεῖσαν Δίκ. Ἡ πόδις αὐτῇ, ὡς
καὶ ἴσον παρὰ τὸ ἤμισον καὶ Β Δ 9^η ἴσον.
Λαοικία, καὶ ἔχει 27-18 χιθ. καὶ ἴσον τὸ
Βούγγαρον, τοῦ αἰσίου καὶ ἀδύγχατον. Δια-
κρίβει ἐν 14 συνταμίαις, ὡς 6 καὶ αὐτοὶ καὶ ὡς
ἐκ τῶν τοῦ αἰσίου, 5 ἐκ τῶν τοῦ αἰσίου, 1
ἐκ τῶν τοῦ αἰσίου καὶ 2 ἐκ τῶν τοῦ αἰσίου.
ἔχει 6 γλαμιά, 4 ἐκρηγοῖας, 1 συνταμί-
ον ἑβραϊνόν, 1 ἡμῖν, 2 δουρὰ καὶ 1 χιθ-
ία. Ἡ πόδις διακρίβει ἐν τῶν προσημα-
νῶν δρίων καὶ ὡς ἐν τῶν γλαμιάρων καὶ
ὡς ἐκ τῶν τοῦ αἰσίου διακρίβει ἐν 4 χιθιάς.

Ἐθαβετὴν ὀνομασίαν λαβὴν ἐν τοῦ ὅτι
 περιολαβέντος. Μωάμεθ ὁ παλαιὸς τῆς
 παλαιᾶς μέρος τοῦ τοῦ ὁρενῆς σιπας
 διότου εἶδεν ἐρχόμενον ἐν συνάντησιν τοῦ
 μετὰ τοῦ σῶμα παιδίου καὶ πορπίων
 ἐνδεύμενον θυμῶ. Ἦσαν δὲ λαῶν
 καὶ τῶν σφραγισμένων, οἱ τῶν βιαιῶς ἀπο-
 ποδέντες ἐν τῶν οἰκογενεῶν τῶν ὁδηγῶν
 ἦσαν ἐν τῶν λαῶν τοῦ σφραγισμένου, καὶ ἤρχον-
 τοι τὰ τῶν τοῦ καλῆς τῶν παρὰ τοῦ
 μονοῦχου. οἱ ἄλλοι τῶν, ἐδεγόν, ἐμῶν
 ἀπαγγέλλου καὶ τὰ χωρία ἠρημώθησαν
 ὁ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν θεῶν τοῦ μικροῦ τοῦ
 σώματος τῶν παιδίων, ὡς δὲ ἡδύνατο τὰ ἐ-
 ληγήσῃ τὴν παρουσίαν κατὰ τὴν διάβασιν
 τῶν ἡρώων "νέ ἴστερ δὲρ μὲν αὐτοῖς
 κεῖται δὲ;" τοῦ ἔσθι "ἡ δὲ ἴσθουσι τὰ τῶν
 χειροτόνων λαῶν ὡραία παιδία"; ἡ δὲ
 τῶν λαῶν δὲ τῶν "κεῖται δὲ;" εἰς τὴν ἐγένετο
 προστορία τῶν τῶν.

21) Τὴν Σίπταν, κώμην, περιώνομον
 στάσαν ἐπὶ ἐσθλῶν, διότι κατὰ τὴν
 σφραγὴν λαβὴν διότι τῶν τῶν τῶν τῶν

εβούλετο δ' ἄνδρα τοῦ Τουρμικῶν στρατοῦ, προ-
συνέλαυν αὐτὴν κατὰ τὴν ῥῆσιν.

ΠΙ. ΤΟ Δ. ΤΜΗΜΑ.

Τὸ μέγεθος τοῦ διαρρεί ἡ σιδηροδρομικὴ
γραμμὴ ἐν ~~ἑν~~^{ἑρμ.} ἡλ. ΒΔ, ΝΔ καὶ Ν. ὡς ἔχει
ἡ θράυσις.

α) ἡ ΒΔ ἐνδύθαι ἀπαντῶμεν.

22) τὴν Στενήμαχον. Ἡ μαδαρῶς ἑλλην.
κωδὴ αὐτῆς ὡς καὶ καὶ ἐν Ν. 97. ὡς ἔχει
κωδὴς ἐν ἀποστολῇ καὶ ὡς μετὰ 15. 27. καὶ μετὰ.
ἡ ἑλ. αὐτῆς ὡς, ἡ δὲ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς
μερὸς πάλιν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ, ἐν
τῇ κωδὴς αὐτῆς 5. ἐκ τῆς ἀποστολῆς.
Χρ. εἶναι δὲ κατὰ τὸν Diamant. ἀποστολῇ
τῆς αὐτῆς ἐν τῇ κωδὴς αὐτῆς ἐν τῇ
Βοσταν. καὶ μετὰ τῆς ἐκτενὴς καὶ ἐκτενὴς
ἀποστολῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς
ἀποστολῆς ἐν Β. μετὰ Χρ. ἀποστολῆς. Ἡ ἐκτενὴς
ἡ ἀποστολῆς καὶ ἡ ἀποστολῆς ἐκ τῆς
Στενήμαχον ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἀποστολῆς
ἐκ τῆς ἀποστολῆς Μετὰ τῆς ἀποστολῆς.

23) τὴν Οὐδοῦ τῆς ἀποστολῆς, καὶ μετὰ
κατὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς ἀποστολῆς.

=36=

πρὸς θάλασσαν ἡσὶ σιδηροτόμος ὁ δὲ ἀνὰ τῆς
 θύρας μεταβαίνομεν ἐν τῇ κωδῆν ἐν αὐ-
 τῇ καὶ ἐλθὼ γίνεσθαι σημαίνει πᾶν ἔργον.

β') Κ' ΝΔ ἐν δαῦθα ἀπανθῶμεν.

24) Τὴν Γουμουρτίταν, πόλιν κερμέ-
 την ΒΔ. τῇ θάλασσᾳ μετ' 1100 ἀμείων καὶ ὡ-
 ρήσουσα θηρηθριαυτὸς παρ' αὐτῶν, καὶ ὡ-
 ρήσουσα καὶ μαρτίον.

γ') Κ' Ν ἐν δαῦθα ἀπανθῶμεν

25) Τὸ Γενιτῆ-καρὰ-σοὺ κερμέωσιν
 ΝΔ καὶ 8 ὡρ. μαυρίαν τῇ Γουμουρτίτῃ
 κερμέτην μετ' 200 ἀμείων. ἔστι δὲ ἰδρυμένη
 κατὰ τὴν ῥοδὸν μεγάλην, θηρηθριαυτὸς καὶ ὡ-
 ρήσουσα τῇ Νέστον κατὰ τὸν. Παράγει κωδῆν
 θὰν ἀξιοδωκεαυτῶν.

26) Τὴν Ζάκυνθον πόλιν κερμέτην ΒΔ. τῇ
 Καρὰ Γένιτῃ.

27) Τὴν Κερασάνην πόλιν κερμέτην καὶ
 1. τῇ θάλασσᾳ καὶ ἀνέχουσα αὐτὴν ἐπὶ 6. ἐ-
 λθὼ θηρηθριαυτὸς καὶ ὡρ. Ν. καὶ ὡρ. τῇ θάλασσᾳ, ἀ-
 νὰ τῶν ὁρίων ἀνέχει ἐπὶ τῇ 6 ὡρᾳ, καὶ ὡρ.
 καὶ ὡρ. ἐπὶ 10 κη. ψυχρὴν, καὶ γη. ἐπὶ 3 κη.
 καὶ 3 κη. ὁ θάλασσᾳ. Περιλείπεται ἐν κωδῆν

χωρίων, ὡς ὁ γενηθιοὺς ἀνέρχεται ἐν 15-20
 κη. Τῶν χωρίων τοῦτον γὰρ 3/4 εἶναι ἑλληνι-
 κα, 3 Βουλγαρικά καὶ ὀδυγώτερα Τουρ-
 κικά. Παράγουσι δὲ σίτον, κριθήν, ἑρῖον,
 λιναρίον, ἀπαρόσιτον, κηζάσητάμια, βόας,
 κρόβαλα καὶ καζρί. Τὸ ἑλλησόν τοῦτον μελα-
 φέρει διὰ καμίνδων ἐν τοῖς πελάγεσιν
 τοῦ ποταμοῦ, μέγα δὲ δι' ἄμαξάν καὶ καμίνδων
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς. Ἡ κοινότης Κισσαῖνης
 διατηρεῖ ἰδιὰ δασυάνη καὶ ἐξ ἑλκεῖται.

28). Τὸ Ἑξαμίλλιον. (ἐρχ. τοῖς μαχίαν)
 καμίνδων καμίνην ἐπὶ τοῖς πελάγεσιν
 τῆς Δρακινῆς Κισσαῖνης καὶ ἔχουσιν 4
 χωρία, ἃ καλεῖται ὑπὸ τῆς. ἑξ. 3 500 ἑλ-
 λεσίων.

29). Τὰ Μάλαρα, καμίνδων ἀπὸ
 χουσαν τῆς Κισσαῖνης 4 1/2 ὥρας καὶ κα-
 μίνην κρδ 4. αὐτῆς. ἔχει 5 κη. καὶ ἂν 2000
 εἶναι ἑξ. 500 Ἀρμένιοι καὶ οἱ Λοιπὸν ὀδυ-
 γαντοί. Πέρις ὑπάρχουσι 24 μικρά χωρία
 μετ' ἑλλησόν 8000. Γὰρ ἐξ ἑλκεῖται Τουρκικά,
 ὀδυγώτερα ἑλληνικά, καὶ 3 Ἀλβανικά, ὡς
 γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῖς μικρὰ ἑλκεῖται. Παράγουσι

38=

Γα' αὐτὰ σχεδὸν κροῖόντα μετὰ τὴν Καστάνην,
 Γα' ὅσα δι' ἀμαζών καὶ Καρυόθων μετὰ
 φέρουσαι ἐν Ραϊτεσιὸν ἀπέχουσιν ὡρ. 12.
 30). Τὴν Χαριούπολιν, μακρόσθου περιμένην
 μεταξὺ Λουθέ-Βουρχάας καὶ
 Μαζχάρων, ἔχουσιν δὲ περὶ αὐτὴν 8 χωρία
 οἰκούμενα ὑπὸ 2400 κατοίκων. τοῦτον
 Γα' ἡ συνήρουν μετὰ σχεδὸν, ἐν ἃ φοι-
 τῶσι 85 μαθηταί.

31). Τὴν Μαυρὰν Γέφυραν (τοῦρι,
 Οὐδὸν-Κεορδὸ), μακρόσθου περιμένην
 ὑπὸ 1000 ἑλλήνων καὶ 800 Βουλγάρων. τὰ πε-
 ρὶ αὐτὴν χωρία εἶναι 38, καὶ Γα' 30 ἑλλήνων.
 οἰκούμενα ὑπὸ 13000 κροῖόντα κατοίκων
 καὶ τοῦτον συνήρουν μετὰ σχεδὸν.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Α!

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ι ΟΡΙΑ

Ἀπὸ τοῦ Αἰμοσίου αἰρωθηρίου μέχρι τὴν
 Ἀδθῆραν περιεπιδύσαντες ἄνωσαν τὴν κα.

ραζιάν τῆς Ὀρᾶς ἀναχωρήσαντες ἐν τοῦ Ἰδ.
 Φείνου πύλῳ καὶ διεκθόντες τὸν Βόνουρον, τὴν
 Πρωτοβίδα, τὸν Ἰγνῆσσονδον καὶ τὸ Θράκι-
 αινὸν πύλῳ. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνερωτηρίον ἡ
 σειρά τοῦ Ἀίμου ἐξ αὐτοῦ δοῦσα πρὸς Δ. συ-
 ναντὰ τὴν Μαυροδονίαν καὶ τὴν Ρόδοτον.
 Ἐν τῇ ποσὶ τῶν διαγραφέντων ἐσθλῶν ὅρι-
 ων ἔχομεν τὴν ὁδὸν Ὀρᾶς. Ὅριζε δὲ τοῦτεξε
 πρὸς Β. τὸν τοῦ Ἀίμου, ὅστις χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ
 τῆς Βαλγαρίας, πρὸς Δ. τὸν τοῦ Ρόδου, ἡ δὲ
 χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Μαυροδονίας, πρὸς Ν.
 τὸν τοῦ Θράκιου πύλῳ (Αἰγαίου), Ἐγ-
 νησσονδον καὶ Πρωτοβίδος, πρὸς Α. τὸν τοῦ
 Ἰγνῆσου πύλῳ. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἰγνῆσου
 Ρώσσοι λαμβάνουν τὸν Ὀρᾶν δὲ
 τὴν σιδηρὴν τοῦ Βεροδίνου ἀπερίσθη ἐν δὲ
 ἐν α') Ἀνατολικὴν Ράμνην ἀνελόμενον
 ἐν Β. Ὀρᾶς, μετὰ τὸν Βασίλειον καὶ τὸν
 πύλῳ γραμμὴ ἀγορεύει καὶ ἔσθλ' ἀνελόμε-
 νον πρὸς Δ. συναντὰ τὴν πύλῳ Μονταφά-
 ρα τὴν Ἰγνῆσου τῆς Ἀδριανούσης, ἡ δὲ μετὰ
 ἐν τῇ Ν. Ὀρᾶς καὶ φθάσκει μέχρι Ρόδοτος, ἀ-
 φίσταται πρὸς Β. τὴν Φιδιωτῆν. Ὅτι δὲ

Ποιὸν αὐτοκρατορὸν μέρος τῆς Θράκης ἀποδεδω-
 γέναι Ἀνατολικὴν Θράκην. (3) IV. Θράκη.
 ἦτοι αὖ ἐπίδοιται μέρος, τοῦ ὁρίου ὅριον πρὸς
 B. δὲ εἶναι πρὸς τὸν ὅριον αὐτῆς τῆς Ἀνατολικῆς
 Ρωμανίας.

II. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Πάντα αὐτὰς αἰ νῦν, κακοῦ δ' ἔργου καὶ
 πόλεως δὲ ἔχει δύνασιν τὰ διοικητικὰ ἐπαρ-
 κείναι εἰς ἐνὶ καὶ μόνον. Ἐν τούτῳ προέβλεψεν
 ἡ ἀνάγκη, ἵνα καὶ διὰ τὴν διαίρεσιν, οὗτω δὲ
 πάντας αὐτὰς ἀποδίδωσαν ἀνδράς ἐπαρχίας,
 πρὸς αὐτὰς δὲ ἐπαρχίας εἶνα νομόν, καὶ πρὸς αὐτο-
 νόμους ἐν καὶ τούτῳ, ἔχει μίαν καὶ ἑνὴν καὶ ἑνὴν
 εἰς, εἰσὺσαν ἐν τῇ καὶ τούτῳ αὐτὸν οὗτω εἶναι
 ἡ καὶ τούτῳ. ὅτε καὶ τούτῳ Νομαρχία διοικου-
 μένη εἰς ἐνὶ Νομαρχον (Ἰσχυρὸν) ἀντι-
 ἔχει εἰς καὶ τούτῳ ἐπαρχίαν. Εἰς τὴν δὲ ἡ
 ἐπαρχία, ἡ καὶ τούτῳ εἰς ἐπαρχον (καὶ μα-
 γιστὸν) ἐν καὶ τούτῳ δῆμον, καὶ τούτῳ εἰς
 ἐνὶ δημάρχον (Μουδὸν). Ἡ Θράκη ποιεῖται
 πρὸς αὐτὴν 2 μόνον νομαρχίας, ἦτοι αὖ
 τῇ τῇ καὶ τούτῳ αὐτῇ καὶ τῇ καὶ τούτῳ
 δῆμον, πρὸς αὐτὴν οὗτω τῇ εἰς ἐπαρχίαν.

1) Ἰνὸ Ἰῆς Κ/εὐδίας, 2) Ἰνὸ Ἰῆς Περαίας (Λαυρο-
ρόμον) καὶ 3) Ἰνὸ Ἰῆς Γεμεττί, προστεθε-
νῆς ἐν Ἰαύλῃ καὶ 4) Ἰῆς ἐπαρχίᾳ Λεμενδίου
(Λιόνταρῃ), ἡ δὲ ὁμολογία ποσῶν δὲ ἀνήκει
ἐν Ἰνὸ Θράκῃ, ἀλλὰ μόνον ἐν Διδυμῇ. β) Ἰνὸ
νομαρχίᾳ Ἀδριακῆς/εὐδίας ἀποδεδειγμένον
ἐκ τῶν Ἰῆς ἐπαρχιών. 1) Ἰῆς ἐπαρχίᾳ Ἀδρια-
κονήϊας, 2) Ραιδεσίου, 3) Καρρυσίου,
4) Φιλιπποπόλεως, καὶ 5) Λιγυρίων. Ἠ-
γῶν δὲ δύο ἡγεῖται αἱ αὐταὶ ἀποσταθμοὶ
ἐν Ἰῆς Θράκῃ διὰ τῆς συνδεδειγμένης τῆς Βερ-
βίνου ἀποδείξουν Ἰνὸ Ἀνατολ. Ρώμης/εὐδίας.

III. ΠΟΛΕΙΣ.

Ταύται δυνάμεθα καὶ διακρίνωμεν
ἐν τρεῖς τάξεις, ἔτσι α') τὰς μεγάλας,
β') τὰς ἔχουσας πλῆθος μόνον ἀπὸ 3-30,000
καὶ γ') τὰς ἔχουσας μικρότερον ἀριθμὸν
ἀπὸ 3,000.

τάξις α')	τάξις β')	τάξις γ')
α) Ἐν Θράκη.	α) Ἐν Θράκη.	
1. Ἡ Κωνσταντινούπολις	1. Ἡ Μιάδυστος	1. Ἡ Πέριστασις
2. Ἡ Ἀδριανούπολις	2. Καλλίπολις	2. Μυριόφυτον
β) Ἐν Ἀ. Ρώμυλῳ.	3. Ραϊδεστός	3. Ἡ Χώρα
1. Ἡ Φιλίππου	4. Ἡ ῥαϊχάτος	4. Ἡ Γάνος
	5. Σηλυμβρία	5. Μήδεια
	6. οἱ ἐπιτάται	6. Θουιάς.
	7. ὁ Τσεμεκτῆς	κατλ.
	8. Ἡ Ἀρχιάλος	
	9. Σωτοπόλις	
	10. ὁ Πύργος	
	11. Ἡ Ἀγαθόπολις	
	12. Μεσημβρία	
	13. Ἡ Μέτραι	
	14. τὸ Τσορλὺ	
	β) Ἐν Ἀ. Ρώμυλῳ.	
	1. Ἡ Ἀϊδων.	7. Ταϊάρ-Παζαρτζήκι
	2. τὸ Καρναμπά	8. Ἡ Ζτενήμαχης.
	3. Ἡ Δέλεμος.	9. τὸ Χάσσειοι
	4. τὸ Γενί-Ζαρά.	10. ἱρμενλῆ
	5. Εἰσι-Ζαρά.	11. Κυδλιντζή.
	6. τὸ καϊνλῆ	

IV. ΟΔΟΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

α) Σιδηρόδρομοι. εἶδόμεν ὅτι ἰσχυρῶς
 μὲν σιδηροδρομικαί ὑπάρχουσιν ἐν Θράκῃ.
 1) ἡ αὐτὴ Κ/μείων ἐν Δεδέ-ἀγάτι, 2) ἡ αὐτὴ Κ/μείων
 ἐν Σαρὰν-βεν, καὶ 3) ἀπὸ Τορνόβα ἐν Ταρνα
 Την, διὰ νοτιόνητον καὶ ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ
 τῇ μεταφορᾷ τῶν προϊόντων καὶ κατεργασμένων
 προϊόντων τῶν τόπων ἐν τῷ ἰσχυρισμῷ καὶ καὶ τῇ
 τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ Θράκῃ. Ἡ σιδη-
 ροδρομικὴ αὐτὴ γραμμὴ ἐξάλλου συν-
 μαρτυρεῖ πάντως τὴν ἰσχύον τῇ Θράκῃ, διὰ
 τὸν Πόρρον, τῇ Καρρυσόθου, τῇ Αἰῶν καὶ
 τῇ τῇ Κ/μείων. Περὶ τῶν ἀδελφῶν ὁδῶν, τῇ
 γιουργίας, τῶν ἐμπορίων, τῇ βιομηχανίᾳ, καὶ
 ἄλλα πάντα ἐφετάτῃ τῇ τῷ γεωγραφίᾳ καὶ διὰ
 τὴν ἐν τῷ δ' ἐν τῷ γεωγραφίᾳ γενομένη καὶ
 τῇ ἐκ τῇ Χερσονήσου καὶ ἰδίᾳ τῇ τῇ
 ῥωταίᾳ τῇ τῇ.

σεδιάδας καὶ χαριστάτας κοιτάδας.

Β. ΠΕΔΙΑΔΕΣ καὶ ΚΟΙΛΑΔΕΣ.

Ἡ θράκη εἶται μετὰ δὸν σεδινὴ ἢ ὄρεινὴ καὶ εὐφοροτάτη παραχούσα ἐν ἑξῆσι καὶ θρηνηθραυῶν καρπὸν ἀφ' ὅλης.

Ἀξιοσημεΐωλοι δὲ εἶναι:

1) Ἡ κοιλὰς τοῦ ποταμοῦ Τούντα, ἥτις ἐντείνεται παραρρήδης ἐξ ἰσὶ Αἰμόν ἀπὸ τῆς Σίπκας καὶ Κεσανθίου μέχρι τοῦ περιχώρων τοῦ Σελίμου. Αὕτη εἶται μεγαθυμμένη ὑπὸ ῥοδῶνων, ὅν καλλιερχοῦσιν οἱ κάτοικοι ὅπως ἐξαΐωσιν ἐξ αὐτῶν τὸ ῥοδόσλαγμα. Αποβαίνει δὲ ἡ καλλιέρχου αὐτῇ μετὰ τοῦ κυριώτατον κηρὸν τοῦ πλοῦτος τῆς χώρας τούτης.

2) περὶ τὴν Λέλιμνον ὑπάρχει αἰθούσα βλάστησις, αἵ γὰρ εἶναι μεγαθυμμένα ὑπὸ ἀμπειδῶνων, ἐλαιῶνων καὶ κυτρώων. καὶ ὅπως ἄσασα ἡ σεδινὴ χώρα ἡ μετὰ τὸν Λελέμνον Τάμποδης καὶ Ἀδριανον ὁ Θεὸς οὐκ εἶναι οὔτε τόσο εὐφορος, ὅτε τόσο ἐπιμεδῶν καλλιερχημένη, ὡς ἡ ἀνωτέρω
(Γεωγραφ. Πτυχ. Γ' θράκη) 4).

κωιδάς Ἰού Κεῖσανθίου. Ἐν Ἰαύδα ἀπέραν-
 τω πεδιάδες καλὴν ἔχουσαι ὑπὸ θαύμων
 καὶ ἀκανθῶν. Ταῖς λαμπρότεράς μιν πε-
 πορημένα καλὰ ἰό, μέγιστον ὑπὸ ὠ-
 ραιοτάτης χύδης, καίοντα καὶ ἀποξη-
 ραίνονται ἐν τέρει. οἱ δὲ ὑπὸ τοῖς ῥύαις
 τοῦ τοῦντσα μεταβάλλονται ἐν καιρῷ βο-
 ρῆς ἐν ῥήματι, ἰα' ὅσους ἀναλίδουσί συ-
 χνάμης τοσοῦτα σπέρματα.

3) Ἡ μεταξὺ Φιλισ/πόλεως, Ἀδραν/πόλεως
 καὶ Κυν/πόλεως κωιδά, ἡ Ἰου ἐπ' ἴσους δένδρ-
 ναὶ καὶ ἐπιμελῆς παρρηρημένη, ἐπὶ καὶ
 διαρρέει αἰθρὰν κατὰ τὸ μέσον ὃ ἔβρο ἔχου-
 σόμενος ὑπὸ τῆς πίθης καὶ τῆς ἰβίης καὶ σκη-
 ματίων ἐνιαχόν ὥραιον γεφυῶνας.

Γ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΙ ΚΑΙ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ

1. Μιάν μόνον Χερσονήσον κυρίως ἀπηνή-
 σαμεν ἐν Θράκῃ, ἡνὶ δεξιμένῃν Θρακικῇ,
 κατὰ τοῦ ἑξήσωντον, ἀποδήχονσαν εἰς τὸ
 αἰρωτήριον Μαστουσίαν.

2) Ἀκρωτήρια δὲ εἶναι τὸ Λιμόνιον καὶ ἡ
 θυσιὰς κατὰ τὸν Εὐφείον κόντον. Τὸ χρυσοῦ
 μέρας ἐν Κ/πόλῃ καὶ τὸ Λιγίη Μαχάρι.

Δ. ΝΗΣΟΙ.

1) Αἱ Περιουπόννησοι μεταξὺ τῶν ὁρίων καὶ ἡ ἡμετέρα Χάδνη.

2) Ἡ νῆος τοῦ Μαρμαρᾶ, παρὰ τῇ ὁρίῳ εἶναι καὶ δύο ἄλλαι μικραὶ ἡ Ὀφιδύσσα καὶ ἡ Ἀδώνη. Πᾶσαι αὐταὶ κεῖνται ἐν τῇ προπον-
τῇδε.

Π. ΥΔΡΟΓΡΑΦΙΑ.

Α.) ΠΟΤΑΜΟΙ.

1) Ἐπισημιάζω πάλιν εἶναι ὁ ἕρως (νομ. Μαρίτσα) οὗτος πηγάζει ἐν τῷ Σινομίου καὶ ἐκέρχοντος παρὰ τῇ Πιθωφίτζη καὶ Ἀριανούποδι ἐμβαλῆς ἐν τῷ θρακικῷ πέλαγος, διαρρέμει εἰς δύο βραχίονας. εἶναι δὲ ἐν ἐκτάσει 400 κερύων χιλιόμετρα πλάτης. Πληθὺν ὡς εἶναι καὶ ἄλλοι μικροὶ ποταμοί.

2-3. ὁ Πούντσας καὶ ὁ Ἀρβας οἱ ὁμῶς ἐκ τῆς πηγάζει ἐν τῷ Αἰμίον, ὁ δὲ δεύτερος ἐν τῷ Ὀφιδύκη, ἀμφότεροι συμβαλόντες μετὰ τοῦ ἕρως παρὰ τῇ Ἀριανούποδι ἐμβαλόντες ἐν τῷ θρακικῷ πέλαγος.

4) ὁ ἔρχινος ἡ Ἀγριάνη, ἀναδύει ἐν τῇ Ἀδριανῇ σειρά τῇ παραλλήλῳ πρὸς τὸν ἕρως.

ξεκινῶν ἐν Β. πρὸς Ν. καὶ κατερχόμενος καὶ
συνβάλλει μετὰ τοῦ ἔδρου.

Β') ΛΙΜΝΑΙ.

1) Ἡ Βιστονίς (Λάγος Βουρδῶν), μεγάλην
καὶ ἰχθυοφόραν πρὸς Α. τῶν Ἀδρήρων ἐντει-
νομένη καὶ μετὰ τῇ θαλάσσει συνεχομένη.

2) Ἡ Στεντορίς· ἐκλυσμένη διμένη σχηματι-
ζομένη ἐν τῷ ἐνὶ τῶν βραχιόνων τοῦ ἔδρου
ἐρησίᾳ τῆς Ἀένης. Πηλὴν τοῦτον εἶναι καὶ
ἀρῆσαι δύο μικραὶ καὶ ἀσήμενοι.

Γ') ΘΑΛΑΣΣΑΙ.

1) Ὁ εὐξείνους πόντος (καὶ Μαύρη θάλασσα)
οὕτως ἐκτείνεται μετὰ τῇ τῇ Ἑρῶν καὶ τῇ
Ἀσίᾳ καὶ συνέχεται μετὰ τῇ Μεσογείῳ
διὰ τοῦ βορρῶν, τῇ προποντίδῃ καὶ τοῦ
ἑλληνονίου, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖται ὡς μέ-
ρος αὐτῆς. ἔχει δὲ μήκος μὲν ἐν Α. πρὸς Α.
1378 μίδια, πλάτος δὲ ἐν Ν. πρὸς Β. 72. Τὸ
ὡμαὶ ὠνοματεῖτο Ἄφρον, Καυόφρον καὶ
ἀπόφρον διὰ τὴν μεγάλην τρικυμίαν καὶ
διὰ τὴν ἀγριότητα τοῦ Λυδῶν κατοίκων, ὅ-
τινι ἦσαν σαυροφάγοι καὶ ἐθνοφάγοι τῇ
γένει. εὐξείνους δὲ μετωνομάσθη ἀπὸ τοῦ

- 670 π. χρ. διότι ἐν ταῖς παραρτήσεσιν αὐτοῦ ἐχέ-
 νουτο ἑσθλὰ καὶ ἀσπιεία καὶ ὠδὲς
 ἐκλήθησαν. Μετὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ ἡ
 ἡδὴ διὰ δῶρυχος ἡ Κασσία θάλασσα.
 Σχηματίζει δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Πύργου (Βυρζῶν).
 2) Ἡ Προποντίς. (κ. θάλασσα τοῦ Μαρ-
 μαρᾶ) ἐκτεταμένη ἀπὸ τῆς Κ/νδίδεως
 πρὸς Δ. μὴν μέχρι τῆς Καρριωνίδεως, πρὸς
 Ν. δὲ καὶ Α. ἀπὸ τῆς Καρριωνίδεως μέχρι
 τοῦ Ἀσλακηντοῦ κόλπου (Ίσμιος). ἔχει
 μῆκος μὲν 32 μιλίων, πλάτος δὲ 16 ἢ
 οὐδέχεται μετὰ τοῦ εὐδείου ποταμοῦ
 διὰ τοῦ Βοσπόρου, μετὰ δὲ τοῦ Αἰγαίου
 διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἐκτείνεται δὲ οὕτω
 διότι καὶ πρὸ τοῦ Ποταμοῦ. Περιέχει τὴν
 νῆσον Μαρμαρᾶ καὶ τὰς ἡμετέρας
 πρηνειωννήσους καὶ σχηματίζει τὸν
 Κεράτιον τῆς Κ/νδίδεως καὶ τοῦ Ἀσλα-
 κηντοῦ ἢ τῆς Νικομηδείας κόλπον (Ίσμιος).
 3) Τὸ Θρακικὸν πελάγος ἐκτεταμέ-
 νον ἐν τῇ ΝΑ. πλευρᾷ τῆς Θράκης ἀπὸ
 τοῦ Ληρμόντιος κόλπου μέχρι τοῦ Ἑ-
 λλησπόντου. Σχηματίζει δὲ τὸν κόλπον

τῆς Λάρου (ἀρχ. Μέγατοι) καὶ ἀγροῦ μικροῦ
καὶ ἀσημάντου. —

Δ') ΠΟΡΑΜΟΙ.

1) ὁ Βόσπορος ὁ Θρακιῦς. (Τοῦρ. Μου-
χιούκ-δερὲ) σχηματίζομενος μετὰ τῆς
Θράκης καὶ Ἀσιατικῆς ποταμίας· ἔχῃ
μῆκος 27 περίπου χιλιόμετρα (4 μῆλια),
πλάτος κατὰ τὸ στενότερον αὐτοῦ μέρος
σχεδὸν 550 μέτρα, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα αὐτοῦ μέ-
ρη συσπύρει ἀπὸ 600-1000 καὶ ἀπὸ 1200
— 2000 μέτρων (κατὰ τὸ Βενικό καὶ Βαγιό-
—δερὲ ἀπὸ 2500-3200 μέτρων). Κρατεῖ
δὲ τὴν κτεῖδα τοῦ εὐξείνου.

2). ὁ Ἑλλησποντος (Δαρδανέλλια καὶ
Τσανακ-καλέ), σχηματίζομενος μετὰ τῆς
Θρακιῆς, Χερσονήσου καὶ τῆς Πρωίας
ἔχῃ μῆκος 10 μιλίων καὶ πλάτος ἀνίστον
ἀπὸ 2500-5000 ποδῶν. εἶναι ὁ μέγιστος,
ὁχυρώτερος καὶ σπουδαιότερος πόν-
τος τῶν πορθμῶν ἀποτεθῶν τὴν κτεῖδα
τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ εὐξείνου.

III. ΚΛΙΝΙΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΟΓΡΑΦΙΑ.

Τὸ κλῆμα τῆς θράκης εἶναι εὐκρατον καὶ ὑγιανόν πρὶν τῶν ὀρεινῶν τοῦ Ἄμου καὶ τῆς Ρόδου περὶ τὸ δὲ ἔδαφος γέναν μὲν καρποφόρον, δὲ εἶναι ὅμις καὶ καλὴ καὶ διερρημένον καὶ ἡ κτηνοτροφία εὐδοκίμουσα, δὲ εἶναι πολλὴ ἀνεωλεσμένη. Πάσα δὲ κριωτάτα προϊόντα τῆς θράκης εἶναι σπηληριακοὶ παρσί, καὶ ἀνὰ ἑξάειρεται, βαμβάκι, σίτος, μέταβα, ὄρουα καὶ μέταβα διάφορα καὶ πολλὰ μεταγγιγὰ ὕδατα.

Γ'.

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ

Τὴν θράκην κατοικοῦσι κοινωθυμότεροι οἱ Ἑλλήνες καὶ οἱ Τούρκοι, ἔπειτα οἱ Βουλγαροὶ, ἀρμένιοι, ἐγγεῖς Τουρᾶτοι καὶ ὀλίγοι Ἀβανταῖ. Ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ὀλιγοὶ Ἑβραῖοι καὶ ἐξυπατάσθημενοι ἄλλοι καὶ ὁ σερβὶς ἐθνὴς, τῶν καλοικούντων τὴν θράκην πόλεις ἔσται ἐν τῇ προσχεῖ δ' τεύχε, διὰ τοῦ ὁποῖο δάφνημα λαμβάνωμεν γενικῶς τὴν ὀλὴν Χερσόνησον.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ
 ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
 ΤΩΝ
 ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΑΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ
 ΤΗΣ
 ΕΝ ΧΑΛΚΗ
 ΕΛΛΗΝ ΕΜΠΟΡ ΣΧΟΛΗΣ
 ΥΠΟ
 Χ. ΚΑΡΜΙΤΣΗ

ΤΜΗΜΑ Α΄
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

4. "

ΕΝ ΧΑΛΚΗ.

1879

[Λιθογρφετον Έλ. Έμπ. Σχολής.]

ΤΕΥΧΟΣ Δ΄
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Πέραν τῆς Θρακῆς πρὸς Δ. θ' ἀπαντήσω-
 μεν ἄλλην, μεγάλην χώραν, τὴν Μακεδονίαν,
 πέραν εὐείνης τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἡπειρον,
 τὴν Ἀθναίαν, τὴν Βοθρίαν, μετὰ τῆς Ἐρζε-
 γοβίνης, Δαλματίας καὶ Κροατίας (Αὐστρ-
 — καὶ Τουρκικῆς), τὴν Βουλγαρίαν. Πᾶσαι
 δὲ αὗται αἱ χῶραι οὖσαι ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν
 τοῦ Σουλτάνου, ἀποτελοῦσι τὴν Τουρκενικὴν
 αὐτοκρατορίαν. Πέραν ταύτης ΝΔ μὲν εἶναι
 τὸ Ἑλλ. Βασίλειον, ΒΔ τὸ Μαυροβούνιον καὶ
 ἡ Σερβία, καὶ ΒΑ ἡ Ρωμανία. Τὰ 5 δὲ ταῦ-
 τα ἀνεξάρτητα πρᾶτη ἀποτεροῦσι τὴν Ἑλλ.
 Χερσονήσον.

Ἡ Ἑλλ. χερσονήσος, περιλαμβανομένη με-
 τὰ 36 27^η 45° καὶ 36° Β πλάτους καὶ μετα-
 ξὺ 27^{ης} 16° καὶ 27° Α, μήκους τοῦ μεσημεριῶ

τῶν Παρισίων, ἐβλήθη οὖν ἐνεκα τῆς ἐν αὐ-
τῇ ἐπιπυρατείας τῶν Ἑλλήνων κατοικούντων κα-
τὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Ὀρίσεται δὲ πρὸς
Β. ὑπὸ τῆς Αὐτοπροσυγχαρίας, δι' ἧς καὶ συνέχε-
ται μετὰ τῆς Διοικῆς ἡπειρωτικῆς εὐρώπης,
πρὸς Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀσριατικῶς καὶ Ἰονίου πελά-
γους, πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τοῦ Ἑ-
θιωνόντου καὶ τῆς προσηλίδος, καὶ Α. ὑπὸ τοῦ
Βορπόρου καὶ τοῦ Εὐξείνου ποταμοῦ. ἔχει
ὄχνημα τοιγώνου, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν βάσις εἶ-
ναι πρὸς Β, ἡ δὲ κορυφή πρὸς Ν. καὶ εὐτείνε-
ται ἐξ Α. πρὸς Δ. ἀπὸ τῶν ἐμβολῶν τοῦ Δουνα-
βως μέχρι τοῦ Τερχεσταίου κόλπου κατὰ
πλάτος, καὶ ἀπὸ τῆς Β. πλευρᾶς μέχρι τοῦ
Ταινάρου πρὸς Ν. κατὰ μήκος, κατέχουσα ἐ-
πιφανείαν 6,600 □ μιλίωτ.

Τὸ ἔδαφος τῆς Χερσονήσου εἶναι μᾶλλον
ὄρειον ἢ πεδινόν, διατεμνόμενον καθ' ὅσας
ταύς διευθύνσεις ὑπὸ ποταμῶν μικρῶν καὶ με-
γάλων ὁρέων, χρησιμωτάτων εἰς τὴν γεωργο-
νομίαν καὶ ἀφθονωτάτην παρεχόντων ἐν-
δείαν πρὸς καύσιν, οἰκοδομίαν καὶ ναυπη-
γίαν. Οὐκ ἦν ποταμός τις μετὰ τὴν ὁρέων καὶ

ἐν τοῖς παραλίοις ὑπάρχουσι ποταμοὶ μικροὶ
καὶ μεγάλοι καὶ ἑσφοροὶ πεδιάδες, ἀρδεύο-
μεναι ὑπὸ ποταμίων ποταμῶν, πολλὰ δὲ
ἐν μεσότητι αὐτῶν σχηματίζονται καρποφο-
ρώτατα πελοπόννησος καὶ τεργιόταται
ποταμῶν. Καὶ ἡ ποίοντος τῶν ἐσφορῶν εἶναι
διάφορος ἐν τῇ διαφόρῳ χώρας τῆς πελο-
νήσου, ἐνταχὺν μὲν μάλα πολλὰ καρποφόρον
(10-15), ἐνταχὺν δὲ ἧττον (5-10) καὶ οὐκ ὡ-
σα ἀνδρῶν.

Τὸ κλίμα τῆς πελονήσου παροισιᾶται
ποικιλίαν, ἔνεκα τῆς ὁποίας παρὰ γὰρ θαλά-
σσης πάντα σχεδὸν τὰ προϊόντα τῶν ζωνι-
ων ἢ ζωῶν, τὰ ἀποδύτως ἀναγκαῖα ἐν τῇ
ἐκείνῃ καὶ συντήρησιν τῶν κατοικούντων. Τούτων
τῶν μὲν εἶναι σπάνια καὶ πόρρωθεν, τῶν δὲ
ἐλάττω καὶ ἐν ἀσπίδι τῆς ἐκείνης κρᾶ-
σις. Οὐκ ὡς περιέχει πλούσια μεταλλεύματα. Ἡ
ὁποία οὖν κατὰ δύσχεϊν ἐν μέγα αὐτῆς
μέρος εἶναι ἐντελὲς παρημελημένα, παρὰ
γὰρ ἄφθορα φυτὰ καὶ τρέφει ποικίλα ἔσθια.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς συμποσοῦνται ἐν 18 ἐ-
κατομμύριοις καὶ εἶναι ἀ) κατὰ φυλὰς

=4=

οὗ ἐξ ἧς 1) οἱ Ῥωμαῖοι, 2) οἱ Ἑρβου, (Χρο-
αῖαι, Δαδμάται, Βόσριοι, Ἑρζεγοβίνιοι καὶ
Μαυροβούνιοι), 3) οἱ Βούλγαροι (Ταταρι-
κὴ καταγωγή), 4) οἱ Μουσουλμᾶνοι, 5)-
οἱ Ἀρμένιοι, 6) οἱ Ἰσραηλῖται, 7) οἱ Ἀθίγ-
γανοί, 8) οἱ Ἀλβανοί, 9) οἱ Βλάχοι καὶ
10) οἱ Ἕλληες. Οἱ τελευταῖοι ἀπόγονοι τῶν
ἀρχαίων Ἑλλήνων κατέχουσι τὴν πρώτην
θέσιν μετὰ τῶν Δοιῶν ἐθνῶν καὶ φύδων
τῆς Χερσονήσου κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνά-
ωθυϊν καὶ γενικὴν πρόσδον ἐν πάσαις τῶν
τέχνης καὶ ἐπιστήμας. Β') Κατὰ θρησκεί-
ματα 1) οἱ Χριστιανοὶ Ἀνατολικοὶ ἢ Ὀρθό-
δοξοι, 2) οἱ Δυτικοὶ ἢ καθολικοὶ, 3) οἱ Μα-
σοχημᾶνοι, 4) οἱ Ἰσραηλῖται.

Ἡ Ἑλληνικὴ Χερσόνησος κατὰ τὴν διά-
δοξιν καὶ ἀνάωθυϊν τοῦ πολιτισμοῦ ἐχρη-
σίμευσεν ὡς ὁσιώδους μεσότης μετὰ τῆς Δοι-
κῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Δυτικῆς Ἀσίας. Ἐν τῇ
ἀρχαιότητι Θράκη, Μακεδονία καὶ Ἡπει-
ρος ἐπὶ μακρὸν χρόνον διετέδουν ἐν βαρβά-

1) Εἰς τούτους προσθετοὶ καὶ ὀλίγοι ξένοι Εὐρωπαῖοι, οἱ-
τινες κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ μετερχόμενοι διάφορα ἐπαγγέλματα.

ρω κατασάσει, βραδύτερον ἐμπατισθεῖσαι ὑ-
 πό τῆς κυρίας Εὐλαίας, ἐν ἣ πᾶσα τέχνη καὶ ἐ-
 πιστήμη εἶχε προαχθῇ εἰς τὸ ὕψιστον βαθμὸν
 τῇ τελεσίῳ. Κατασπληνθῆσα ὑπὸ τῶν Ρωμαί-
 ων τῷ 148 π.Χρ. καὶ πομπορηθεῖσα κατὰ δια-
 φόρους ἐποχὰς ὑπὸ βαρβάρων ἐθνῶν μετὰ τὴν
 ἄλυσιν τοῦ Βυζαντίου περιήλθεν ἅπασα ἡ
 Χερσονήσος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Τούρων.
 Μόνη δὲ ἡ νοτιωτάτη ἀὐτῆς γῶρα, ἡ Εὐλαία με-
 τὰ ἑπταετεῖς ἐνδόλους καὶ αἵματηροὺς ἀγῶ-
 νας ἐπέτυχεν ὑποταχθῆναι τῇ ἐδευτερίᾳ τῇ,
 κηρυχθεῖσα ἀνεξάρτητον βασίλειον. Καὶ σή-
 μερον μετὰ τὸν Ῥωσσοτουρκικὸν πόλεμον διὰ
 τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἅπασα ἡ Χερσονή-
 σος ὑπέσθη σπουδαίας ἀλλοιωτικῆς μεταβολῆς.
 Διότι τὸ Μαυροβούνιον, εἰς ὃ προστέθη μέρος
 τῆς Ἑρζεγοβίνης πρὸς Β. καὶ μέρος τῆς ἀπὸ
 Ἀλβανίας πρὸς Ν., ἡ Σερβία, εἰς ἣν ἐπὶ πλείονι προ-
 σελήθη ἀπὸ Ν. εἰς μέρος τῆς Βουλγαρίας (τὸ Νίσι)
 καὶ ἡ Ρωμανία, εἰς ἣν ΝΑ. προσετέθη μέρος
 τῆς Βουλγαρίας, ἡ Δούρουτσα, ἀπὸ τῆς Βεσ-
 αραβίας παραχωρηθείσης τῇ Ῥωσσίᾳ, ἐ-
 κκρύχθησαν ἀνεξάρτητοι ὑπὸ τῆς. Ἡ Βουλ-

=6=

κυρία προήχθη εἰς ἡγεμονίαν φόρου ἐπὶ τῇ
 τῇ τῷ Σουβάνω. Ἡ θράκη διηρέθη εἰς ὡς
 ἰσόνομον Ἀνατολίαν ἢ Ρώμην θίαν καὶ τὴν
 Ν. θράκην. Ἡ Βοσνία καὶ ἡ Ἑρζεγοδίνα ἐτέ-
 θησαν ἐπὶ τῇ προσωρινῇ καὶ τῇ τῇ Αὐστρί-
 ας καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι προσορτήθη ἅπασα
 ἡ πρὸς Β. τῇ ὄθρυς μέχρι τῶν κοιλάδων τοῦ
 Ἡπειρωτικοῦ θαλάσσης (Καλαμά) καὶ τοῦ
 Θεσσαλικοῦ Πηνειοῦ (Σαλαμβριάς) χώρα
 τῇ Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας.

I

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

A'

Ἡ ΠΕΙΡΟΓΡΑΦΙΑ

I. ΟΡΕΟΓΡΑΦΙΑ.

α') ΟΡΚ. Τὰ ὄρη τῆς Εἰς. Χερσονήσου ἔχουσι
 δύο κυρίας διευθύνσεις, ἥτοι τὴν παρὰ τὴν τῶν
 πρὸς τῇ κυρίαν τῶν Ἀπεννίνων φοράν ἀπὸ ΒΔ.
 πρὸς ΝΑ., ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ὄρι διαφραγμα με-
 ταξὺ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
 καὶ τῇ ἀπὸ Δ. πρὸς Α. καὶ Ν., ἥτις ἀποτελεῖ

τό μεταξύ τῶν πρῶτον συστήματος καί τῶν Δυ-
τάθους μεσότοιχον. Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας
τῶν διευθύνσεων ἴσῃ ὀρεινῶν συστημάτων πω-
ριώδιστα ὅρη εἶναι τὰ ἐξῆς.

1) Βόρεια. α) Τά μικρὰ Καρπάθια, ἐν-
τεινόμενα ἐν ἰσθμῷ Β. π. Πευρᾶν ἕως Μοδῶναίης,
β) αἱ Τρανσυλβανικαὶ Ἄλπεις, αἱ ὅτις συνε-
χόμεναι μετὰ τῶν Καρπαθίων, διατέμνουσι
ἰσθμῷ Β. π. Πευρᾶν ἕως Βλαχίας.

2) Δυτικά. α) αἱ Δυναρικαὶ ἢ Δαλμα-
τιαὶ Ἄλπεις, διευθυνόμεναι ἐκ τοῦ ΒΔ. ἐς
τὸ ΝΔ. καί διατέμνουσαι τὴν Δαλματίαν, τὴν
Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίαν, τὴν Ερβίαν, τὸ
Μαυροβιύμιον, τὴν Ἀλβανίαν καὶ Ἑπύρον.
Ἡ εὐρὴν ὁρμίστις τούτων κορυφῇ ὑψοῦται εἰς 8,000
πόδας κατὰ τὴν ΒΑ. γωνίαν τοῦ Μαυροβυνίου
καὶ ὀνομάζεται Δορμίτωρ. — β) Ὁ Σκάρδος
(Σκάρ-δ'αχ) ἀνυψούμενος μεταξύ Πρισρένης καὶ
Σμοπίων καὶ ἐντεινόμενος ἐν Β. πρὸς Ν. με-
ταξὺ Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας. Ὑψὸς ἐνο-
μήνεται πρὸς τὸν ὑψόφου εἰς Ἀλβανίαν, Μα-
κεδονίαν καὶ Ἑπύρον. — γ) τὰ Κανδαυρία
ἐντεινόμενα ἐν ἰσθμῷ Ἀλβανίας. δ) τὰ Κεραύνια

(βουνά τῆς χειμάρας), υδάτος τοῦ Σιάρου, εὐτεινόμενος κατὰ μῆκος ἐν τῇ ΒΔ πλευρᾷ καὶ παραλίᾳ τῆς Ἡπείρου ἀπέναντι τῆς Κερυράς. — ε) ὁ Τόμαρος (Μισκέλι) τῆς Ἡπείρου ἀνυψούμενος ΒΔ. τῶν Ἰωαννίνων μεταδύ τῆς Παμβώδεος γέφυρας (τῶν Ἰωαννίνων) καὶ τοῦ Ἀράχθου (Ἄρτα) ὑποταμῶν παρὰ τὴν ἀρχαίαν Δωδώνην.

3) Νότια. — α) Ἐν τῇ στερεᾷ Ἑλλάδι. Ἡ Ὄθρυς (βουνά τῆς Γούρας) ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ Πίνδου ἔχων ὕψος 4,500 ποδ. καὶ ἀποτεζῶν πρὸς τῇ συνθήκῃ τοῦ Βερολίνου (1878) τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν. Ὁ ὄρος διεντυνέται ἐν Δ. πρὸς Α. μέχρι τῆς θαλάσσης, ὅπου χωρίζει τὸν Μαλιακὸν ἀπὸ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (τοῦ Βώδου) καὶ πρὸς Ν. συνέχεται μετὰ τοῦ Τυμβρισίδου. — Ἡ Οἶτη (Καταβόθρα), δεύτερος καὶ τοῦ Πίνδου καὶ τῆς Ὄθρυς παραρρήδης εὐτεινόμενος καὶ σχηματίζων τὰ περιώρυμα στερὰ τῶν Θερμοπυλῶν (Λεωνιδέας)⁽¹⁾. ἔχει ὕψος 7-7,600 ποδῶν. —

(1) Αἱ Θερμοπύλαι τὸ πάλαι εἶχον 60 βήματα πλάτος, σήμερον δὲ διὰ τῆς πλημμύρας ἐπλατύνθησαν εἰς 1800 περίπου βήματα.

Ἡ σειρά τοῦ Παρνασσοῦ (Λιάκουρας) ὑψο-
 μένου 8,000 πόδας, τοῦ Κόραυος (7,600 πόδ.)
 καὶ τοῦ Ταμφρηστοῦ (7,200 πόδ.). Ἀπὸ τῆς
 κορυφῆς αὐτῆς οὐκ εἶναι ΝΑ. εἰς
 τὴν Φωκίδα καὶ Βοιωτία, ἐνθα ἀνυψοῦ-
 ϑαι ὁ μουσοφιλοῦς Ἑλνίκων (5,600 πόδ.) καὶ
 ὁ Κιθαιρῶν (4,600 πόδ.), καὶ διαχωρίζει
 τὴν Βοιωτίαν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς. — Ἡ σειρά
 τοῦ Πάρνηθος (4,600 πόδ.), τῆς Πεντέλης
 (2,600 πόδ.), περιφύκει διὰ τὰ Πεννιά, μάρ-
 μαρα αὐτῆς, τοῦ Ὑμηττοῦ (3,300 πόδ.) τὸ
 ὁριζοῦν τὸ μέγεθος περικυκλῶν καὶ τοῦ Λαυ-
 ρίου γνωστοῦ διὰ τὰ ἐπὶ ἐσχατίων ἀνακαλυ-
 φθέντα μεταλλωχεύα ἀργυροῦχος, μόλυ-
 βος, ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ὄρους
 συνεχίζονται τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ διευθυνο-
 μένη ἀπὸ τοῦ ΒΔ εἰς τὸ ΝΑ. στρέφεται τελευ-
 τῆς ἐν τοῦ Α. πρὸς τὸ Δ. καὶ τελευτᾷ ἐν τῇ
 θαλάσσῃ.

Β) Ἐν Πελοποννήσῳ. Βόρεια· ἡ Κυλλήνη
 (Τύρια) ἀνυψομένη 7,500 πόδ. Μέρη ταύτης
 συνεχόμενα ἀποτελοῦσι τὰ Ἀσράτια καὶ
 τὴν Παναχαΐαν. — Δυτικὰ. ὁ Ἐρύμανθος

(7,000 ποδ'), τὸ Λύκαιον (4,500 ποδ'), ἡ Ἰθώμη, χαμηλότερα πάντα τῶν βορείων. — Κεντρικά καὶ νότια· τὸ Ταύγετον (βουνὸν τῆς Μάνης καὶ Πεπεσάφυτον), τὸ ὄρος ὁ Ἰερόν τῶν ὀρέων τῆς Πελοποννήσου, ὅπερ εὐτείνεται ἀπὸ τῆς Ἀργαδίας μέχρι τοῦ Ταυάρου καὶ ἀνυψοῦνται εἰς 7,000 ποδ'. — Ανατολικά. Τὸ Παρθένιον καὶ ὁ Πάργων, εὐτεινόμενα ἀπὸ Β. πρὸς Ν. μέχρι τοῦ ἀγρω Ἰηρίου Μαδέα καὶ μίαν εἰσοτείνοντα σειράν.

ς) Ἐν ταῖς Νήσοις. Ταῖς Ἰονίοις· ἡ Ἰσθμὸν ἐν Κερυνῶρα, ἡν διατέμνει εἰς Β. πρὸς Ν., ὁ Αἶμος ἐν τῇ Ν. πλευρᾷ τῆς Κεραθηνίας (3,500 ποδ'). — Τῇ Κρήνῃ· τὰ Λευκὰ ὄρη (8,100 ποδ'), ἡ Ἰδὴ (7,000 ποδ'). — Ταῖς Κυκλάδων· τὸ Δρίον ἐν Νάξῳ (3,200 ποδ'), ἡ Μάρπησσα ἐν Πάρῳ (2,500 ποδ'), περιέφημος διὰ τὰ θατομέτια τοῦ μαρμαρίου. — Ταῖς Σποράδων· ἡ Δίρφυς, τὸ Κανδήλιον καὶ ἡ Ὀχνη ἐν Εὐβοίᾳ.

4) Κεντρικά. α) Μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Θράκης· ὁ Αἶμος (τοῦρ. Βαγιάρικα)

συνέχεια τῶν Διατριβῶν Ἀγίων, διακρούμε-
τος εἰς τὸν μικρὸν καὶ Ἀνατολίαν συνε-
χόμετον μετὰ τὸν Σινομίον, καὶ μέγα ἢ Ἀν-
τιόχον Αἴμιον. Τὸ ὑψηλότερον αὐτοῦ μέρος εἶ-
ναι 7,000 ποδ.⁶¹⁾

β) Μεταξὺ Βουλγαρίας, Θράκης καὶ Μακε-
δονίας. Τὸ Σινόμιον (Βουλγ. Κούρματσια
καὶ Βίστοτσια πλάινα), συνεχόμετον με-
τὰ τὸν Ὄρβηλον καὶ τὴν Ρόδήτην.

γ) Μεταξὺ Θράκης καὶ Μακεδονίας. ἡ Ρο-
δοπη (Δεσποτοδόνη καὶ Δοσπάτ), ἀποσυνμέ-
νη ἐκ τῶν Σινομίου καὶ τοῦ Αἰμίου.

δ) Μεταξὺ Σερβίας καὶ Μακεδονίας. ὁ Ὄρ-
βηλος (Σερβ. Σπάτο) ἐκτὸς Α. τοῦ Σκάρδου,
ἐκπέμνων διαφόρους γράδας εἰς Σερβίαν
καὶ ἐκτὸς Ν. εἰς Μακεδονίαν.

ε) Ἐν Μακεδονίᾳ. ὁ μαρμαριδὴς Ἄθως (τὸ ἕλ-
θρος, ὁ ὁσπίος ἔχει ὕψος 6,500 ποδ. καὶ κατέρ-
χεται ὑπὸ 21 μοναστηρίων).

(1) Ὁ Αἴμος ἔχει 5 ὑπερβάσεις, ὧν ἡ μία φέρει ἀπὸ τῆς Σό-
φρας (Βουλγαρίας) πρὸς τὸ Τατάρ-σακάρ καὶ ἐκείθεν
εἰς Φλώριν, δύο ἄλλαι ἐν Τυρνάβαν εἰς Σέλιμνον καὶ
αἱ τελευταῖαι δύο ἀπὸ τῆς Σούμελας εἰς Ἀετάρ καὶ Ἀλπίον.

f) Μεταξύ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας.
Τὰ Καμβούνια (Βωβούτσα) ἐντεϊτόμεγα-
λὸν ποτὶ Πίνδον μέχρι τοῦ Ὀλύμπου. Ὁ Ὀλυμ-
πος, ἐντεϊτόμετος καθ' ὅλην τὴν παραλίαν
τῶν θερμαίων καὶ κούρων (τῆς Θ/ρίνης). Ἡ ἐ-
μφηλοτάτη ἀντὶς κορυφή ἔχει 10,000 ποδῶν
καὶ καλεῖται Ἀγ. Ἡλιάς. Τοῦτον ἡ ὥραία καὶ
χρυσή ἐλληνικὴ βασιλεία Βουβούλον ἐν τῇ
ἀρχαιοπόλει ἐκδόμησε καὶ τοσοῦτον περιέ-
βαλε μυστηριώδη πέδιλον, στήσασα ἐπὶ τῶν
ὑπερτεφῶν κορυφῶν τοῦ "πολυδειράτος" ὄρει
τῇ κατοικίᾳ τῶν ἀθανάτων θεῶν.

g) Ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἡ ὕψος (ὁ Κίσσαβος) ἐν-
τεινομένη εἰς τὴν παραλίαν τῆς Θεσσαλίας
πρὸ Ν. τοῦ Ὀλύμπου, ἀνέναντι τῶν ὁσίου
βαίνεσαι προβάλλουσα σοβαρῶς ὅπως ἐρί-
σῃ τὴν ὑπεροχὴν, καὶ ἀφ' οὗ χωρίζεται διὰ
τῆς περιωπύμου κοιτάδος τῶν τεμπῶν. Ἐ-
χει δὲ ὕψος 6,000 ποδ. Τὸ Πήλιον πρὸ Ν. τῆς
ὕψους μετὰ τῇ Βοιβηίδος λίμνης (Κάλας)
καὶ τοῦ παχαστηριῶν κούρου (5,800 ποδ.).

h) Μεταξύ Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας. Ἡ (ὁ)
Πίνδος (Βουρά τοῦ Μετσόρου), τῆς ὁποίας τὸ

ὑψηλότερον ὄρος ὁ Πίνδος, ἔχει ὕψος 6,500 ποδ.
 Κλάδος αὐτῆς εἶναι καὶ ὁ Τσουκέρμα, ὄρος
 περὶ μετὰ τῶν ποταμῶν Ἀράχθου καὶ
 Ἰνάρχου. Εἶναι δὲ ὁ Πίνδος συνέχεια τῶν Δινα-
 ρικῶν Ἀλπεων.

β) ΠΕΔΙΑΔΕΣ καὶ ΚΟΙΛΑΔΕΣ.

1. Αἱ Ῥωμανικαί. Τὰς εὐτεταμέντας περὶ Ἀόδας
 τῆς Χερσονήσου κατέχει ὁ πάλαι Δούναβις, ἢ ὡς
 ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαβία. Εὐ τὰς μικρο-
 τέρας δὲ Ἀόρου ἄξιαι εἶναι αἰετῆς.

2. Αἱ Βουλγαρικαί. Ἡ τῆς Σούβας, τοῦ Σα-
 μασιόβου, τῆς Σοφίας κ.λπ., ἀρδενόμεναι ὑπὸ
 τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

3. Ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ῥωμανίᾳ ἢ Θράκῃ. Αἱ
 μετὰ τὸν Σελήμντον, Τσμπολνους καὶ Ἀρμάνου-
 κόλνους, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς Σίπρινας καὶ Κεδαίτης
 μέχρι τῶν περὶ τῶν τοῦ Σελήμντον καὶ τῶν
 Τσούτσα πταμῶν, περικυκλωμένη ὑπὸ ῥοδῶ-
 νων, οἷον οἱ καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ ἡ ἑρμούδα ἐπὶ τῇ
 γῇ τῶν ῥοδωσταχμάτων κ.λπ.

4. Αἱ μετὰ τὸν Αἶμον καὶ Ῥοδόπη. Αἱ Μα-
 κεδονικαί. Ἡ μετὰ τὸν Στρυμονεῖον ποταμὸν θέρ-
 (Γεωγραφ. Τευχ. Δ΄.) 2)

14= αἰνῶν τοῦ Θεοῦ, ἡ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς Πρά-
μας καὶ τῶν Λεργίων. Ἡ μετὰ δὲ Θεοφάνεια καὶ
Πέδησις, Ἡ μετὰ δὲ τῆς Κατορίας καὶ τοῦ Ἀγ-
απηνος, Ἡ τῶν Βιτορίων. Ἡ τῶν Σκοπίων καὶ

5. Ἐν Σερβία. Ἀυτὴ διατεταραμένη χώρα
 καὶ ὅθεν ὑπὸ σείρας ὁρέων ἔχει ἐπισημοτάτην καὶ
 ἱστορικὴν πεδιάδα τοῦ Κοσσυφοπέδιον. Ἐν αὐτῇ
 ἐκείνῳ βούλῳ ἐπὶ τῇ ἡγεμονίᾳ τοῦ Μαζάρου ἱρε-
 βεδιάροβιτς συστηρομένη αἰματηρά μάχη με-
 τὰ τὸν Ἰὺν Τούρκων, ὁδηγουμένων ὑπὸ Μουράτ
 τοῦ Β', καὶ τῶν Σέρβων (13 Ἰουνίου 1389), καὶ
 ἢ οἱ δεύτεροι ἀπώλεσαν τὴν αὐτοκρατορίαν.

6. Ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ. Ἡ τοῦ Νά-

γ. Ἐν Ἀλβανία. Ἡ τῇ Κορυτσᾶς, τῶν Βερα-
τίου, τῇ Αὐδῶτος, τῶν Δυρράχιον, τῇ Σιό-
δρας κτλ.

8. Ἐν ἡπείρῳ. Ἡ τῇ Κορίνθους τῶν Ἰωαν-
νῶν κτλ.

9. Ἐν Θεσσαλίᾳ. Τὰ περιώπια Τέμπης.
ἔνδ' ἐμέτ' κῆνος εἶναι λυγρῶς, τό σέ' πλάτος

10. Ἐν Ἑλλάδι. α) Κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα· ἡ Λαμιακή, ἡ Ανατολική, ἡ Ναυ-
 πακτική, ἡ Αἰτωλική, ἡ Λεσβιακή, ἡ Μα-
 ραθωνική, ἡ Πλαταική, ἡ Θηβαϊκή καὶ ἡ
 Ἀττικὴ. — β) Κατὰ τὴν Πελοπόννησον· ἡ Ἀρ-
 γολική, ἡ Κορινθιακή, ἡ τοῦ Αἰγίου, ἡ τοῦ Ἡ-
 δισοῦ, ἡ τοῦ Αἰόλου, ἡ τοῦ Ὀρχομενοῦ, ἡ τοῦ
 Μαρτυρίας, ἡ τοῦ Τεγέας, ἡ τοῦ Μεγαλοπι-
 δεως, ἡ Μεσσηνιακή, ἡ Λακωνική.

γ) ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΙ ΚΑὶ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ.

1. Ἐν Θράκῃ. Ἡ Θρακική Χερσόνησος, σχη-
 ματίζουσα τὰ ἑξῆς δύο ἀκρωτήρια. α) Ἐν τῇ
 Νότιον καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐφρά-
 τῆος τὸ Σετιδ-Μπαχάρ. — β) τὸ Σαρπηδό-
 ριον (Ἰγγίμα) ἀπέναντι τῇ Ἰμβρου.

2. Ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ Χαλκιδική, ὑποδιαι-
 ρουμένη ἐν τρεῖς μικροῖς ἡμίτοις α) τὴν τοῦ
 Ἀθω[ν]ος ἢ Αἰτῆς (ἁγ. Ὄρους) ἡ τοῦ Ἰωάννου
 ἡ τοῦ Ἀκρωτηρίου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν τῇ
 Ἀ. Ἀἰτῇ καὶ τῷ Νυμφαίῳ (ἁγ. Γεωργίου πρὸς
 Ν.). β) τὴν τοῦ Σισωνίας (ἁγ. Γεωργίου) ἡ τοῦ
 Ν. γ) τὴν τοῦ Σισωνίας (ἁγ. Γεωργίου) ἡ τοῦ
 Ν.

τά τῇ ΝΑ αὔραν τὸ ἀκρωτήριο τὴν Δέρριν
(τὸ Δρεπάνι). c) τὴν τῆς Παθλίνης (Κασ-
σάνδρας), σχηματίζουσαν τὸ ἀκρωτήριο
(Κανασ, ραῖον (Παθηούρι) ἐν τῇ ΝΑ αὔρᾳ,
τὸ Ποσόριον ἐν τῇ Δ. αὔρᾳ, καὶ τὸ Αἰνῶριον
κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ θάλασσης τῆς Θ/ρίκης.

3) Ἐν Θεσσαλίᾳ. Κατὰ τὴν ΝΑ πλευρὰν
αὐτῆς εἰς σχῆμα ἡμικυκλίον, ἡ τῆς Μαγνησίας,
ἔχουσα τὸ ἀκρωτήριο τὴν Σηπτιάδα (Ἄχ.
τὸ ἄργιον);

a) Ἐν Καίρῳ. Ἡ τῶν Κεραιῶν μὲν τὸ ἄ-
κρον τῆς Αἰονοπεραινέου (Γλώσσα), ἐπικύρ-
οντος τῆς τανύχρηστον. Ἡ τῶν Ποσειδίου
καὶ ἡ τοῦ Θυάμιδος (Μακερυόρον) ἀπέ-
κλινε τῆς Κεραιώνας. Ἡ τῶν Αἰλίου (Πούν-
της) κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Αἰνῶριον
κρίνου (τῆς Πρεβέτης).

5) Ἐν Ἑλλάδι σχηματίζονται δύο μεγάλα
περσόνιστοι, ἡ τοῖς

a) ἡ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, αὐτεθούσης
μείων μόνην τὴν τῆς Ἀθηνῶν. Αὕτη σχηματίζο-
ντα ἐξ ἑῶν ἀκρωτήρια ἐν Ἀττικῇ κατὰ τὴν Δ.
πλευρὰν τοῦ Ἄρατον (Καδόγραν καὶ Πανῶν)

κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ κώδικου τῶν Πατρῶν (Κορινθ.
κα. 1 π.). τὸ Ρίον (κώδικον τῆς Ρώμης) εἰς τὰ
ἐνδότερα τοῦ Κορινθιακοῦ κώδικου. Ἀπέναντι
τῆς Αἰγίνης ἐν Τωσῆρα. Ἐν τῇ Ν ἄνω τὸ
Σούριον περιφῆμου νολε διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τοῦ
τῆς Σουπιάδος Ἀθηνᾶς, τὸ ὅπσιον ἐρέτω
εἰς καὶ τὴν σὺν τῇ. — Ἐν τῇ νήσῳ εὐδοία.
κατὰ τὴν νοτιοῦ τῆς αὐτῆς ἄνω τὴν Γ ε-
ρασιλὸν (Μαντήλι) κατὰ τὴν ΝΑ ἄνω
τὴν Καφηρέα (κάθου' ὄρο) καὶ ἐν τῇ ΒΑ τὸ ἄ-
τεμίστιον.

β) Ἡ τῆς Πελοποννήσου, ἀσπληγδοσύτη
ἄλλας, μικροτέρας τῆς εἰς τὴν Μεσσηνια-
κὴν μέτ' αὐρωτ. Ἀπέναντι κατὰ τὴν νοτιο-
τῆς ἄνω τῆς Μεσσηνίας, τὸ Κορυφά-
σιον (Παλαιὸ Ἀβαρῖνο), τὸ ἰχθυὸν (Κατά-
κωτον), τὸ Κελωνάλαν (Γλαρέντσον) τῆς
Ἡλίδος, τὸ Ἀντιρρῖον (κώδικον τῆς Μωρηᾶς)
ἀπέναντι τοῦ Ρίου. — τὴν τῆς Μάνης (τοῦ Ται-
γέλου) μέτ' αὐρωτῆρ. Παύταρον (Ματα-
σῶν), τὸ ὅπσιον ἀσπληγδὲ τὸ νοτιοῦ τῆς
ἀνω τῆς Ἐλαιοῦ τῆς Πελοποννήσου.

τῇ Εδρώπῃ ὁ δὲ τῇ. -- Τῇ Λακωνικῇ μέ ὁ
 Ἑρως. Μαχέαν κατὰ τὴν ΝΑ αἶψαν. --
 Τῇ Ἀργολικῇ μέ ὁ αἶψαν. Σπύλαιον (Σπύ-
 λαι) κατὰ τὴν ΝΑ αἶψαν.

δ) ΙΣΘΜΟΙ.

Ἰσθμὸς λέγεται στενὸν μέρος γῆρας, ὡς ὅ-
 ωδον ἐνδύει δύο στερεὰς καὶ χωρίζει δύο
 θαλάσσας. Καὶ ἄπαντες δὲ τῇ ἐγγ. Χερ-
 σόνησον ἐπὶ καὶ μόνος εὐάγχι, ὅ ὃ Κο-
 ρίνθου, ὅτε, συνάγει τὴν Ἀργεὶον εἰς τὴν
 θα μετὰ τῇ Πελοποννήσου καὶ χωρίζει τὴν
 Κορινθίαν ἀπὸ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἑ-
 ρωικῆς 40 σταδίων, ἥτοι 1/2 ὥρας. Τὸν Ἰσθμὸν
 ὡς ὅτε εἶναι ἀνεξεργάστησαν καὶ διορύξαν-
 τε ὡς ὅτε ὁ περὶ ὅσοντος, ἀνεκέρους.
 ποιομένη, ὅ ὅτος Κρίσας, ὅ Κρηγε-
 ῖας, ὅ Νέρι καὶ Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος, ἀργαῖον
 τὴν ἀπέλυσαν.

Α. ΕΝ Τῇ ΙΟΝ. ΠΕΛΑΓ.	Β. ΕΝ Τῇ ΑΙΓΑΙ. ΠΕΛΑΓ.	Γ. ΕΝ Τῇ ΠΡΟΠΟΝΤΙΑΙ.
Αἱ Ἰόνιοι	Ι ἡ κρήνη	II Αἱ κυκλάδες.
1. ἡ Κέρκυρα.	1. ἡ Κλέως.	15. ἡ Ἀνάφη.
2. οἱ Παξοί.	2. ἡ Νύμφος.	16. ἡ Ἀρσινόα.
3. ἡ Λευκάς.	3. ἡ Στεφάνος.	17. ἡ Ἀνδρος.
4. ἡ Ἰθάκη.	4. ἡ Σίφνος.	18. ἡ Τήνος.
5. ἡ Κεφαλληνία.	5. ἡ Μύκονος.	19. ἡ Μύκονος.
6. ἡ Ζακύνθος.	20. ἡ Νάξος.	20. ἡ Νάξος.
7. ἡ Κόθηρα.	21. ἡ Πάρος.	21. ἡ Πάρος.
	22. ἡ Φολέγανδρος.	22. ἡ Φολέγανδρος.
	23. ἡ Σίφνος.	23. ἡ Σίφνος.
	24. ἡ Θήρα.	24. ἡ Σπέρτα.
	25. ἡ Τήνος.	25. ἡ Ἰθάκη.
	26. ἡ Σύρος.	26. ὁ Πόρος.
	27. ἡ Δήλος.	27. ἡ Αἰγίνα.
	28. ἡ Ἰός.	28. ἡ Σαλαμίς.
Αἱ Ἀιγαῖοι	II Αἱ Σποράδες.	III Αἱ Πρωγονόνητοι
14. ἡ Χίος.	α) Ἀντικαί.	14. ἡ Χίος.
15. ἡ Σάμος.	1. ἡ Εἰβοία.	15. ἡ Σάμος.
16. ἡ Ψαρία.	2. ἡ Σκύρος.	16. ἡ Ψαρία.
17. ἡ Κορσός.	3. ἡ Σκεπτός.	17. ἡ Κορσός.
18. ἡ Πάρος.	4. ἡ Σκιάθους.	18. ἡ Πάρος.
19. ἡ Τάφρος.	5. ἡ Ἰκός.	19. ἡ Τάφρος.
20. ἡ Λέρος.	6. ἡ Εὐώνυμος.	20. ἡ Λέρος.
21. ἡ Κάλυμνος.	B) Βορέια.	21. ἡ Κάλυμνος.
22. ἡ Κίως.	7. ἡ Ἀλόννησος.	22. ἡ Κίως.
23. ἡ Νέσος.	8. ἡ Ἀθήνη.	23. ἡ Νέσος.
24. ἡ Τήλος.	9. ἡ Θάσος.	24. ἡ Τήλος.
25. ἡ Σύμη.	10. ἡ Ἰμβρος.	25. ἡ Σύμη.
26. ἡ Ρόδος.	11. ἡ Σαμοθράκη.	26. ἡ Ρόδος.
27. ἡ Κάρυστος.	γ) Ἀνατολικά.	27. ἡ Κάρυστος.
28. ἡ Κασσός.	12. ἡ Τένεδος.	28. ἡ Κασσός.
29. ἡ Κύνηρος.	13. ἡ Λέσθος.	29. ἡ Κύνηρος.

II. ΥΔΡΟΓΡΑΦΙΑ.

Α. ΠΟΤΑΜΟΙ.

α) Ἐν Ρωμανία. Πάντες οἱ ποταμοὶ τῆς χώρας
 λαμβάνει πηγὰς αὐτοὺς ἐν Ἀσπίδι ἀπὸ τῶν ΒΔ, κυρίως
 παραδρίου καὶ τῶν μετ' αὐτῶν ἐπὶ Ν. συνεχόμε-
 νων Τραπεζουθβαντικῶν ὄρεων, οἵτινες καὶ αὐ-
 τοὶ ἐκτείνονται ἐπὶ Ν. μετὰ τοῦ Αἰῆλου διὰ τῶν ΒΔ
 αὐτοῦ πελάγους (ἐξ ὁρίων Πλάτωνα Βουρτζ.), καὶ
 πάντες ἐμβαδύνουσιν ἐν τῷ Δουνάβιν. εἶναι δὲ
 οἱ ἑξῆς: 1) Προῦτος (ἀρχ. Τέρασσος), ὅστις χω-
 ρίζει τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τῆς Ρωστικῆς Βεσσα-
 ραβίας ἐμβαδύνει μετὰ τὸ Ταραγοσίον καὶ Ρέ-
 νης, ὁ ὅρος αὐτοῦ ἡνωθὶς πρὸς τὸν ἐντείνεσθαι
 ἐν 411 χιλιοσμοῖς. 2) ὁ Σερέτης. (ἀρχ. Ἀρσινόης), ὅ-
 στος ἀποτελεῖ τὰ ὅρια τῆς Βυλαρίας καὶ Μακεδονί-
 ας καὶ ἐμβαδύνει ἐπὶ Ν. τοῦ Ταραγοσίου παραλα-
 βάνων ὁδὸν ἐπὶ Δ. τοῦ Βουτζίον. ὁ ὅρος αὐτοῦ
 ἐκτείνεται ἐν 333 χιλιοσμοῖς. 3) ὁ Ταλομίτσας
 ἐμβαδύνει ἀπέναντι τῆς ἐν Δοδροντάς λιμένος.
 4) ὁ Ἀρτίς ὅστις ἐμβαδύνει πρὸς τὴν ὁδοῦ τῆς
 παραλαβάναν ὁδὸν πρὸς Δ. τοῦ Δουμποδί-
 τος ὅστις ἐκτείνεται διὰ τοῦ Βουμουρεσίου

5) ὁ Ἀλούτας (ἀρχ. Ὀλτις), διαίρων τὴν Βα-
χίαν εἰς δύο ἄνεσα μέρη, αὐτὸ μὲν μικρότερον
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κείμενον ὀνομάζεσθαι Μικρά Βα-
χία, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλειότερον, λέγεσθαι
Μεγάλην Βαχίαν, καὶ ἐνθάδων μεταξὺ το-
πιάς καὶ Τουρνι-μαχουελίου. ὁ ῥόος αὐτοῦ
ἐκτείνειται εἰς 370 χλμ.

β) Μεταξὺ Ρωμανίας, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας.
ὁ Δούναβις (ἀρχ. Τιστροί) καταρρέει β' τάξεως καὶ
ὁ μέγιστος τῆς Χερσονήσου ἔχων ῥοὴν πρὸς τὸν
δουναυχὸν 930 χιλίων. ὁ ποταμὸς οὗτος, ἀναίτων
ἐν αὐτῷ μεταξὺ Ἑλβετίας καὶ Βαυαρίας ἔχει
καὶ διερχόμενος τὴν Ἑλβετίαν αὐτὸν χέουσι
Σούβων, τὴν Αὐστρίαν καὶ οὐγγαρίαν, τὴν Σλ-
βίαν, τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρωμανίαν. ἐν-
δύει δὲ 3 ποταμοὶ (Δέξτα) εἰς τὸν αὐτὸν πο-
ταμὸν παρὰ τὸν Σούβιναν.

γ) Ἐν Βουλγαρίᾳ. Καὶ οὗτος παρὰ τὴν εἰσα-
γομένην εἰς τὸν Δούναβιν. 1) οἱ ἐν τῷ Αἵμου πη-
γαῖοντες. α) ὁ ῥοὸς ὁ Ανατολικὸς διαίρει-
μενος εἰς Δευκόν καὶ Ἀνατολικόν καὶ Μέλι-
τα καὶ Βουλκόν, ἐνθάδων παρὰ ὁ Ροιστό-

μον. δ) ὁ Ἰάτρος. (ἀρχ. Ἄλφονς) πηγάζων ἐν
 τῷ ὑπορείῳ τῆς ἐπὶ τῷ Ἀίμον διόδου τῆς Σίπυ
 καὶ ἐκέρχόμενος παρὰ τὸ Ἰάτρον καὶ τὸν Τύ
 ρατον ἐμβαίνει εἰς Α. τῆς Λισδόβης. γ) ὁ Ὀσμὰς
 (ἀρχ. Ἀνδσαυός) ἐμβαίνει ἀπὲν ἐπὶ τῷ στομα
 τῷ Ρωμανικῶν Ἀλφούτα. δ) ὁ Βίδος (ἀρχ. Ἀποτά
 νης καὶ Ἰλίας) ἐκέρχόμενος τῇ Βουδγαρίαν
 ἐμβαίνει παρὰ τῇ Νικηφόρου Διτ. Πιτὴν τοῖον ἐ
 ραι καὶ ὁ Κόμπεσιος (ἀρχ. Πάνυος), ἐμβα
 νει εἰς τὸν Ὀφεινον πρὸς Ν. τῆς Βάρνης. — 2)
 οἱ ἐν τῷ Συομίῳ πηγάζοντες. α) ὁ Ἰουερ
 (ἀρχ. Ὀσμῆς), δόση συνίσταται ἐν τῷ Νευκῶν
 Μετάνος Ιουέρος καὶ διατρέχων τῇ Βου
 γαρίαν ἐν Ν. πρὸς Β. ἐμβαίνει μετὰ τὸν Ρα
 χόβη καὶ Νικηφόρου Διτ. β) ὁ Δουτινός. Διτ
 (ἀρχ. Ἀλφός), ὅστις ἀρδεύει τῇ Βουδγαρίαν
 ἐμβαίνει παρὰ τῇ ὁμῶν γμον
 ὡς Διτ.

δ) Ἐν Θράκῃ. 1) ὁ Ἐργίνης ἢ Ἀγριάνης π
 γάζων ἐν τῷ ὁ. ὑπὸ τῶν τῆς ὀργῆς σειράς,
 ἣς κατέρχεται ἐν τῷ Α. ἢ Μικροῦ Αἰῶνος
 κατὰ τῇ Α. παραδίαν τῆς Θράκης παραγί
 νει πρὸς τὸν Ὀφεινον Πόντον καὶ ἐμβαίνει

μετά τῷ Ἑβρου παρὰ τὸ Ἑρετίν. 2) ὁ Τούν-
τας, πηγάζων ἐκ τῶν Ἀγίων καὶ συμβάλλων
μετὰ τῷ Ἑβρου παρὰ τὴν Ἀρσανούσιον. 3) ὁ
Ἑβρος (κ. Χαρίτ.), ὁ ποταμὸς οὗτος πρὸς τὴν
ἐκ τῶν ποταμῶν τῆς Θράκης, πηγάζων ἐκ τοῦ Σα-
μίου καὶ διερχόμενος παρὰ τὴν Φιλιπποῦσαν
Ἀρδρούσαν ἐμβαίνει εἰς τὸ Θρακικὸν πέλαγος
διηρημένον ἐν οὐδὲ θρακίονα: εἶναι δὲ ἐν ἐν-
τασιν 400 περίπου χλμ. πλάτος. 4) ὁ Ἀρδός,
ὅστις πηγάζων ἐκ τῆς Ρόδου συμβάλλει καὶ
ἐν τῷ μετὰ τῷ Ἑβρου καὶ Τούντασι πρὸς τὴν
Ἀρσανούσιον.

ε) Ἐν Μακεδονίᾳ. 1) ὁ ποταμὸς οὗτος πηγάζων
ἐκ τῆς Νέστοις (Πορ. Καρασσός), ὅστις διέρ-
χεται τὰ ὅρια τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας παρα-
γίγνεται ἐκ τῆς Ρόδου καὶ αὐτὸς Δ. αὐτοῦ. ὁ
ποταμὸς εἶναι 60-65 χλμ. 2) ὁ Στρυμὼν
(Βαλ. Στρώμα), ὅστις εἶναι ὁ μέγιστος τῆς Μα-
κεδονίας ποταμὸς μετὰ τὸν ἄλλον διατρέ-
χων 78-80 χλμ. ὅπου διερχόμενος
παραγίγνεται τὸς Νέστον καὶ πρὸς Δ. αὐτοῦ τὴν
πεδιάδα τοῦ Πάσδεμερίου, Μελενίκου καὶ
Σερβίου εἰσέρχεται ἐν τῇ Κερκινίτσα λίμνῃ.

= 24 =

Από Γαύλης μέχρι Γαῦ ἐνδοθῶν αὐτοῦ ἦτο ἀγχο-
 γε αἰωνίῳ, διότι ὁ Μεγ. Ἀλέξανδρος (336 π.Χρ.) ἐν-
 σπράδων κατὰ τῆς Ἀσίας εἶχε λόγόν σλόθου αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ Πύρρῃ Γαύλῃ, ἐξ ἧς ἀσπλείους οὐκ ἔν
 ὑποταμοῦ ἀπῆλθεν εἰς Ἀσίαν. Ἀμφότεροι οὖν
 ὑποταμοὶ οὗτοι ἐνβάλλοντες τὸ θρακικόν πελά-
 γος. — 2) ἐν τοῦ Σιζάρου. ὁ Ἀΐσις (κ. Βαρσάν-
 ρης), ὁ μέγιστος καὶ κάλλιστος ποταμὸς τῶν
 ὑποταμῶν τῆς Μακεδονίας, ποτὶς διέρχεται
 τὸν Μακεδονίαν διαπορεύς ἀπὸ τοῦ ΒΔ. καὶ
 εἰς ΝΑ. διατρέχων διὰ Πειρῶν δρόμον. Διέρχεται
 δὲ κατὰ τὸν ποταμὸν αὐτοῦ τῆς ἐξ ὑποταμοῦ α) τὸ
 Ἐριχθῶνα (Βγγ. Τσάρνα) ποτὶς πηγάζων ἐν Γαῦ
 Δ. κατὰ τὸν Λυάριον ποταμὸν τὸν κρῖτος ποταμὸν αἰ
 διαρρέει καὶ περὶ τὰς τῆς κώμης Γαύλης, τὸν
 Περδελί καὶ τὸν Βιλωδίαν (Μοναστήρ) εἰσοσάγ
 διέρχεται τὸν Ἀΐσιον πρὸς Ν. τῶν Βερεσσῶν μετὰ τοῦ
 περὶ τὸν δρόμον. β) τὸν ποταμὸν (Τουρ. Καρα-
 σμάν), ποτὶς πηγάζων ἐν τῇ καὶ Β τῇ Πύρρῃ
 τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν γραμμῇ τὸν Νίτσο καὶ
 διαρρέει τὸν ποταμὸν τῆς Παντοσσῶν
 ἐκτείνει μετὰ τὸν Ἀΐσιον καὶ ποταμὸν ἐνδο-

Πάντων αὐτῶν. Ἡ το δὲ ἀρχὴ καὶ ὁ δὸς ἡνωτοί, κα-
 θολῶς τῇ Διέκτι τῆς ἀρχαίας κωδικοῦσης,
 τοῦ Μακεδονικοῦ κράτους Διέκτι τοῦ θερ-
 μαϊκοῦ κώδικος. — 3) Ἐν τοῦ Βοΐου (Γραμμοῦ),
 κράτους τοῦ Σκαρδίου. ὁ Αδριατικῶν (Σουρ-
 νι-τέ-καρσού-τρελό-Μανρονέρι καὶ Βγγ.
 Βίστριτσα), ὁ δὸς ἀρχαίων ἐν τῇ Α. κωδικοῦ
 τοῦ Βοΐου καὶ διερχόμενος ἐν ΒΔ ἀπὸ ΝΑ. τῆς
 μεσολάσας τῇ Κασορίας, δυνὸς δὲ χέλιον τοῦ ὕδα-
 τος τῆς Διέκτι τῆς Κασορίας, καὶ Ἀνατολικῶν,
 ἀρχαίων καὶ τῆς Βερροίας καὶ παρα-
 λαμβάνει κατὰ τὸν ῥότον αὐτοῦ, δὴ τὸ ἀρχαίον
 ἐναχθὲν ὑπερβαίνει καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ,
 μεσολάσας παραποτάμιον ἐν τῇ Ἀδριατικῇ τῇ τοῦ θερ-
 μαϊκοῦ κώδικος.

5) Ἐν Σερβίᾳ. 1) Πηγῶν ἐν τῇ κωδικοῦ
 τοῦ Αἰμοῦ. ὁ Τιμόν (Τίμαχος), ὁ δὸς σποδαί-
 μενη ἐν τῇ κωδικοῦ ἀρχαίων ἐν τῇ Σερβίᾳ
 Πλατίνας (τοῦ Αἰμοῦ) καὶ διαρρέχων τὸν Α.
 Σερβικὰ μετόρια ἐν Ν. ἀπὸ Β. ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
 Α. τῇ Σερβικῇ Νεγοτίνῃ καὶ τῇ Α. μετό-
 ρια τῇ Βουλγαρίας. — 2) Πηγῶν ἐν τοῦ Σερβί-
 κος. ὁ Μοράνας (Μάρκος), ὁ δὸς ἀρχαίων ἐν

τὸν Καρα-δάρ (τὸν Δανάδου) καὶ τὰ ἑξῆς
 τὴν Σερβίαν ἐν Ν. καὶ Β. ἐκβάλλει ἐξ Α καὶ
 Σερβικῆς Σεμενδρίας εἶναι δὲ ὁ μέγιστος με-
 τὰ τὸν Σάσαν παρανόμιος τοῦ Δονάβεως. Ἐξ
 τοῦτον εἰσβάλλει α) ἐξ Β. τοῦ Κρούσεβας ὁ ἴ-
 γρος Μοράβας, ὁστις πρὸς διαστολὴν τοῦ τοῦ κα-
 τὰ μὲν τὸν Βουχαρεῖον διαμαρτυρεῖται Σερβικῶς,
 πηγάζει ἐν τῷ Σερβικῶν δρέων, ἐντὺ σήμερον
 ἀμφότεροι σὺν ταῖς οὐλα διαρρέουσι τὴν
 Σερβίαν, προσαρτηθεῖσιν, καὶ εἰς μερὸς
 Βουχαρεῖαν χώρας αἰσθάνου. β) Ἐξ δὲ τοῦ
 δελφίνου τοῦτον εἰσβάλλει παρὰ τὸν Καραϊν-
 βας ὁ ἴσθμὸς πηγάζει ἐκ τῶν Λαύρων.
 γ) Πηγάζει ἐκ τῶν Αἰναριῶν Ἀλπεων· ὁ Λαύ-
 ρας (Λαῦρ), ὁ μέγιστος μετὰ τοῦ Δονάβεως πο-
 τὰς ἐκ τῶν Ἀλπεων, ὁστις πηγάζει ἐν τῷ
 δρέων καὶ Βοσνίαν διέρκειται ὁδὸν τὸ Βα-
 νῆ μέσος παρὰ τὸ Βα καὶ τὴν Σερβίαν, δεχόμε-
 νος δὲ τὸν Βόσαν, τὸν Αἰθαρινὸν Ἀρῖνον καὶ
 ἄλλων παρανόμιων εἰσβάλλει παρὰ τὸν Βε-
 ζιγρὰδον. Πάντες δὲ οὗτοι συμβάλλουσι
 μετὰ τὸν Δονάβεα.

5). Εν Βοσνία καὶ Ἑρζεγοβίνη. 1) πηγὰς ἐν
 ἐν τῶν Διναρινῶν Ἀλπεων. α) ὁ ὠρομνημο-
 ρευθὺς Σάνας. β) ὁ Ναρέντας (Νάρων), μέγας
 καὶ κρῶν ὡς ἱερὸς, ὅθεν διερχόμενος τὴν Ἑρ-
 ζεγοβίαν ἐκβάλλει ἐν τῇ Ἀσριακῇ ἐκβολῇ.
 πρὸς τὴν ἰούαν εἶναι ὁ Βόστας, ὁ Θύρβας καὶ ἄλλοι.
 2) Ἐν Ἀλβανίᾳ. 1) πηγὰς ἐν τῶν Ν. καὶ δὴν
 τοῦ Λυάρδου: ὁ Ἀρῖνος ἢ Δείραν ὁ Μείδας, ὁ μέ-
 γιστος τῶν ὡς ἱερῶν τῇ Ἀλβανίᾳ, ὅθεν πηγὰ-
 ς ἐν τῇ ὑπερείᾳ τῇ Περίνας (τοῦ Λυάρδου)
 ἐκ Ν. τῇ Δίμνῃ τῇ Ὀχρίδος (ἀρχ. Ochrida)
 κρησιὸν τῇ Μονῇ τοῦ ὁσίου Ναούμ. Ἐν τούτῳ
 δὲ διέρχεται τὴν Δίμνην καὶ ἐν τῇ Β. διατῇ
 ὑποδέρχεται Στρούγας ἐφερχόμενος ἐνδύλαι με-
 γὰς τῶν ἐν Β. κατερχομένων ὁμοειδέος Ἀρί-
 ρου, ὅθεν πηγὰς ἐν τῶν Β. καὶ δὴν τοῦ Λυάρ-
 δου (τοῦ Βερτίσιου καὶ Μπαρῶ-δαν) ἐκ
 διασπορῇ κατῆται λευκὰ καὶ ἐκβάλλει σπ-
 ηνίμος ἐν τῇ ὀβρυχίονα. — Δέλτα — κατὰ
 τὴν Λισσόν. καὶ ὅθεν ἀλλοτε ἦτο πρὸς τὸν
 2) Ἐν τῶν Κανδαούων. α) ὁ Μάτης (Μάβη)
 ὅθεν διερχόμενος ἐν τῇ ὡρῶν τῶν Ν. τῶν ὁσίων

Εὐδάρη ἐν τῷ Ἰσθμῷ. 5) ὁ Γερδύου (ἄλφ. Ξυδύμπι), Εὐδάρη ἐν Δ. Ἰσθμῷ ἀπὸ τῆς Πενίον· εἶναι δὲ ἰσθμίου ἐπίσημος, διὰ τὴν στρατιωτικὰς δ' αὐτῶν ἐπιχειρήσεις τοῦ Κασάρου καὶ Πομπηίου. — 3) Ἐν τοῦ Βοίου (Γράμμου)· ὁ Ἄψος (ἐργέντης Ἀλφ. καὶ Βερατινός), ὅστις δεχόμενος τὸ Δεβόθ (ἄλφ. Ἑσδαϊνός), εὐδαῖνει ΒΔ τῆς Ἀγῶντος. καὶ οὗτος εἶναι ἐπίσημος ἐν τῇ Ἰσθμῷ, διότι παρὰ τὴν ὄχθας αὐτῶν ἰσθμοπέδουσε ποτε ὁ Κασάρος καὶ ὁ Πομπήιος, ὁ δὲ οὗτος ἐπιρρύνουσι τὰ ἀνιχῆ ἢ αὐτῶν.

6) Ἐν Θεσσαλίᾳ. 1) ὁ Πηνειὸς (κ. Σαγαμ-βρίαν), ἀπὸ τῶν ἐν τῷ Λάμμενος (Τυχῶν Ἰσθμῷ Πένδου) παρὰ τὸ Μέτσοδον καὶ διερχόμενος διὰ θαρίσσης καὶ τῶν Τεμπῶν, εὐδαῖνει μετὰ τὸν ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς ὁσμῆς ἐν τῷ θερμαϊκῷ κῶδων. Αἱ κοιλότητες τῶν ποταμῶν τούτων εἰσὶν ἐνδομένας μετὰ τῶν κοιτῶν τῶν κατὰ τὴν ἡπείρου θύρας (κ. Κασαρίαν) ὁρίσθησαν ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βεροδίνου τὰ ποτε δέσσει τὴν τῶν ὁροθετικῆν γραμμὴν μετὰ τὸν Ἐλθάρδον καὶ Τουριάν. 2) διὰ τὰ αὐτὰ

ταμοὶ τοῦ Πηγειοῦ. α) ὁ ἐλασσονίσιμος (ἀρχ. Εὐρείως), ὁ Σαρανθάωρος καὶ ὁ Ζερίας πηγὰς οὗτος ἐκ τοῦ Ὀλύμπου. β) ὁ Κομέριος (ἀρχ. Κουράλιος), πηγὰς ἐν τῶν Καρεβουνίων. γ) τὸ Βλιούρι (ἀρχ. Πάμισος), συνιστάμετος ἐν δύο ποταμῶν ἄλλες πηγὰς οὗτοι ἐν τοῦ Πίνδου. δ) ὁ Ττριμμαλιτός πηγὰς τὰ πόλιν Χασίων καὶ δεχόμενος ἄλλους μικροὺς ποταμούς.

ι') Ἐν Ἠπείρῳ. 1) πηγὰς οὗτος ἐν τῆς Τόμφης: Ὀλῶος καὶ Αἴας (κοιν. Βοϊούσα), ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Ἠπείρου, ὅστις ἐκβάλλει πρὸς Β. τῆς Λίμνης τῆς Αὐλώτος. Λέχεται δὲ καὶ τὰ ἰσχυρὰ ἀπὸ πλὴν ἄλλων μικρῶν ποταμῶν τοῖς ἐξ ἧς δύο παραποτάμους: α) τὸν πολυάνθο (κοιν. Σούσιτσα), ὅστις πηγὰς ἐν τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ β) τὸν Δρύον, πηγὰς οὗτος ἐν τῶν ὑπορείων τῆς Νεμέρτου.

2) πηγὰς ἐν τοῦ Μιτσειλίου α) ὁ θύαμις (κ. Χαλαμίς) ἐκβάλλων πηλοῖον τοῦ ὀμιωτῆμον ἀκρωτηρίου. Αἱ κοίτες αὐτοῦ τούτου ὠρίσθησαν ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ὅτι ἂν ὁ δὲ δώδεκα τῶν τεσσάρων ὁροθετικῶν γραμμῶν (Γεωγραφ. Τεύχ. Δ')

3).

μὴν καὶ τὴν Ἥπειρον. 3) Πηγάι. ἐκ τοῦ Λάκ-
 μωνος ἢ Λάμμου (Ζυγοῦ τῆς Πίνδου) α) ὁ Ἀρα-
 χθος (κ. Ἀρα) ἐμβαδῶν εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν
 κόλπον. β) ὁ Ἰνναχος, ὅστις εἰσερχόμενος εἰς
 τὴν Εὐδῶδα ὀνομάζεται Ἀχελῷος (κ. Ἀσ-
 κρωτόταμος). - 4) ἐκ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Τομά-
 ρου (κ. Ὀλύτσια) ὁ Ἀχέρων (καὶ ὁ Κωνυτός),
 ἀμφότεροι φημιζόμενοι ἐν τῇ ἑλλ. μυθολο-
 γίᾳ ὡς ποταμοὶ τοῦ ᾗδου. Πάντες δέ οἱ ποτα-
 μοὶ οὗτοι ἐμβαδῶν εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος.
 ια'). Ἐν Ἑλλάδι. 1) Ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι. α) ὁ
 Ἀχελῷος (κ. Ἀσκρωτόταμος) συνέρχεται τὸν
 Ἡπειρωτικὸν Ἰνναχον, πηγάζων ἐκ τῆς Α. ὀπω-
 ρείας τοῦ Πίνδου καὶ εἰσερχόμενος μετὰ τὴν Ἀ-
 καρναντίαν καὶ Αἰτωδίαν ἐμβαδῶν εἰς τὸ
 Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τὸν Μισσηγογγίον. β) ὁ
 εὐνρος (κ. Φίδαρης), πηγάζων ἐκ τοῦ Κόρακος
 καὶ εἰσερχόμενος τὴν Αἰτωλίαν ἐμβαδῶν κα-
 τὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. γ) ὁ
 Μυριοπόταμος πηγάζων ἐκ τῆς οὐλῆς καὶ ἐμ-
 βάδων παρὰ τὴν Ναύπακτον. δ) ὁ Σπερ-
 χειὸς (κ. Ἀλαμάννα), ὅστις πηγάζει ἐκ τοῦ
 Τυμφρηστοῦ, διέρχεται τὴν Φθιώτιδα καὶ

δεχόμενος πολλοὺς παρακτάμους, ἐξ οἷς ἡ
 ἡ Βίστριτσα ἐμβαίνει εἰς τὸν Μαδιακὸν
 κόλπον ΝΑ. τῆς Δαμίας καὶ παρὰ τῶν Θερ-
 μοπύδας. ε) ὁ Φωκυὸς Κηφισὸς (κ. Δαδῖ-
 σσι. καὶ Μαυρονέρι), πηγάζων ἐν τῇ Β. ὑ-
 περείας τοῦ Παρασσίου καὶ δερχόμενος τὴν
 Φωκίδα, Βοιωθίαν καὶ τὴν Κυπαΐδα διέ-
 μνη, ἐμβαίνει εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον. ς) ὁ
 Ἀσωπὸς πηγάζων ἐν τῇ Β. ὑπερείων τοῦ Με-
 θαιρῶτος ἐμβαίνει παρὰ τὸν Ὠρωὸν πρὸς
 Ν. τῇ Εὐρίων εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον. ζ) ὁ
 Κηφισὸς τῆς Ἀττικῆς πηγάζων ἐν τῇ ΝΔ. ὑπε-
 ρείας τοῦ Βρυγησσίου πλησίον τῇ Κηφισίᾳ
 ἀρδεύει τὴν πεδιάδα τῶν Ἀθηνῶν πρὸς Δ. καὶ
 τὸν μὲν χειμῶνα ἐμβαίνει εἰς τὸν Λαριωνὸν
 κόλπον παρὰ τὴν ἐρωστία, εὐδὲ θέρος δια-
 γόμεναι εἰς ἀρδεύσει τῶν κήπων τοῦ αἰδαῶ-
 τος. η) ὁ Ἰλισὸς πηγάζων ἐν τῷ Ὑμνιτῷ καὶ
 δεχόμενος τὸν Ἑριδανόν, πηγάζοντα ἐν τῷ
 αὐτῷ ὄρει παρὰ τὴν Χαϊσαριατὴν, καὶ τὴν
 περὶ ὧν νημον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐννεάκρου-
 τον καὶ δωδεκάκρουτον καλουμένην Χα-
 λιρρόην πρὸς Ν. τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλύμπου Διὸς

ἀνέχουσαι ἐν χειμάρρῳ ἐν ᾗ πεδιάδι τῶν
Ἀθηνῶν.

2) Ἐν Πελοποννήσῳ. α) ὁ Ἀσωπὸς πηγάζων ἐν ᾗ Κυβδητῆς καὶ ἐμβαλὼν ΒΔ. τῆς Κορίνθου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. β) ὁ Ἰναχος, πηγάζων ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ καὶ ἐμβαλὼν εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον παρὰ τῇ Ναιπιδίᾳ. γ) ὁ Αὐράτας (κ. Κράθις) ποταμὸς πηγάζων ἐν τῷ Ἀροανίῳ (Χέϊμον κ.) ᾗ Ἀρκαδίας καὶ διερχόμενος τῇ Ἀχαΐᾳ ἐμβαλὼν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ. δ) ὁ Σελινεύς πηγάζων ἐν τῷ Ἐρυμάνθῳ (ὠχέον κ.) ἐμβαλὼν ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρὰ τῷ Λίγειον πρὸς Α. αὐτοῦ. ε) ὁ Πηνειὸς (κ. Γαστόνι) ποταμὸς ᾗ Ἠλιόσι πηγάζων ἐν τῇ Φοδίῃ καὶ διερχόμενος τῇ Ἠλιδῇ ἐξ Α. πρὸς Δ. ἐμβαλὼν πρὸς τὸ Ἰόνιον πέλαγος πρὸς Β. τοῦ Χελωνάδα (ἀνρωθηρίου ᾗ Ἠλίδος). ς) ὁ Ἀλφειὸς, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου, ὅστις πηγάζων ἐξ Α. τῆς Μεγαλοπόλεως ἀπὸ τοῦ Μαινάδου ὄρους διέρχεται τῇ Ἀρκαδίᾳ καὶ Ὀλυμπίᾳ, καὶ δεχόμενος ποταμοὺς παρὰ αὐτὰς, ἐν τοῖς καὶ τῷ

Ἐλισσώνα πηγὰς Ἰοῦλα ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει καὶ
 τὸν Λάδωνα (κ. Ρούφραν) πηγὰς Ἰοῦλα ἐν τῷ
 ἔργκάνθου (ὠλέτου) ἐκβάλλει ἐν τῷ Ἰόνιον
 ὠγαχὸς πρὸς Ν. τοῦ Πύργου. γ) ὁ Πάμισος (κ.
 Πιρράτσας), ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Μεσση-
 νίας πηγὰς ἔχει ἐν τῇ Ἰώμῃ (κ. Νομίᾳ) καὶ
 ποτίζων παραποτάμους δεχόμενος ἐκβά-
 λει ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ, ἔνθα πε-
 ρὶ τὴν ἐμβοὴν ὀνομάζεται Διωτάριον.

δ) ὁ Εὐρώτας (κ. Βασιδοπόταμος) ποταμὸς
 τῆς Λακωνίας πηγὰς ἔχει ἐν τῇ Α. ὑπὸ τοῦ
 τῷ Ταυγέτου καὶ διερχόμενος Ἀ τῇ Σπάρ-
 τῃ διὰ στεγῆς καὶ εὐφόρου κοιλάδος ἐκ-
 βάλλει ἐν τῷ Λακωνικῷ κόλπῳ, ὁνομα-
 ζομένη Ἰρις.

Β'. ΛΙΜΝΑΙ.

α) Ἐν Ῥωμαίᾳ. Ἐν Βορρῆα παρὰ τῷ Δού-
 τατον ὑπάρχουσι 4 μικραὶ. Ἐν δὲ τῇ Μορ-
 ονίᾳ ἡ Καρούλη, ἡ Ἀλφούχη καὶ ἡ Κα-
 ταρτύχη. Ἐν τῇ Ῥωμαίᾳ προσέβη ἡ
 καὶ ἡ Ραδέχη τῇ Βουλγαρικῇ Δόδρου-
 τας, ἥτις προσερτήθη ἐν αὐτῇ διὰ τῆς συν-
 θέσεως τοῦ Βεροδίου. Ἡ Λίμνη αὐτὴ ἡ

ὤρας. (28 χλμ), πλάτος 4-5 ὤρ. (12-15 χλμ),
βάθος 10-15 ὄργ. καὶ περιφύεσθαι 18-20 ὤρ.
(100 χλμ). Ταῦτά τε εἶναι καθαρὰ λα-
οὶ δὲ ἰχθύες αὐτῇ καὶ πρὸ πάντων τὰ Κορά-
νια (πέστροφες).

εἰ) Ἐν Αἰθιοπία. Δύο λίμνας μόνον ἔχει ἡ
Αἰθιοπία: ἡ τοῦ Ἰθί 2. ἡ τοῦ Σκούρας (ἀρχ. Λα-
βεαίς), κειμένην παρὰ τὴν ὁμώνυμον ὁ-
δοῦ καὶ ἔχουσαν μῆκος μὲν 8-9 ὤρων, πλά-
τος δὲ 2-3 ὤρων. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι κο-
ραὶ μικραὶ τῆς αἰσούμεναι, καὶ κρη-
νὴ αὐτῇ μὲν ἀλλὰ μικρὰ λίμνη. 2) Ἡ πρὸ
Β. τοῦ Διμένος τῇ Αὐγῶν καὶ μετὰ τῆς
θαλάσσης κοινωρῶσα, ἡ τοῦ εἶναι ἀνέ-
μος.

ς) Ἐν Ἡπείρῳ. Ἡ τοῦ Ἰων Ἰωαννίνων (ἀρχ. Πα-
ρῶν), ἐκτετατομένη ἐπὶ τοῦ κρηνῶος τοῦ
Μετσοβίου καὶ διατεταμένη ἐπὶ δύο μέ-
ρη. ἔχει δὲ μῆκος μὲν 6 ὤρων. πλάτος οὐδὲ
ὤρας. Ἡ ὁμοσημερινὴ αὐτῇ μέρος κρη-
νῶν ἐπὶ τῇ κρηνῶι ὡς μετὰ τὸν
ἑξοχῆμα Ἰραπιδίου καὶ καλεῖται τοῦ
Ἰων Ἰωαννίνων. Ἐν ταύτῃ ὑπάρχει καὶ

Λαγναδῶ ἡ τῶν Ἀρ. Βασιλείου, συσταμένη
 μετὰ τῆς χρησιμοποιήσεως 6) ἡ τῶν Βοριδι-
 νων. 7) ἡ τῆς Γιαννιτσῶν (ἀρχ. Λουδία ἡλ.
 τῆς Πέλλης), ἥτις, μαδισκεπὶς τῶν, ἐχρησι-
 μεύει ἀλλοθι ἐν διμῇ τῆς ἀρχαίας πρω-
 τωούσης τοῦ Μακεδονικοῦ κράτους, συ-
 στήνα-χῶσα διὰ τοῦ Λουδίου κολαροῦ με-
 τὰ τῆς θαλάσσης. 8) ἡ τοῦ Ὀστρούδου (ἀρχ. Κή-
 λη). 9) ἡ τῆς Καυλορίας (ἀρχ. Κέ. Ζέρον), ἐ-
 χουσα 2½ ὥρῶν μήκος, 2 ὥρῶν πλάτος καὶ
 80 ποδῶν βάθος. Ἐν ταῖς ἰχθυῖν αὐτῇ καταβ-
 αινούσους οἱ ἐγκύριοι θαλασσῶν Ὀνύμα
 (ὠτοάριον). ἔστι δὲ πρὸ πάντων ἐφαίρεται
 οἱ τοῦ διανονὶ αὐτῇ (Σίδουρος ὀχλῆας),
 ἰχθύς, ἀνὰ δεξιάς, ὅτι δὲ, ἐκχέουσαν
 ἐκείνην ἰχθύων ἐν 100 ἑκάστας. 10) ἡ
 τοῦ Ἀρενίου ἢ Βέντρον. 11) ἡ τῆς Ποίσιπας.
 12) ἡ τῆς Εὐδοκίης ἡ τῶν Μαχμίδων ἐν τῇ πε-
 ντάδι τῆς Κερκισῶν, ἐκχέουσα ὠραίως ἐκχέ-
 ρει. 13) ἡ τῆς Ὀχρίδος (ἀρχ. Λυγυρίου) ἐπιστη-
 μοσύνη καὶ μετὰ τῆς Πάσης τῆς Πά-
 κανας μεγίστη πᾶσιν τῶν διανονὶ τῆς
 Ζεφεινῶν, ἐκχέουσα ἐν Βαλτικῇ.

μεγίστην βασάν των θυμάτων της Περονήσου,
 ευλειομένην εν της ΒΑ. πλευρά της Δούβρου-
 τας καί κοινωτούσα μετά της θαλάσσης
 καί άλλων παρακειμένων αυτή θυμάτων.

β). Εν Βουλγαρία. Η Δέβρος ηγιστήν της Βάρ-
 νης. Πόλην τούτης υπάρχουσι καί άλλαι μι-
 κραί καλά την δέξιν έχθην του Γουράβους
 παρά την Λιθίστριαν καί την Βισλόδαν.

γ). Εν Θράκη. 1) Η παρά το Κούρτελι-Βουργά
 σχηματισμένη υπό του Έβρου. 2) Η Λά-
 γος-Βουράν (άρχ. Βισλονίς) παρά του Α. του Αβδή-
 ρων. 3) Η Στεγορίς, έδωδης θυμνη ηγιστή
 ου του Αίνου, σχηματισμένη επί του έβρου
 του Έβρου. 4) Η Τσακίς με το Στρώμα
 καί Μαρωτίας.

δ) Εν Μακεδονία. Εν των κυριωτάτων
 χαρακτηριστικῶν της χώρας τούτης, ηδὲ εν
 χει τοσαύτη ποικιλίαν εδάφους καί κοί-
 τῶν, εἶναι καί το πᾶθος των θυμάτων αν-
 τῆς, αντρχομένων εἰς 13. εἶναι δὲ αἱ εἰς τῆς.
 1) Η της Παραδίστας. 2) Η Ταχινί (άρχ. Πρα-
 σιάν). 3) Η Κερμιντίτι. 4) Η Μπουγιού-Μπεσί-
 σι (Βόδθν). 5) Η Κιοντσού-Μπεσί-Μ

τας όρνιθας. c) Η Πέρη (u. Μοδίνη) εν Άρ-
γοδίδη εν Άργοδίδη ενδ. Ν. τού Άργου, επί-
σημοί καί αύτη εν Ιημευθογία διά Ιην
εν. Εύθαφωδέουσας Λερναίαν ύδραν,
ήν ο Κραυγή επ' Ιην εφόνευσεν d) Η
Δίνη (u. Ανάβορο) μικρά καί ασήμαν-
τα διμενη κειμένη εν Άργοδίδη.

Γ.

ΠΕΛΑΓΗ

α) ΘΑΛΑΣΣΑΙ ΚΑΙ ΚΟΛΠΟΙ.

Η Ελληνική Χερσονήσος περιβρέχεται
υπό τής Μεσογείου Θαλάσσης, ήν σχηματίζει
ο Αντλαντικός Ωκεανός. Αυτή έχει μήκος εν
Δ. από Α. 500 μιλίων, πλάτος δέ εν Β από Ν.
240 μιλίων καί κατά τό στενότεστον αύτης
μέρος, τόν πορθμόν τού Ριβαρτζάρ (Κραυγέ-
σις στηλας) 2-3 μιλίων μόνον. Μέρη τής
Μεσογείου είναι αι ακόλουθοι θαλάσσαι
ή ωχάνη τής Χερσονήσου.

1) Η Αδριατική θάλασσα. Αυτή ενδιέ-
νεται από τής Τεργέστης μέχρι τού πορ-
θμού Ότράντου σχηματιζομένου μετα-

κοιναντῇ ὑπογράφει μετὰ τῶν προηγουμένων
 δύο. δ) Ἡ Τριχωνίς (κ. Βραχῶρι) ἐν Αἰῶ-
 διά συνεχομένη ἐπὶ Δ. μετ' ἄλλης μικρᾶς τῇ
 Πύσιμαχίᾳ (ἀρχ. Ὑρίας) καὶ ἀποδεχόμενα
 μετ' αὐτῇ ἐν καιρῷ κοινουμένης μίαν
 καὶ μόνην ἐπιμελήσκει. ε) Ἡ Μερίτη (κ. Τρι-
 καρδο) ἐν τῇ Ν. παραλία τῇ Διαρτανείᾳ ἢ
 πρὸς Δ. τῇ ὑποηγουμένῃ. ς) Ἡ Μυρσίν. ἰον
 ἢ Βουρζάρα, κειμένη ἐν τῇ ΒΔ. περὶ τῇ
 Διαρτανείᾳ ὡς ποτε τῇ Βονίτῃ. ς) Ἡ
 Ἀμβρακία (κ. Βαίλα), κειμένη ἐπὶ Δ. τῇ
 προηγουμένης πηλοῦ ἐν Καρδαράῃ.
 ζ) Ἡ Ὀξυῦς ἐπὶ Ν. τῇ ὑποηγουμένῃ ὡς
 οἶον τῇ δεξιᾷ ὀχθῇ ἐπὶ Ἀγέδῳ καὶ Βαμῇ.

2). Ἐν Πελοποννήσῳ. α) Ἡ Βενεῖς, κη-
 μένη πρὸς Ν. τῶν Ἀρκαδίων ὁρέων καὶ τῇ
 Κορινθίᾳ μετὰ τῇ Αἰαίᾳ καὶ Ἀρζοῖς
 ἐν Κορινθίᾳ, εἶναι ἡ μερίτης τῶν ἡμερῶν
 τῇ Πελοποννήσῳ. β) Ἡ Στυμφαλίς, (κ. Λά-
 ρα καὶ) ἐπὶ Δ. τῇ Βενεῖς ἐπὶ τῇ Κορινθίᾳ,
 μικροτέρα τῇ προηγουμένης, εἶναι ἐπιση-
 μος ἐν τῇ Κιθιορίᾳ οἷον ἐν αὐτῇ ἡ Ἡρα-
 κλῆς ἐφ' ὅπως τῇ Στυμφαλίᾳ καὶ Κορινθίᾳ

ἐν τήσιν αὖτις. Τὸ δὲ βόρειον εἶναι ἐπίμνηες
καὶ μικροῦ ἔρου, ὀνομάζεσθαι δὲ Δ. τῆς Πα-
φίστης. ὡς θέρους ἀποβαίνουσα εἶδος.

5). Ἐν Ἑλλάδι. 1) Ἐν τῇ Διυρεῖᾳ Ἑλλάδι. α) Ἡ
Κωπαῖς (κ τοπόδια), ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἡ
μεγίστη παρὰ τῶν Διυρῶν τῶν Βασιλείων,
κατέχουσα τὸ κέντρον τῆς Βοιωτίας, τῆς
δέχεται πάντα τὰ ἐκ τῆς δυτικῆς μέρους προ-
ερχόμενα ὕδατα διὰ τῶν Φωκικῶν ἰσχυρῶν
καὶ ἄλλων μικρῶν ποταμῶν. ἔχει σχῆμα
τριγώνου μετὰ δύο κορυφίσματα κατὰ τὸ Α. μέ-
ρος καὶ δύο ἑτέρων κατὰ τὸ Α. ἐφημέριον,
ὃ πάσαι διὰ τῶν καλῶν, τὰ σχῆμα καὶ
τὰ ἐρχόμενα αὐτῇ. Τὴν ἀσπὴραν τῆς
Κωπαῖδος ἀνέλαβεν ἐπὶ Μ. Α. Δεξάνδρου
ὁ Λαμιαῖος Κράτης. τὴν ἐπιχείρησιν οὖν
ταύτην ἐμαθαίνουσιν αἱ εἰσὶν τῶν Βοιωτι-
κῶν πόλεων. Πῇ ταύτῃ ὑπάρχουσι καὶ
ἄλλαι θύμναι: β) ἡ Ὑδρική (Δ. τῶν Θηβῶν)
μεμενῆ ΝΑ. τῆς Ἰωσφαῖδος καὶ ὑποχρῆς
μετ' αὐτῇ συσκευαζομένη. γ) Ἡ Τροφία
(κ. παραλίμνη) ΒΑ τῆς Ὑδρικής, ἡ δὲ καὶ
ὁδὸν ὑπὲρ ὁρέων περιουχομένη συ-

κοινωτῇ ὑποχρῶν μετὰ τῶν προηγουμένων
 δύο. δ) Ἡ Τριχωνίς (κ. Βραχῶρι) ἐν Αἰτω-
 λία συνεχομένη πρὸς Δ. μετ' ἄλλης μικρᾶς τῆς
 Λύσιμαχίας (ἀρχ. Ὑρίας) καὶ ἀπολεχθούσα
 μετ' αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦτομεθρίας μίαν
 καὶ μόνην ἐπιμελήσιν. ε) Ἡ Μερίνη (κ. Τρι-
 καρδο) ἐν τῇ Ν. παραλία τῆς Ἀκαρναντίας καὶ
 πρὸς Δ. τῆς ὑποηγουμένης. ς) Ἡ Μορφοῦ. ἰον
 ἢ Βουρλάρα, κειμένη ἐν τῇ ΒΔ. περὶ τῆς
 Ἀκαρναντίας ὡς πρὸς τῆς Βοριότοπος. ς) Ἡ
 Ἀμβρακία (κ. Βαγίος), κειμένη πρὸς Δ. τῆς
 προηγουμένης πηλοῦς τῶν Καρδαράων.
 ζ) Ἡ Ὀξυπύς πρὸς Ν. τῆς προηγουμένης ὡς
 πρὸς τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ Αἰτωλικοῦ κόλπου.

2). Ἐν Πελοποννήσῳ. α) Ἡ Βενεός, κει-
 μένη πρὸς Ν. τῶν Ἀρκαδίων ὀρέων καὶ τῆς
 Κορινθίας μετὰ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἀργολίδος
 ἐν Κορινθίᾳ, εἶναι ἡ μερίνη τῶν γηγενῶν
 τῆς Πελοποννήσου. β) Ἡ Σιφυραῖα, (κ. Λά-
 ρα καὶ) πρὸς Δ. τῆς Βενεῶς ὑπὸ τὸ ὄρος Κορινθίαν,
 μικροτέρα τῆς προηγουμένης, εἶναι ἐπιση-
 μος ἐν τῇ Κιθιοργίᾳ διότι ἐν αὐτῇ οἱ Ἑρα-
 κλεῖς ἐφόνευσαν τὸν Στυμφαλίαν κακογυ-
 νῆα.

ἐν τήσιν αὖτις. Τὸ δὲ βόρειον εἶναι ἐπίμνηες
καὶ μικροῦτον, ὁνομάζεσθαι δὲ Δ. τῇ Λα-
φίσθῃ. τὸ θέρους ἀποβαίνουσα εἶδος.

5) Ἐν Ἑλλάδι. 1) Ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι. α) Ἡ
Κωπαῖς (κ. τοπόθια), ἡ ἐπιστημολογία καὶ ἡ
μεγίστη παρὰ τῶν Διωνῶν τῶν Βασιλείων,
κατέχουσα τὸ κέντρον τῆς Βοιωτίας, τῇ
δέχεται πάντα τὰ ἐκ τῆς δυτικῆς μέρους προ-
ερχόμενα ὕδατα διὰ τῶν Φωκικῶν ἰσχυρίων
καὶ ἄλλων μικρῶν ποταμῶν. ἔχει σχῆμα
τριγώνου μετὰ δύο κορυφίσματα κατὰ τὸ Δ. μέ-
ρος καὶ δύο ἑτέρων κατὰ τὸ Α. ἐφημέριον,
ὃ πάσαι διὰ τῶν καλῶν, ἐπὶ σχῆμα καὶ
τὰ ἐρχόμενα αὐτῇ. Τὴν ἀσπληραν τῇ
Κωπαῖς ὅς ἀνέβη ἐπὶ Μ. Αἰετῶν ὁδόν
ὁ λαμβάνει Κράτῃ. τὴν ἐπιχειρήσαν ὅμως
ταύτην ἐμαδαίνωσαν αἱ εἰσὶν τῶν Βοιωτι-
κῶν πόλεων. Πρὶν ταύτην ὑπάρχουσι καὶ
ἄλλαι θάλασσες: β) ἡ Ὑδρική (Δ. τῶν Θηβῶν)
μεμενῆ ΝΑ. τῇ Κωπαῖς ὅς καὶ ὑποχρῆς
μετὰ αὐτῇ συσκευαζομένη. γ) Ἡ Τροφία
(κ. παραλίμνη) ΒΑ τῇ Ὑδρική, ἡ δὲ καὶ
ὁδὸν ἐπὶ ὁδῶν συσκευαζομένη συ-

α) τῇ νήσῳ Κερυύρας καὶ τῇ Ἠλείρῳ ἣς
ἔχει μῆκος μὲν 6,000 σταδίων, πλάτος δὲ μέ-
γιστον 1200 σταδίων, καὶ ἐλαχιστόν κα-
τὰ τὸν πρῶτον. Σχηματίζει δὲ τοῦ ἐξῆς
νότου . α) τὸν τῇ Τερχέσῳ, β) τὸν τῇ
ἐκείᾳ καὶ γ) τοῦ Φανασίου. Ὡς μα-
κρὰ οὖν ἀπὸ τῆς Ἀφρίας πόλεως τινὴ κατὰ
τὸν μυχὸν αὐτῆς κεκρίσθαι.

2 Τὸ Ἰόνιον πέλαγος. Τοῦτο εὐτείνει-
ται ἀπὸ τῆς Κερκυρας καὶ ὅλην τὴν Δ. παρα-
θίαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ Ταύρου κυρ-
θῆναι· ἐν τῇ μεγάλῃ δὲ αἰτῶν ἐκτάσῃ ὑπερ-
βαίνει καὶ δύο μεγάλας θαλάσσας. 1) τὴν
περὶ τὴν Σικελίαν Σινελευκὴν καὶ 2) τὴν
περὶ τὴν Κρητικὴν. Σχηματίζει δὲ κα-
τὰ τὴν Α. αἰτῶν παραθίαν τὴν ἐξ ἧς μόνη
α) τὸν τῆς Ἀδελῶνος ἐν Ἀδριατῇ, β) τὸν Ἀμ-
βρακικὸν (τῇ πρεδῆτῃ) ἐν Ἠπείρῳ, γ) τὸν
τῶν Πατρῶν καὶ Κορινθιακόν. δ) τὸν Κυ-
παρισιακόν ε) τὸν Μεσσηνιακόν καὶ f)
τὸν Παιωνικόν, πάντας τούτους ἐν Ἑλλάδι.
ὠνομασθῇ οὖν ἐν τῶν Ἰονίων νήσων.

3) Τὸ Αἶγαϊον πέλαγος. (μ. Ἀστυ θάλασσα)

σα) Τοῦτο εὐτείνεται κατὰ μῆκος μὲν
 4,000 σταδίων ἀπὸ τοῦ Λουρίου ἀνωτέρω
 μέχρι τῆς Θερμῆς, κατὰ πλάτος δὲ 2,000
 σταδίων ἀπὸ τῶν Α. παραλίων τῆς Ἑλλάδος
 μέχρι τῶν παραλίων τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.
 Περιλαμβάνει δὲ τὰ ἀκρόδοντα μικρότερα
 πελάγη: 1) τὸ Μυρτώον καὶ Εὐβοϊκόν κα-
 τόμενον περὶ τὴν Εὐβοίαν. 2) τὸ Θρακικόν
 κατὰ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας καὶ
 Θράκης. 3) τὸ Ἰνδάριον περὶ τὰ ΝΑ πα-
 ράγια τῆς Ἀσίας (περὶ τὴν ἀρχ. Δωρίδα εἰς
 Ἰονίαν. Σχηματίζει δὲ τοὺς ἑξῆς κόλπους-
 α) ἐν Ἑλλάδι. α) τὸν Ἀργολικόν, β) τὸν Ἑρ-
 μιονικόν γ) τὸν Σαρωνικόν, δ) τὸν Εὐβοϊκόν,
 ε) τὸν Μαλιακόν, ς) ἐν Θεσσαλίᾳ. ς) τὸν Πα-
 γασηρικόν (τὸν Βώλτον). γ) ἐν Μακεδονίᾳ
 g) τὸν Θερμαϊκόν (τῆς Θερμῆς), h) τὸν τῆς Κο-
 σάνδρας, i) τὸν τοῦ Ἀγ. Θωμᾶ, j) τὸν Στρυμο-
 νικόν, κ) τὸν τῆς Καβάλλης. δ) ἐν Θράκῃ.
 λ) τὸν τῆς Σάρου. (Μέγαρα). Πολλοὶ δὲ ἄλλοι
 κόλποι σχηματίζει καὶ ἐν τῇ Ν. παραλίᾳ
 τῆς Ἀσίας. ὡς πρὸς τὸν Αἰγαῖον, βαρύν-
 ται τῶν Ἀθηνῶν καὶ πατρὸς τοῦ Θησεύς, δόγη,

ἐν γνωρίσει, ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐπικύει ἐν αὐτῇ
 4) Ἡ Προποντίς (κ. θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ,
 ἀδρην εὐτείνειται ἀπὸ τῆς Καρριωίδεως κρὶ Β.
 μὲν μέχρι τῆς Κ/ρεως, κρὶ Α. δὲ μέχρι τοῦ
 Ἀσταυηνοῦ (Ἰορδάν) κόλπου, ἔχουσα μῆκος
 μὲν 32 γ.μ. πλάτος δὲ 16. Σχηματίζει
 δὲ α) τοὺς πελάγους κόλπους τῆς Κ/ρεως ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ β) τὸν Ἀσταυηνόν
 ἢ τῆς Νικομηδείας καὶ γ) τοὺς τοῦ Κίου-ὠ.-
 μαῖντες, οὗτω δὲ διὰ τοῦ πόντου τοῦ
 εὐξείνου.

5) Ὁ εὐξείνους πόντος. (κ. Μαύρη θάλασσα).
 οὗτος εὐλάνεται μετὰ τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ
 Ἀσίᾳ, ἔχων μῆκος μὲν ἐκ Δ. κρὶ Α. 1378 μιλί-
 ων, πλάτος δὲ ἐν Ν. κρὶ Β. 72. Σχηματίζει δὲ τοὺς
 κόλπους τοῦ Πύργου Βουργαῖς). Τὸ πᾶν
 ὠνομάζετο Ἀφενος, Καυξενωμαὶ Ἀσδξενος
 πόντος διὰ τὰς μεγάδας θρηνωμίας καὶ διὰ
 τὴν ἀγριότητα τῶν λυθῶν καὶ οἰκισ-
 τῶν, ἦσαν ἀνδρωσφάγοι καὶ ἐθυσία τοῦ
 τοῦ ξένου. εὐξείνως μελωτοκάσθη ἀπὸ τοῦ 670
 π. π. διότι ἐν τῇ παράρῃ αὐτοῦ ἐγένοντο Εὐξ.
 ἀστυαὶ καὶ εὐτίσθησαν πόλεις.

Μετὰ τοῦτον πρόκειται νὰ ἐνωθῇ διὰ διώρυ-
χος καὶ ἡ κατ' Α. Κασσιὰ θάλασσα.

Β'. ΠΟΡΕΟΙ.

Πορθμοὶ τῇ Χερσονήσῳ εἶναι οἱ ἑξῆς: 1) ὁ
τοῦ Ὀτραίνδου κατὰ τὴν νῆσον Κέρκυραν. 2) ὁ
τοῦ Ρίου ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. 3) ὁ
τοῦ Εὐρίπου μεταδὺ Ἐβοίας καὶ Βοιωτίας.
4) ὁ Ἑλλησποντος, ὁ μέγιστος πάντων
τοῦ παρθεμῶν οὐ μόνον τῇ Χερσονήσῳ ἀγ-
γὰ καὶ τῇ Εὐρώπῃ ὅλη. Ἐκτείνεται γὰρ
ἀπὸ τῇ ἐν Ἀσίᾳ Τρωάδος μέχρι τῇ Κα-
ριανίδει καὶ ἔχει μῆκος μὲν 10 μυρία,
πλάτος δὲ ἄριστον καὶ κατὰ τὸ στενότερον
πυλὸν μέρος εἶναι 2500 ποδῶν μεταδὺ τῶν
ἀρχαίων κώδικων Ἀβύδου καὶ Μαδύτου.

5) ὁ (Δρακινός) Βόσπορος (Τουρμ. Βο-
γινούη Δερέ), ἔχει μῆκος μὲν 4 χ. μυρία.
πλάτος δὲ στενότερον 500 βημάτων.

III

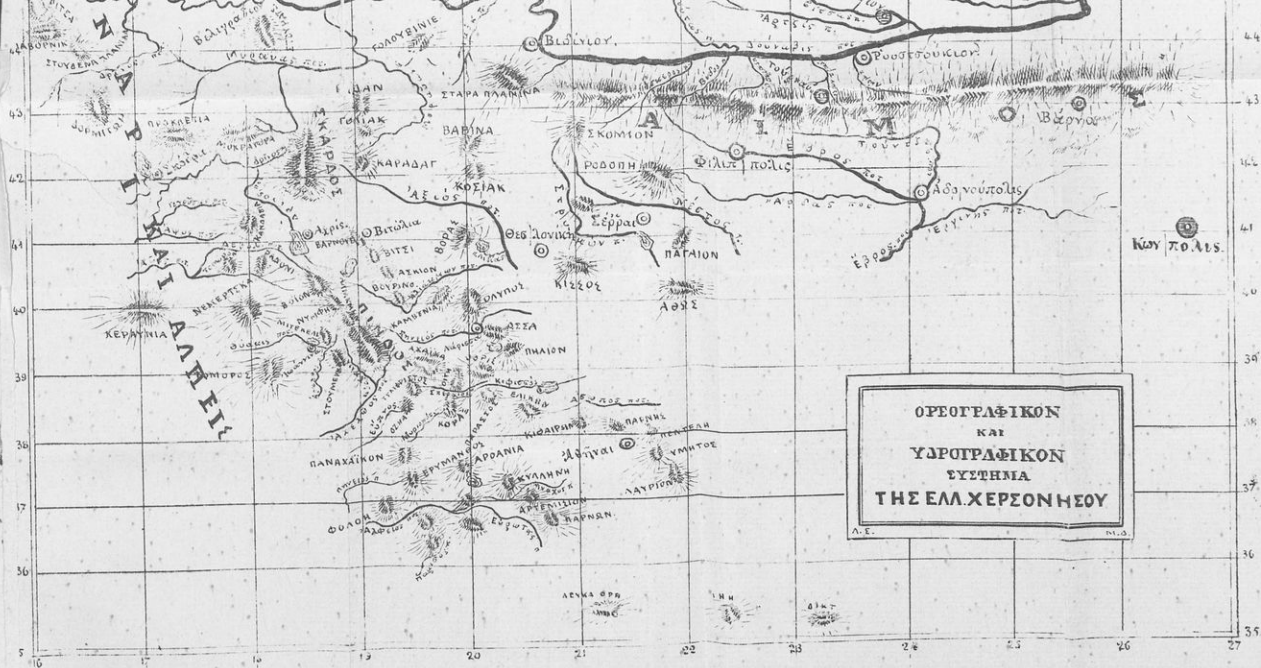
ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Χερσονήσος κειμένη ἐν ἡ.β.
εὐκρατον τὴν ἐν γένει ἔχει κλίμα ψυχρότε-

ρου μὲν κατὰ τῆς Β. αὐτῆς χώρας, εἰς τὴν
 Ρωμανίαν, τὴν Σερβίαν, Βοσνίαν, Ἑρζεγο-
 βίαν, Μαυροβούνιον, καὶ τὰ ὄρη τῆς
 Δοικῆς αὐτῆς χωρῶν μέρη συνεπασμέ-
 νον δὲ κατὰ τὰς μενδρινὰς αὐτῆς ποταμούς,
 οἷον ἐν τῇ ποταμῶς τῆς Θράκης, Μακεδονίας,
 ἡρώρου καὶ Ἀλβανίας. ὁμοῦ δὲ ἐν πάσῃ τῇ
 Ν. ποταμῶς καὶ παραλίας χώρας, εἰς τὴν
 Καλυδιανὴν Χερσονήσον, τὴν Δ. παραλί-
 αν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου καὶ τὰς μεση-
 ρινὰς χώρας τῆς Μακεδονίας, τὴν Θεσσαλίαν,
 Ἑλλάδα, Ἠπειρον καὶ Ν. Ἀλβανίαν. Τὸ ἔδα-
 φος αὐτῆς εἶναι εὐφορώτατον ἀπ' ὅχι καὶ
 κατὰ μακρὴν μακρουργησίαν, παραλίαν ἀγνώστα-
 τα, ποικιλωτάτα καὶ ποικυτιμώτατα ποί-
 οντα. - Πικριτέρως δέ:

1) EN ROMANIA.

Τὸ κλίμα εἶναι ῥόχνηρότατον τῆς Χερσο-
 νήσου. ἐν Νορμανίᾳ μέγιστος ὁ χερμὴν εἶ-
 ναι ὁριζήτατος, διότι τὸ θερμομέτρον κα-
 ταβαίνει ἐνίοτε μέχρι 15°, 20° ἢ 26° ὑπὸ
 τὸ 0, ὃ δὲ Δούναβις διαρρύνει τὸν χειμῶ-
 να εἶναι παγωμένον, τὸ δὲ θέρος εἶναι θερμὸ.

ΟΡΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΥΔΡΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Λ.Ε. Μ.Δ.

- 114 -

